

KAMİL SAYIN DİVANI

3. CİLT

KAMİL SAYIN DİVANI
CİLT 3

Basım : Şubat 2023

ISBN:
Sertifika No : 51625

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni
Rukiye ÖZDEMİR

Editör:
Ahmet URFALI

Baskı Ön Hazırlık
Defne Yayınevi
Adres: Arifiye Mh. Sencer Sk. No: 1/8 Pirinç İşhanı
Oduņpazarı / ESKİŞEHİR
Tel: 0531 523 07 64
defneyayinevi@gmail.com

Baskı
Bizim Dijital Matbaacılık A.Ş.
Ostim Serhat Mh. Uzaıçağı Cad. 1128. Sk. No:6
Yeni Mahalle / ANKARA

Sertifika No : 41356

Her hakkı korunmuştur.

Bu kitabın tümü yada bir kısmı Defne Yayınevi'nin izni olmaksızın basılamaz,
özetlenemez, kopya ve tercüme edilemez ve dijital ortamlara aktarılamaz.

İçindekiler

<u>HAYATTAN YANSIYANLAR</u>	15
<u>AYIRDILAR</u>	16
<u>SAĞCI SOLCU</u>	17
<u>YUH OLSUN</u>	18
<u>DAHA NE</u>	19
<u>DEĞİL MİSİN?</u>	20
<u>BİR SAZ VER DE GİDELİM</u>	22
<u>MAHKUM</u>	22
<u>KIŞA BAK</u>	25
<u>BAHAR GELİYOR</u>	25
<u>OLASIN</u>	27
<u>KUŞ MİSALİ</u>	28
<u>GÖRMEDİM</u>	30
<u>BULAMADIM</u>	31
<u>YANAR</u>	34
<u>YOKSULLUK</u>	35
<u>DAĞLAR</u>	37
<u>GİDİYOR</u>	38
<u>YEDİ GİTTİ</u>	38
<u>NE DEYİM?</u>	40
<u>MEDET</u>	41
<u>ECEL</u>	42
<u>GÖZLERİMİN YAŞI</u>	43
<u>KARDEŞİM</u>	44
<u>KÖR TALİH</u>	45
<u>FELEĞİN ÇEMBERİ</u>	46

<u>SEN DE Mİ DOSTUM</u>	47
<u>YİĞİDİM ARSLANIM</u>	48
<u>GEÇTİ ÖMRÜM GEÇTİ</u>	49
<u>GEÇTİ DEVRAN</u>	50
<u>ÖZLEMİM VAR</u>	51
<u>GÖREMEZSİN</u>	52
<u>ÇOĞALDI</u>	53
<u>DÜNYA</u>	54
<u>SEFA GELDİNİZ</u>	56
<u>YAVRULAR</u>	57
<u>BENİM</u>	60
<u>MEYLETME OĞUL</u>	62
<u>GELDİM BUGÜN</u>	63
<u>GEÇTİ ÖMRÜM</u>	63
<u>BU YATANLAR</u>	64
<u>DÜŞMEYE GÖR</u>	66
<u>YAMAN BİZİM HÂLİMİZ</u>	67
<u>BİTER Mİ SANDIN?</u>	70
<u>HAZİRANDA KARLAR YAĞDI</u>	71
<u>DARILDIK GİTTİK</u>	72
<u>VURDU BENİ</u>	73
<u>CEPLİ KEFEN ÇIKMIŞ</u>	74
<u>SÖYLEYEMEM DERTLERİMİ</u>	75
<u>BİLEN Mİ KALDI?</u>	77
<u>YÜCE ANNELER</u>	77
<u>NEYLEYİM</u>	79
<u>HOŞ GELDİNİZ</u>	83
<u>BİR BEN MİYİM?</u>	85
<u>ÖZLEMİMİZ VAR</u>	87

<u>BİR KÂĞITLA BİR DE KALEM GETİRİN</u>	90
<u>ALABİLDİN Mİ?</u>	91
<u>NE BEN BİLDİM NE BİR BİLEN BULUNDU</u>	92
<u>GÜTTÜ BİZİ</u>	93
<u>YÜRÜ BRE YALAN DÜNYA</u>	94
<u>BİZDEDİR</u>	95
<u>BİLEMEZSİN BİLEMEZSİN</u>	96
<u>VURUN BENİ</u>	97
<u>BANA KALDI</u>	98
<u>ISSIZ KALDI</u>	99
<u>UZAK TUT</u>	100
<u>ÖYLE YORGUNUM Kİ</u>	101
<u>HABER VERİN CAN ALICI MELEĞE</u>	103
<u>ZALİM FELEK BIRAKMIYOR</u>	104
<u>SELAM VERDİM</u>	105
<u>AĞLAMAK İSTİYORUM</u>	106
<u>PAŞASIYIM BEN</u>	107
<u>AYDINLIĞA KOŞALIM</u>	108
<u>AZRAİL'E VERDİ BENİ</u>	109
<u>KARLI DAĞLAR</u>	110
<u>GAM KASAVET ALDI BENİ</u>	111
<u>ANLAYAMADIM</u>	112
<u>DURA DURA ANLATAYIM DERDİMİ</u>	113
<u>NASİHATİM OLSUN</u>	114
<u>BİRŞEY ANLADIYSAM TURAB OLAYIM</u>	115
<u>KARA BAHTIM KEM TALİHİM</u>	116
<u>KIRMAyim MI BEN BU BAŞI ?</u>	117
<u>DENMEZ DOSTUM</u>	118
<u>İNSANLARI YERER OLDUK</u>	119

<u>KARA GÜN KARARIP KALMAZ</u>	120
<u>BİLDİK KORONA</u>	121
<u>KURTAR ALLAH'IM</u>	124
<u>BEN DE BU DÜNYADAN GİDERİM BİR GÜN</u>	126
<u>GEÇME YÂR</u>	127
<u>VALLAHİ BİLLAHİ ŞAŞTIM EFENDİM</u>	128
<u>DERDİMİ SÖYLEDİM DERTLİ BÜLBÜLE</u>	129
<u>BİR DAVA AÇAYIM</u>	130
<u>DOST CEMALİN GÖRMEYİNCE BAYRAMIN TADI MI OLUR?</u>	

133

<u>BIRAKIN DA BEN DERTİME YANAYIM</u>	134
<u>İŞİMİZ OLMAZ BİZİM</u>	135
<u>ALAN BULUNUR MU DERTİMİ BENİM?</u>	137
<u>DÖNÜŞÜ OLMAYAN YOLLARDAYIM BEN</u>	138
<u>İKİ MİLYON İNSAN ÖLDÜ BU DERTTEN</u>	139
<u>SEN BİLMEZSEN, BEN BİLMEZSEM KİM BİLİR...</u>	141
<u>GERÇEK KİŞİNİN</u>	142
<u>YAŞLANMIŞIM HABERİM YOK</u>	143
<u>GÖRMEDİN Mİ?</u>	145
<u>BİR TÜRLÜ</u>	146
<u>ATMA ARKADAŞ</u>	148
<u>TURNAM KURBAN OLAM</u>	149
<u>GELEN KALMADI</u>	150
<u>TALİP İSEN BİR GÖNÜLE GİRMEYE</u>	151
<u>EFKÂR BASTI YİNE DELİ GÖNLÜMÜ</u>	152
<u>YALAN DÜNYA SENDEN GİDEN GİDENE</u>	153
<u>ŞİMDİ HAYÂLİMİZ, DÜŞÜMÜZ BİTTİ</u>	154
<u>ATEŞİM GÜNEŞİ YAKACAK SANKİ</u>	155
<u>FIRSAT ELDE İKEN DÖNELİM GÖNÜL</u>	156

<u>İN SANLIĞA HİZMET EYLE EVLADIM</u>	157
<u>GÜZEL DOSTUM YAMAN BİZİM HÂLİMİZ</u>	158
<u>YİNE EFKÂRLANDI DİVANE GÖNLÜM</u>	160
<u>SABIR NEDİR BİLİR MİSİN AZİZİM?</u>	161
<u>DELİ GÖNÜL YİNE TUTUŞUR YANAR</u>	162
<u>DERDE DÜŞTÜM DERMANINI ARARIM</u>	163
<u>MEYLİM Mİ KALDI?</u>	164
<u>YIL İKİBİNYİRMİBİRİ YAŞARKEN</u>	165
<u>BOŞ İMİŞ MEĞER</u>	166
<u>YARADAN MEVLA'YA ELİMİ AÇTIM</u>	167
<u>BUNDA DA BİR HAYIR VARDIR İNŞALLAH</u>	168
<u>N'ETTİ SÜLEYMAN MÜHRÜNÜ?</u>	169
<u>BİZE BİR YOL GÖSTERT SANA ULAŞSIN</u>	170
<u>NEDEN İNSANLIKTAN UZAKTAYIZ BİZ?</u>	171
<u>BİZDE SÖZ NAMUSTUR DERLERDİ EZEL</u>	172
<u>GELDİ GEÇTİ ÖMRÜM BOŞU BOŞUNA</u>	173
<u>BAHAR GELSUN YAZ GELSUN</u>	174
<u>ÖYLE YORGUNUM Kİ SORMA BE DOSTUM</u>	176
<u>KUL HAKKI ALANLAR YİYEMESİNLER</u>	177
<u>KARALAR GİYİNDİM ALI GÖRMEDİM</u>	178
<u>DÖNMEM</u>	179
<u>YOLUN SONU GÖRÜNDÜ</u>	180
<u>SEVGİ SAYGIYLA</u>	181
<u>UMUDUMUZ VARDIR</u>	182
<u>İKİ KERE İKİ</u>	183
<u>GÜL DE GÜLLER AÇSIN</u>	184
<u>NASIL ANLATAYIM</u>	185
<u>GÜLDÜĞÜMÜ GÖREN VARSA SÖYLESİN</u>	186
<u>AKLINI BAŞINA AL DELİ GÖNÜL</u>	187

<u>NEDENDİR BU KAVGAN?</u>	188
<u>ESKİ BAYRAMLARI ARIYORUZ BİZ</u>	189
<u>TEBDİLİMİZ ŞAŞTI GAYRI</u>	190
<u>SON PİŞMANLIK FAYDA VERMEZ</u>	191
<u>ŞOKLARDAYIM, ŞOKLARDAYIM, ŞOKLARDA</u> ...	192
<u>SOLACAK BİR GÜN</u>	193
<u>NE ZAMAN BİTECEK BU BENİM ÇİLEM?</u>	194
<u>SÖYLESEM OLMUYOR, SUSSAM OLMUYOR</u>	195
<u>ÖMRÜMÜN SON DEMİ</u>	196
<u>GÖRMEYE GELDİM</u>	197
<u>ŞU DAĞLARIN BAŞINA</u>	198
<u>ANLAYAMADIM</u>	199
<u>ÇIKIN ALLAH İLE KUL ARASINDAN</u>	200
<u>BİZİM SİTEMİMİZ KENDİMİZDİR</u>	201
<u>KAÇ SENE YAŞADIM KAÇ YAŞIMDAYIM?</u>	202
<u>DİLERİM MEVLA'DAN CEZANI VERSİN</u>	203
<u>YORMA KENDİNİ</u>	204
<u>CAHİL İLE GEÇEN GÜNÜNE YAZIK</u>	205
<u>SORMA NE OLUR?</u>	206
<u>BU CEHALET BİZİ YEDİ, BİTİRDİ</u>	207
<u>ÇIRPINDIKÇA BATTIM</u>	208
<u>ALTI, YEDİ MİLYAR İNSAN YAŞIYOR</u>	209
<u>NEFSİNİ NE İLE PAKLAYACAKSIN?</u>	210
<u>GÜLMİYİ BİLMEDİ YAZIN MEZARIMIN TAŞINA</u> ...	211
<u>MİZAN TERAZİ Mİ SANDIN KENDİNİ?</u>	212
<u>NE DİYE YİTİRDİK ÖZÜMÜZÜ BİZ?</u>	213
<u>DERTLERİM DEPREŞTİ YİNE DOKTOR BEY</u>	214
<u>YALANINA ÇARPIL</u>	215
<u>ZANNINLA DAVRANIP GİRME GÜNAHA</u>	216

<u>KENDİNİ NE SANDIN?</u>	217
<u>OKUYALIM ÖĞRENELİM BİLELİM</u>	218
<u>BİLEN VAR MI BİLMEM BEN BİLEMEDİM?</u>	219
<u>ÇARŞIDA, PAZARDA SATILMIYOR KI</u>	220
<u>SOR DEDİ</u>	221
<u>HOŞ GELDİNİZ 1</u>	222
<u>HOŞ SEFA GELDİNİZ</u>	224
<u>HOŞ GELDİNİZ 2</u>	225
<u>HOŞ GELDİNİZ 3</u>	227
<u>BOŞ İMİŞ GÖNÜL</u>	228
<u>GETİRENİ GÖR</u>	229
<u>ÖLSEK DE BİTMEZ</u>	230
<u>BE GÖNÜL</u>	231
<u>YANAR DURURUM</u>	232
<u>UĞRAMA ARKADAŞ</u>	233
<u>İSTERİZ Kİ DOSTLUK, KARDEŞLİK OLSUN.</u>	234
<u>GÜLMÜŞ MÜYÜM KANA KANA?</u>	235
<u>DOKUNSALAR HEMEN AĞLAYACAĞIM</u>	236
<u>BEN ÖLÜNCE GİTTİĞİMİ SANMAYIN</u>	237
<u>BENİM TEK KORKTUĞUM YALAN DÜNYADA</u>	239
<u>BİLMEM FERYADIMI DUYAN OLUR MU?</u>	240
<u>DOST CEMİNDEN NAĞMELER</u>	241
<u>VEYSEL BABA</u>	241
<u>HACI BAYRAM VELİ</u>	242
<u>DUY VEYSEL</u>	243
<u>MAHZUNİ</u>	245
<u>HAK HALİLİ</u>	247
<u>HAK HALİLİ DERGAHINDAN</u>	249
<u>BİTMEZ HASRETİN BABAM</u>	250

<u>BABAM</u>	251
<u>BAYRAMI GEÇİRDİK DUYDUN MU BABA?</u>	253
<u>ANNEM</u>	255
<u>MURAT SAYDAM İLE ATIŞMA</u>	259
<u>SAYIN PROF. DR. FATMA AHSEN TURAN HOCA'MA</u>	261
<u>MUSTAFA OYTAN DEDE'YE</u>	262
<u>HAKKIMDA YAPILAN YÜKSEK LİSANS TEZİ HEYETİNE</u>	263
<u>NEŞET ERTAŞ'A AĞIT</u>	264
<u>HÜSEYİN ÇIRAKMAN'A</u>	265
<u>ABDURRAHMAN YILDIRIM AİLESİNİN AĞIDI</u>	266
<u>YIKTIN VİRAN ETTİN ZEHRA'M BİZLERİ</u>	269
<u>ALİ MAHZUNİ</u>	272
<u>KONSOLOSLUĞUMUZ ELLİ YAŞINDA</u>	273
<u>LE CONSULAT A 50 ANS</u>	274
<u>ALİ BARIŞ ULUSOY'UM</u>	276
<u>HOCAM İRFAN ÜNVER NASRATTINOĞLU</u>	277
<u>SAYIN SUNAY YALIN HANIM'IN PROGRAMINA</u> ...	278
<u>SAHSIMA YAZILAN YAZI VE ŞİİRLER</u>	282
<u>KÂMİL KİVREM</u>	283
<u>ADI KÂMİL</u>	284
<u>DOST KÂMİL</u>	285
<u>KAMİL SAYIN'A</u>	286
KAMİL SAYIN'IN YAYINLANAN KİTAPLARI.....	301
KAMİL SAYIN'IN SANAT HAYATINDAN KESİTLER.....	309
KAMİL SAYIN'A VERİLEN TEŞEKKÜR VE TAKDİR BELG....	357
VEFA ETKİNLİĞİ.....	373
BELÇİKA'DAN YAYIN YAPAN SKY LIVE TV PROGRAMI.....	405
TAKDİR VE TEŞEKKÜR.....	413

HAYATTAN YANSIYANLAR

AYIRDILAR

Fani dünya ne de darmış,
Ayrılık ölümden zormuş,
Beterin beteri varmış,
Beni benden ayırdılar.

Ferhat mıyım dağı delem?
Mecnun muyum çöle gelem?
Âlim miyim sebep bilem?
Beni benden ayırdılar.

Ben ağlarım gözyaşı mı?
Acep feleğin işi mi?
Bilmem düşman teşvişi mi?
Beni benden ayırdılar.

Dost Kâmil'im nasıl diyem?
Hangi bir derdimi sayam?
Güç yetmez ki cana kıyam,
Beni benden ayırdılar.

SAĞCI SOLCU

Gel buna bir nazar eyle,
Anam öldü babam yolcu,
Birlik kalmadı vatanda,
Biri sağcı biri solcu.

Gel kardeşim doğru söyle,
Hakikati beyan eyle,
Ne olduk ne olacak Türkiye,
Biri sağcı biri solcu.

Mekteplerde medresede,
İman kalmadı kimsede,
Kanun yazarlar gizlide,
Biri sağcı biri solcu.

Kimden kime mimden nuna,
Teşrif yoktur doğru yola,
Baba rakiptir oğluna,
Biri sağcı biri solcu.

Kâmil nerde beraberlik,
Bizlerde kalmadı dirlik,
Geri geldi seferberlik,
Biri sağcı biri solcu.

YUH OLSUN

Dinle kardeş hakikati duyuver,
Haksızlığa yeter olsun deyiver,
Hırsızları baştan sona sayıver,
Bu vatani satanlara yuh olsun.

Bir bak hele garibanın haline,
Bülbül konmaz oldu gülün dalına,
Cübbe giyip bend bağlayıp koluna,
Bu vatani satanlara yuh olsun.

Lanet olsun Mervanların soyuna,
Zehir katar gerçeklerin suyuna,
İnsanları getirip de oyuna,
Bu vatani satanlara yuh olsun.

Kâmil der ki, sazım ele alınca,
Tezeneyi tellerine çalınca,
Toplanıp da bir araya gelince,
Bu vatani satanlara yuh olsun.

DAHA NE

Izdıraba eleme,
Bak Şu başa gelene,
Şaşıyorum ileme,
Yetmedi mi daha ne?

AĞlar ağlar gilemem,
Sebebini bilemem,
Dosttan ayrı kalamam,
Bitmedi mi daha ne?

Dost cemine gelemem,
Muradımı alamam,
Hakk'a yeksan olamam,
Yetmedi mi daha ne?

Dost Kamil'im ilemem,
Hakikatı silemem,
Ben o yarsız olamam,
Bıkmadı mı daha ne?

KOOPERATİF

Birleşelim kalkınalım yurttaşlar,
Birlikte kurulur hayâller düşler,
Kooperatif ile düzelir işler,
Kooperatif kalkınmanın temeli.

Her karıştan binbir nimet alalım,
Yeter ki hepimiz birlik olalım,
Emeklerin mahsulünü bulalım,
Kooperatif kalkınmanın temeli.

Ürün çıkar pazarlara dökülür,
Avuç avuç çeşidine bakılır,
Birlik olmadıkça zorluk çekilir,
Kooperatif kalkınmanın temeli.

Kooperatif kurup bolluğa gelin,
Birleşip kalkınma olsun emelin,
Birleşince kalmaz yırtık yamaların,
Kooperatif kalkınmanın temeli.

Dost Kâmil'im sefalete elveda,
Beraberlik fikri yayıldı yurda,
Kandırılmak korkusu da kalkınca,
Kooperatif kalkınmanın temeli.

DEĞİL MİSİN?

Dayanılmaz cefasına,
Güvenilmez vefasına,
Erişilmez sefasına,
Yalan dünya değil misin?

Âşıklara ah çektiren,
Gözden kanlı yaş döktüren,
Üç günlük yoldan bıktıran,
Fani dünya değil misin?

Hep ağlatıp güldürmeyen,
Bir gün murat aldırmayan,
Dost düşmanım bildirmeyen,
Yalan dünya değil misin?

Aşk sırrımı üryan eden,
Yakıp sinem püryan eden,
Gerçekleri biryan eden,
Fani dünya değil misin?

Dost Kâmil'im bile bile,
Dönüp dönüp yaptın hile,
Dört yanımda oldun çile,
Yalan dünya değil misin?

BİR SAZ VER DE GİDELİM

Babam işten geldi, bende okuldan,
Kazancımız, çimentoyla çakıldan,
Bir saz sevdasıdır, gitmez akıldan,
Vereceksen bir saz ver de gidelim.

Yüce Şah'a ederiz biz niyazı,
Dutun iyi çıkar imiş avazı,
İstemem gürgeni, kestane sazı,
Vereceksen bir saz ver de gidelim.

Kul Kâmil'im gerçek baba balıyım,
Mihnet etmem, Yaradan'ın kuluyum,
Dost ceminde aşka düştüm deliyim,
Vereceksen bir saz ver de gidelim...

MAHKUM

Ben hayatımda remil atmış mutsuzluğun,
Ben yaşantımda yelken açmış yoksulluğun,
Her haliyle beni bulan haksızlığın,
Her yönüyle hüküm süren yalnızlığın,
İki kapılı koskoca bir hanın,
Bir celsede mahkum ettiği bir insanım ben.

Remil atmış hayatımda mutsuzluk,
Hükmediyor her saniye her saat,
Arıyorum mutluluğu ıssızda,
Her dakika yorulmadan koşarak.

Bir gariplik mevcut bensiz bu bende,
Kırk yamalı bir pardesü bedende,
Nice karlı koca dağlar ardında,
İnliyorum her saniye şaşarak.

Biter mi diyorum bu mahkumiyet,
Davama bakacak hangi hükümet,
Dinlemeden hiç bir engel hiç bir set,
Atlıyorum zaman zaman düşerek.

Halime bakarak af diliyorum,
Kurtar beni ey Yaradan diyorum,
Kılıç elde her an çarpışıyorum,
Korkuyorum bazen tuşa gelerek.

Dost Kâmil'im günler gelip geçiyor,
Yüce hâkim yaklaştıkça kaçıyor,
Ne fayda ki can bedenden uçuyor,
Baki kalan sende sensin diyerek.

KIŞA BAK

Bir hışm ile döner dünyam,
Ömrümde kışa bak kışa.
Böyle mi karılmış mayam?
Ömrümde kışa bak kışa.

Fani dünyada gülmedim,
Bunca yıl murad almadım,
Aradım yoldaş bulmadım,
Gözümde yaşa bak yaşa.

Yıllar yılı gönlüm hasta,
Nafile güvendim dosta,
İşi biten koyar posta,
Yediğim taşa bak taşa.

Etme diye çok yalvardım,
Hicran yarasına kardım,
Gitmek kararına vardım,
Zehirli aş a bak aş a.

Kâmil der ki ölüm bize,
Değer vermez kullar söze,
Mevtamı attılar düze,
Sürünen nâşa bak nâşa.

BAHAR GELİYOR

Bir güzel koku var bad-ı sabada,
Müjde olsun yine bahar geliyor.
Coşkunluklar beliriyor havada,
Müjde olsun yine bahar geliyor.

Mor menekşe boyun eğdi sahara,
Çiğdem güzelliğın saçtı dağlara,
Gözler özlem ile bakar bahara,
Müjde olsun yine bahar geliyor.

Irmaktan dereye coşkun çağlama,
Âşıklar elinde öter bağlama,
Yeter gayrı kara gözlüm ağlama,
Müjde olsun yine bahar geliyor.

Çimenler saçıldı kara toprağa,
Ağaçlar serpildi kaldı yaprağa,
Çoban sürüsünü çekti otlağa,
Müjde olsun yine bahar geliyor.

Kuşlar cıvıl cıvıl ne güzel öter,
İnsanlar piknikte olurlar katar,
Kışın rezaleti baharla biter,
Müjde olsun yine bahar geliyor.

Kâmil bahar ile kaynayıp coşar,
Koyunlar kuzuya meleyip koşar,
Dertli gönüllere mutluluk düşer,
Müjde olsun yine bahar geliyor.

OLASIN

Bir memleket vücut bulsun dilinden,
Koca bir ülkeye hakan olasın.
Cümle alem ibret alsın halinden,
Koca bir ülkeye hakan olasın.

İsmi tarihler etsinler nişan,
Mertliğine kurban olsun cümle can,
Seni bilip sana gelsin tüm cihan,
Koca bir ülkeye hakan olasın.

Kâmil ol, arif ol kalma çaresiz,
İş yap vatan için saf ve hilesiz,
Hatır bil gönül bil kalma annesiz,
Koca bir ülkeye hakan olasın.

KUŞ MİSALİ

İnsanoğlu kuş misali,
Uçar gider bilemezsin.
Bütün ömrün acı tatlı,
Geçer gider bilemezsin.

Her umuda kapılırsın,
Çalışırsın çırpırırsın,
Fırsatını kaptırırsın,
Kaçar gider bilemezsin.

Eremezsin muradına,
Yaşamadan kana kana,
Yar mı olur dünya sana,
Göçer gider bilemezsin.

Bir gün olsun gülemeden,
Serbest nefes alamadan,
Cana yoldaş bulamadan,
Düçar gider bilemezsin.

Dost Kâmil'im el tut pirden,
Ol kurtara seni dardan,
Ecel şerbetini birden,
İçer gider bilemezsin.

GÜLDÜRMEDİ

Merhametsiz fani dünya,
Güldürmedi gülemedim.
Ömrümce hep kaldım yaya,
Güldürmedi gülemedim.

Dünya dünya fani dünya,
Sultan Süleyman hani ya?

Nice türlü halin vardır,
Anlaşılmaz sanki sırdır,
Derler dört başı mamurdur,
Bildirmedim bilemedim.

Dünya dünya fani dünya,
Sultan Süleyman haniya?

Garibanlar feryadından,
Geçirmez dost diyarından,
Gerçeklerin pazarından,
Aldırmadı alamadım.

Dünya dünya fani dünya,
Sultan Süleyman haniya?

Kâmil'im çilede başım,
Çıkmazda hayâlim düşüm,
Kaybettim ehliyal eşim,
Buldurmadı bulamadım.

Dünya dünya fani dünya,
Sultan Süleyman haniya?

GÖRMEDİM

Nazar ettim Őu dűnyanın hâline,
Őad olup da gűlen var mı gűrmedim?
Bűlbűl konmuŐ amma gűlűn dalına,
Esrarından bilen var mı gűrmedim?

Yol űstűne durmuŐ bir kűrpe kuzu,
Yűređini sarmıŐ zehirli sızı,
Ah eyler bu yaşta bu nasıl yazı,
Buna are bulan var mı gűrmedim?

Dűrt yanında kara haber sıralı,
DelinmiŐ yűređi bűbrek yaralı,
Seyran iin yol űstűne duralı,
Dost yolundan gelen var mı gűrmedim?

Bir dilim ekmeğe, yollara ıkan,
Zengin sofrasına, masumca bakan,
Ŗksűzűn, yetimin eŐminden akan,
GűzyaŐını silen var mı gűrmedim

Kâmil'im hasretin dűŐtűm eline,
Saldı zalim kader firkat űlűne,
Gűnűl ister sűzden mana alına,
Sűze ikrar kılan var mı gűrmedim?

BULAMADIM

Ŗu dŖnyanın dŖrt yanını,
Gezdim yoldaŖ bulamadım.
AraŖtırdım her halini,
Gerçek bir iŖ bulamadım.

Nere gitsen dalavere,
Bekle bekle gelmez sıra,
Her iŖi eviren para,
Doğru gidiŖ bulamadım.

Hakim anafor bekliyor,
Ŗahit bildiğin saklıyor,
Bak rŖŖvet neler paklıyor,
Tenkit ediŖ bulamadım.

Huzur fakirin nesine,
AteŖ dŖŖmŖŖŖ sinesine,
Kâmil sŖzŖn bŖylesine,
Haklı deyiŖ bulamadım.

TALİH

Ağlayıp çırpınmak boşa,
Gülmez talih gülmüyorsa.
Dahi olsan ağa paşa,
Gülmez talih gülmüyorsa.

Devran kılsan pazar çarşı,
Koysan da kadere karşı,
Yere yeksan kılsan arşı,
Gülmez talih gülmüyorsa.

Kışın yaza yazın kışa,
Şükreylesen yağsız aşı,
Enel Hak desen de haşı.
Gülmez talih gülmüyorsa,

Kâmil nafîle ağlamak,
Dünyaya gönül bağlamak,
Nedendir yürek dağlamak,
Gülmez talih gülmüyorsa.

YANAR

Bak garibin feryadına,
Ah zar eder ağlar yanar.
Erememiş muradına,
Ah zar eder ağlar yanar.

Yitirmiş tüm umudunu,
Gelmez ızdırabın sonu,
Yoktur bir teselli yolu,
Ah zar eder ağlar yanar.

Tükenmiş kalmamış ferî,
Dost yoluna koymuş seri,
Artar gider ahu zarı,
Ah zar eder ağlar yanar.

Sevgiliden ayrı düşmüş,
Hasretin narına pişmiş,
Çaresiz, çarnaçar şaşmış,
Ah zar eder ağlar yanar.

Dost Kâmil'im edem beyan,
Sesmi yetmez yok mu duyan?
Uzun yola düşmüş yayan,
Ah zar eder ağlar yanar.

YOKSULLUK

Hasta gönlüm sızım sızım sızılar,
Boynu bükük gezer körpe kuzular,
Gurbet elde gönlüm yâri arzular,
Beni bana hasret koydun yoksulluk.

Çeyrek ekmeğimi tatlı yemedim,
Eller gibi türlü türlü giymedim,
Bir gün olsun nazlı yâre doymadım,
Beni bana hasret ettin yoksulluk.

Bir aylık kazancım on gün yetmiyor,
Başımızdan acı keder gitmiyor,
Neden kimse elimizden tutmuyor,
Beni bana hasret koydun yoksulluk.

Nazlı yâre bir hediyem olmadı,
Ömrüm geçti birkez yüzüm gülmedi,
Gayrı yaşamada gözüm kalmadı,
Beni bana hasret ettin yoksulluk.

Dost Kâmil'im bu hal böyle gider mi?
Gönül daha fazla sabır eder mi?
Bilemedim yazım mıdır kader mi?
Beni bana hasret koydun yoksulluk.

DÖVÜLMÜŞ GİDER

Beylerin üstüne hep doğan günler,
Derde düşen biçareler iniler,
Yokluğun elinden kıvranan canlar,
Zenginin önünde eğilmiş gider.

Ne gönül incitir ne bir karınca,
Adalete doğru cevap verince,
Nedir kabahatım diye sorunca,
Ağa kırbacıyla dövülmüş gider.

Dar gelmiş başına koskoca dünya,
Umut kapısıdır hayali hülya,
Onun da namusu şerefi varya,
Anası bacısı sövülmüş gider.

Kula kul oluşu bağrını ezer,
Daim gözlerinden kanlı yaş süzer,
Garibin toprağı evi ne gezer,
Bir de sılasından kovulmuş gider.

Kul Kâmil'im bulamadım gerçeğı,
Katıksızdır garibimin ekmeğı,
Göze görünmez ya yiğit emeğı,
Beylerin köpeğı övülmüş gider.

DAĞLAR

Bize mesken oldu gurbet elleri,
Kulağımdan gitmez yârin dilleri,
Nicedir merakım oldu halleri,
İki satır ile sorayım dağlar.

Derelerde seller gibi çağladım,
Her köşede durdum durdum ağladım,
Yavrumu görmeye umut bağladım,
Ölmeden kuzumu sarayım dağlar.

Yalan imiş bu dünyanın vefası,
Beni buldu cümle gamı cefası,
Varsın sürenlerin olsun sefası,
Yol verin o yâre varayım dağlar.

Felek gurbet ele sürdü yolumu,
Kimselere açamadım hâlimi,
Hasretin ateşi büktü belimi,
Varıp ol cananı göreyim dağlar.

Dost Kâmil'im gidem sıla düzüne,
Bakam özlem ile yârin yüzüne,
Âşıklar derdini döker sazına,
Son demde yâr ile durayım dağlar.

GİDİYOR

Şu yalan dünyanın gamı kederi,
Başıma türlü hâl açtı gidiyor.
Ben böyle bilmezdim kötü kaderi,
Billahi bağrımı deşti gidiyor.

Yıllar yılı mendilini kokladım,
Gözyaşımı yâd ellerden sakladım,
Yedi sene yollarını bekledim,
Tanımadı geldi geçti gidiyor.

Yarelerim avaz verdi sızılar,
Bilmem neden kara bizim yazılar,
Boynu bükük kaldı körpe kuzular,
Yüreğime ateş saçtı gidiyor.

Ömrüm geçti benliğimi bilmedim,
Vallahi billahi bir kez gülmedim,
Dost Kâmil'im ondan ayrı kalmadım,
Ayrılık şerbetin içti gidiyor.

YEDİ GİTTİ

İki gözü kör olası,
Devran beni yedi gitti.
Kör şeytanından bulası,
Devran beni yedi gitti.

Kimse yarem yare saymaz,
Hayat paha karnım doymaz,
Felek feryadımı duymaz,
Hele sürün dedi gitti.

Yağlı yavan aramadım,
Sebebini soramadım,
Bir menzile varamadım,
Devran beni kodu gitti.

Dedim ben de bir insanım,
Topraktan halkoldu benim,
Ah vah ile geçti günüm,
Gözyaşımın yudu gitti.

Sanmayın ki murat aldım,
Ne şad oldum ne de güldüm,
Sevgiliden ayrı kaldım,
Bu hayatın tadı gitti.

Kâmil'im sarardı soldu,
Bu aleme bir hâl oldu,
Evlad atasına güldü,
Hayasıyla udu gitti.

NE DEYİM?

Ben yazmadım bu karalı yazıyı,
Felek yetim koydu altı kuzuyu,
Yürekler çeker mi böyle sızıyı,
Bu dertli başıma geldi ne deyim.

Güller diktim goncasını dermeden,
Yavruların mürvetini görmeden,
Şu dünyada bir murada ermeden,
Kanser can yoldaşım aldı ne deyim.

Vardı bir çıkmaza girdi işimiz,
Dağlar gibi boranlandı başımız,
Yiyemedik ekmeğimiz aşımız,
Ocağım kapalı kaldı ne deyim.

Yâri yitirmişim güler mi yüzüm,
Vallahi billahi tutmuyor dizim,
Meğer ne karalı yazıymış yazım,
Bütün dertler beni buldu ne deyim.

Kâmil'im âlemde ne kullar gezer,
Mahsundur kuzular bağrımı ezer,
Bıktım bu canımdan kazdırdım mezar,
Azrail sıradan sildi ne deyim.

MEDET

Medet mürvet senden ey şah-ı âlem,
Bana sırdaş oldu derdile elem,
Çektikçe artıyor eksilmez çilem,
Peşpeşe geliyor şaşım el aman.

Sardı dört yanımı bir kara duman,
Her demim ızdırap çektiğim güman,
Hasretin narından hallerim yaman,
Devasız dertlere düştüm el aman.

Bir kaşî karaya bağlandı bendim,
Bu saadet asla tükenmez sandım,
Uzadı ayrılık yandıkça yandım,
Sevda ateşinde piştim el aman.

Dost Kâmil'im sustu yârin dilleri,
Sarıp da soldu umut gülleri,
Seyyah olup gezdim gurbet elleri,
Karlı karlı dağlar aştım el aman.

ECEL

Değme ecel değme bana,
Daha bir gün görmemişim.
Sakın meylin verme bana,
Daha bir gün görmemişim.

Diyar diyar dolaşayım,
Karlı dağlardan aşayım,
Nazlı yâre kavuşayım,
Geleceksen o zaman gel.

İnsanlar uçarken aya,
Cefa bana ben cefaya,
Sanki yeminli sefaya,
Birdem sefa sürmemişim.

Diyar diyar dolaşayım,
Karlı dağlardan aşayım,
Nazlı yâre kavuşayım,
Geleceksen o zaman gel.

Dost Kâmil'im şu dünyada,
Nere varsam düştüm oda,
Yârimi verdiler yâda,
Muradıma ermemişim.

Diyar diyar dolaşayım,
Karlı dağlardan aşayım,
Nazlı yare kavuşayım,
Geleceksen o zaman gel.

GÖZLERİMİN YAŞI

Bende Şu dünyaya geldim geledi,
Gözlerimin yaşı sele karıştı,
Baliğ olup kendim bildim bileli,
Gözlerimin yaşı sele karıştı.

Dost dost diye nice dağları aştım,
Bela girdabının içine düştüm,
Vallahi billahi aklımı Şaştım,
Ben dostum diyenler ele karıştı.

Çarnaçar kalmışım bir kimsem yoktur,
Değmeyin sineme yareler çoktur,
Yaremi sarmaya bulunmaz doktor,
Hava-yı hevesim yele karıştı.

Evvel dost bağında güller açardı,
Etrafına mis kokular saçardı,
Koklamaya kimler gelip geçerci,
Nadan dikenleri güle karıştı.

Dost Kâmil'im böyle midir yazımız?
Bilmem neden hiç gülmüyor yüzümüz,
Çalmayı unutmuş gayrı sazımız,
Düzeni bozuldu tele karıştı.

KARDEŞİM

Helal ekmeğine haram katarsın,
Gamsız kasavetsiz hoŐca yatarsın,
Saltanat sűrersin keyif atarsın,
Bűyle ikrar verilir mi kardeŐim?

Benliğini menfaate satarsın,
Kul hakkını dűŐűnmeden yutarsın,
Onsekiz iftarlı oru tutarsın,
Bűyle yola durulur mu kardeŐim?

Ne hukuk bilirsin nede adalet,
Bu senin yaptığın bűyűk rezalet,
Senin gibilere yoktur hidayet,
Bűyle cemal gűrűlűr mű kardeŐim?

Dost Kâmil'im hâya eyle halinden,
Hakk'ı eksik etme sakın dilinden,
İnsanlara ikrah gelmiş elinden,
Bűyle Hakk'a varılır mı kardeŐim?

KÖR TALİH

Bakın Şu gönölün ettiği iŐe,
Aklını başına almadı gitti.
Neleri getirdi bu garip başa,
Asla ilmiĥâlin bilmedi gitti.

Dost dost dediklerim hepsi el oldu,
Ümit fidanlarım kuru dal oldu,
Emek verdim emeklerim kül oldu,
Gülmedi bu bahtım gülmedi gitti.

Bir benmiŐim divanesi dünyanın,
Hava-yı hevesin hayâl hülyanın,
Yandım ateşine kuru sevdanın,
Bekledim umutla gelmedi gitti.

Hayatın cilvesi hep beni buldu,
Ne niyet ettimse hep yarım kaldı,
Kâmil'im ömrümün son demi geldi,
Kör talih defterden silmedi gitti.

FELEĞİN ÇEMBERİ

Feleğin çemberi geçti boynuma,
Ne yapsam ne etsem hepsi nafiye.
Yeter etti çektiklerim canıma,
Nazlı yâr oralı olmuyor bile.

Ezelden karalı yazılmış yazım,
Sineye işlemiş dinmiyor sızım,
Nesini söyleyim be iki gözüm,
Dostlarım yüzüme gülmüyor bile.

Dost Kâmil'im kimse böyle olmaya,
Gönül kışı kul başına gelmeye,
Kavlükarar kıldım ben de ölmeye,
Mevla emanetin almıyor bile.

SEN DE Mİ DOSTUM

Birer birer hep saçların dökülmüş,
Dert uğramış fidan belin bükülmüş,
Kalmamış dermanın ferin çekilmiş,
Sen de mi yoruldun sen de mi dostum?

Sevgi muhabbetsiz geçen yıllara,
Nazlı yâre kavuşmayan yollara,
Sevenlere zulmeyleyen kullara,
Sen de mi kırıldın sen de mi dostum?

Samyelleri gibi ne yaman estin,
Ne oldu bilemem ne diye küstün?
Selamı sabahı büsbütün kestini,
Sen de mi darıldın sen de mi dostum?

Bizim yaralara bulunmaz çare,
Pejmurde gezerim oldum avare,
Kâmil'in misali vefasız yâre,
Sen de mi sarıldın sen de mi dostum?

YİĞİDİM ARSLANIM

Bak gemi limandan ayrıldı çoktan,
Sakın ha ayrılma doğrudan Hak'tan,
İlimden irfandan güzel ahlâktan,
Yiğidim, arslanım seç bunlardan seç...

Almaya bak söylenenden manayı,
Kirlletme aldığın temiz havayı,
Gütmeye kalkışma kuru davayı,
Yiğidim, arslanım geç bunlardan geç...

Kaçabildiğince kaç cahillerden,
Kem gözlerden, çiğ sözlerden, dillerden,
İnsanlığa yâr olmayan kullardan
Yiğidim, arslanım kaç bunlardan kaç...

Kapmayasın esrarkeşin huyundan,
Sana bir nasihat Kâmil Sayın'dan,
Yayıp ayranından yayla suyundan,
Yiğidim, arslanım iç bunlardan iç ...

GEÇTİ ÖMRÜM GEÇTİ

Şu dünyanın sefasını sürmedim,
Anamdan doğalı bir gün görmedim,
Eren erdi ben murada ermedim,
Geçti ömrüm geçti yeller misali,
Açılmadan solan güller misali.

Anlamadım karasını ağını,
Bilemedim azı ile çoğunu,
Gezemedim bahçesini bağını,
Geçti ömrüm geçti yeller misali,
Açılmadan solan güller misali.

Bir de baktım yolun göründü sonu,
Açılmadan solan güller misali.

Meğer dünya yalan imiş bilmedim,
Aktı gitti göz yaşlarım silmedim,
Bir gün olsun şad olup da gülmedim,
Geçti ömrüm geçti yeller misali,
Açılmadan solan güller misali.

Kâmil'im boş imiş meğer bu dünya,
Bir kuru hevesmiş hayâli, hülya,
Ben de bu düğümü çözebildim ya,
Geçti ömrüm geçti yeller misali,
Açılmadan solan güller misali.

GEÇTİ DEVRAN

Akıl ermez Şu feleğin işine,
Geçti devran geçti eyvah boşuna,
Neler gelir imiş kulun başına,
Ömrüm Şu âleme gem oldu gitti.

Bir yanım bataklık bir yanım çamur,
Beni yıldırmadı ne kar ne yağmur,
Ektim yetiŐtirdim dörtbaŐı mamur,
Bir kara kargaya yem oldu gitti.

Dost Kâmil'im gücüm tükendi bitti,
Can dostum diyenler gör neler etti,
Derman bildiklerim derde dert kattı,
Hayatın her demi gam oldu gitti.

ÖZLEMİM VAR

Gönüllere girecek,
Yaraları saracak,
Bir teselli verecek,
Dillere özlemim var.

Dürüstlüğe bezenen,
Helalinden kazanan,
Dostluklara uzanan,
Ellere özlemim var.

Bulanıktan duruya,
Hiç dönmeden geriye,
Güneşten ileriye,
Yollara özlemim var.

Dost yüzüne gülecek,
Derde derman olacak,
Kul hakkını bilecek,
Kullara özlemim var.

İnsan seven çağlara,
Çiğdem kokan dağlara,
Dost Kâmil'im bağlara,
Güllere özlemim var.

GÖREMEZSİN

İnsanoğlu bir kararda,
Duram desen duramazsın.
Bir bakışta gerçekleri,
Görem desen göremezsın.

Hep çekersin cefasını,
Göremezsın vefasını,
Bir gün olsun sefasını,
Sürem desen süremezsın.

Düşme dünyanın gamına,
Yetişemezsın demine,
Gel olmadan dost cemine,
Girem desen giremezsın.

Açma yâr ile arayı,
Yıkılır gönül sarayı,
Gönülde gizli yarayı,
Saram desen saramazsın.

Kâmil'im sükût diline,
Kapılma nefsin seline,
Can tatlıdır dost yoluna,
Verem desen veremezsın.

ÇOĞALDI

Halkımın kardeşçe gezmesi vardı,
Sevgi muhabbeti sezmesi vardı,
Anamın eşarby yazması vardı,
Şimdi türlü türlü sarık çoğaldı.

Ne yazık böyle bir güne gelindi,
Din çoğaldı ilim irfan silindi,
Yetmişiki fırka oldu bölündü,
İrkçı gruplara körük çoğaldı.

Dünya kötülerle dövüştün derken,
Karanlıklar gitsin savuşsun derken,
Milletim refaha kavuşsun derken,
Fakirlik üredi çarık çoğaldı.

Doğruluk, dürüstlük gerçek yâr idi,
İnsana yakışan utanç, ar idi,
Edep, erkan ile iffet var idi,
Söylemesi ayıp kırık çoğaldı.

Dost Kâmil'im hep ağladık gülmedik,
Aklımızı başımıza almadık,
Cehalete yenik düştük bilmedik,
Yine kafamızda yarık çoğaldı.

DÜNYA

Geldik dört elle sarıldık,
Ne usandık ne yorulduk,
Ne gücendik ne darıldık,
Bize yârsın sandık dünya.

Aman dünya yalan dünya,
Aklımızı alan dünya,
Her geleni uğurlayıp,
Yine baki kalan dünya.

Okur imiş yazar imiş,
Türlü desen çizer imiş,
Akibeti mezar imiş,
Derinine indik dünya.

Aman dünya yalan dünya,
Tamahlara salan dünya,
Her geleni uğurlayıp,
Yine baki kalan dünya.

Amaç mezarda taş gibi,
Baharı görmüş kış gibi,
Kâmil'im hayal düş gibi,
Gelmemişe döndük dünya.

Aman dünya yalan dünya,
Hâlimize gülen dünya,
Her geleni uğurlayıp,
Yine baki kalan dünya.

KALMADI

Sağa sola koyun gibi gdldk,
Hayat meğer bir kumarmış ytldk,
Böyle bir yaşama mecbur edildik,
Yaşamanın bir anlamı kalmadı.

Doktordan ilağtan geçmedi sızı,
Sorup soruşturduk dediler yazı,
Ağzımızın ne tadı var ne tuzu,
Yaşamanın bir anlamı kalmadı.

Payımız olmadı baldan kaymaktan,
Beyler bezip usanmadı soymaktan,
Zevk duydular bizi hiğe saymaktan,
Yaşamanın bir anlamı kalmadı.

Kaderi mi milletimin sefalet?
Her deneme sonucunda rezalet,
Allah`tan korkan yok hepsi hıyanet,
Yaşamanın bir anlamı kalmadı.

Dost Kâmil`im ne söylesek boşuna,
Doğrular beylerin gitmez hoşuna,
Detaylar yazılmaz mezar taşına,
Yaşamanın bir anlamı kalmadı.

SEFA GELDİNİZ

Lütfedip de bizim fakirhaneye,
Hoş sefa geldiniz canım cananlar.
Kahve bahanedir bizi görmeye,
Hoş sefa geldiniz canım cananlar.

Dostsuz geçen ömür bil ki hevadır,
Dostla hoş muhabbet derde devadır,
Dostsuzlara hazin bir son revadır,
Hoş sefa geldiniz canım cananlar.

Hüda'mızın bile Habib'i vardır,
Gönül yarasının tabibi yârdır,
Gurbette yalnızlık ah ile zardır,
Hoş sefa geldiniz canım cananlar.

Varımız, yoğumuz dosta vermişiz,
Dostun yollarına, umut sermişiz,
Dosttan gelenlere, göğüs germişiz,
Hoş sefa geldiniz canım cananlar.

Dosta varmak ne güzel bir vefadır,
Dostu görmek cana gayet sefadır,
Dost Kâmil'im dostsuz kalmak cefadır,
Hoş sefa geldiniz canım cananlar.

YAVRULAR

Deli gönül bir kararda duramaz,
Bu yarayı hiçbir tabip saramaz,
Düşman olsa böyle zarar veremez,
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular.

Bildirmediğimiz yokluk, sefalet nedir,
Onlar için koştuk bunca senedir,
Yazı mıdır, kader midir ya nedir?
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular.

Kızı sultan ettik, oğlanı paşa,
Siper olduk rüzgar ile güneşe,
Bunca emekleri attı ateşe,
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular.

Yüksekokul imkânını sağladık,
Ömrümüzü yollarına bağladık,
Onlar ile gurur duyduk ağladık,
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular.

Kimi Polonya'da kıldı kararı,
Kimi Belçika'da buldu baharı,
Saldı gönlümüze ateşi, narı,
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular.

Öğrettik ilimi, irfanı, dini,
Pul olur mu aslı altın madeni,
Bilemedik neydi bunun nedeni,
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular.

Dost Kâmil'im birde böyle anıldık,
Nerde hata yaptık, nerde yanıldık,
Top, tüfek yıkmadı evde yenildik,
Yaktı bizi, yıktı bizi yavrular.

DOSTA DOĞRU

Kapanası gurbet eller,
Yoktur tutunacak dallar,
Varıp gitse bütün yollar,
Dosta doğru, dosta doğru.

Perişandır bizim hâller,
Dostsuz söyleşir mi diller?
Açılsalar cümle güller,
Dosta doğru, dosta doğru.

İş görmez paralar, pullar,
Gözlerimden akar seller,
Selam etsin esen yeller,
Dosta doğru, dosta doğru.

Çekilsin gitsin engeller,
Esmesin istemem yeller,
Aksın önümüzden, seller,
Dosta doğru, dosta doğru.

Dost Kâmil'im gurbet zalim,
Uzatırım yetmez elim,
Göndereyim arzuhalim,
Dosta doğru, dosta doğru.

ALLAH AŞKINA

Güde güde bu güne dek getirdim,
Kırıldı kanadım kolum oturdum,
Şu dağlarda ceylanımı yitirdim,
Görenler söylesin Allah aşkına.

Annesiz, babasız düğün kurulmuş,
Annesi, babası nerde sorulmuş,
Yavrumun başına duvak vurulmuş,
Vuranlar söylesin Allah aşkına.

Bu nasıl yazı da bu nasıl kader,
Aklımı, fikrimi etmişim heder,
Derdimi diyemem ölene kadar,
Soranlar söylesin Allah aşkına.

Darıldık, kırıldık düştük yollara,
Keşke gitmeseydik gurbet ellere,
Bizleride zemmeyleyen dillere,
Verenler söylesin Allah aşkına.

Dost Kâmil'im düştük onulmaz derde,
Gurbette yem olduk kuş ile kurda,
Ömrümüzü verdik meyvesi nerde,
Yârenler söylesin Allah aşkına.

BENİM

Anamdan doğalı gülmedi yüzüm,
Oğluma, kızıma geçmedi sözüm,
Yoruldum dostlarım kalmadı özüm,
Sormayın dertlerim sıralı benim.

Eşim, dostum hâllerimi görmedi,
Hiçbir tabip şu yaramı sarmadı,
Ne yapsam, ne etsem fayda vermedi,
Değişmiyor yazım karalı benim.

Malımdan, mülkümnden fayda olmadı,
Sağımda, solumda kimse kalmadı,
Canım verdiklerim beni bilmedi,
Kan damlar yüreğim yaralı benim.

Bir kötü kaderin elinden tuttum,
Gülüp eğlenmeyi tümnden unuttum,
Nice dertlilerin derdinden tattım,
Bütün bahtsızların kralı benim.

Dost Kâmil'im nere gittiysem geldi,
Tebdir aldım amma olanlar oldu,
Dünyanın sitemi hep beni buldu,
Sevdiceğim seni saralı benim.

MEYLETME OĞUL

Havai hevesin düşme peşine,
Olmadık işleri açar başına,
Allah uğratmasın gönül kışına,
Her olur olmaza meyletme oğul.

Gör, gözet bu dünya vallahi boştur,
Bilmezsin aldatır sefası hoştur,
İlim, irfan bilmek ne güzel iştir,
Gerçekten aralı yol tutma oğul.

Sarraf olmayandan, sorma cevheri,
Arif'in sözünde ara gevheri,
Nurlunun nuru var şerlinin şeri,
Sana çatsalar da sen çatma oğul.

Benlik şeytanının bitmez illeti,
Nefs-i emarenin çoktur heybeti,
Bilme iftirayı, bilme gıybeti,
Duyduğun laflara, laf katma oğul.

Kâmil'im dünyayı alıp da satmam,
Bir kuru davadır, izini gütmem,
Benlik heykelini, yıkmadan gitmem,
Gidersem salıma el atma oğul.

GELDİM BUGÜN

Dost bağının güllerinden,
Gül almaya geldim bugün.
Menekşe, sümbüllerinden,
Gül almaya geldim bugün.

Erenlerin yollarından,
Tutabilsem ellerinden,
Leblerinin ballarından,
Bal almaya geldim bugün.

Tut bir himmetkâni elden,
Zahirler anlamaz hâlden,
Gerçeğin güttüğü yoldan,
Yol almaya geldim bugün.

Hak yolunun erkânından,
Canım, canların canından,
Erenlerin sultanından,
El almaya geldim bu gün.

Kâmil'im yaman hâlim,
Kırıktır kanadım, kolum,
Hakk kelamın bilsin dilim,
Dil almaya geldim bugün.

GEÇTİ ÖMRÜM

Hiç tükenmeyecek sandım,
Yalan imiş geçti ömrüm.
Dünya tamahına kandım,
Yalan imiş geçti ömrüm.

Aklım gelmedi başıma,
Dahi girmedi düşüme,
Azrail kondu döşüme,
Yalan imiş geçti ömrüm.

Bir tadımlık imiş tattım,
Kör dumanlar gibi tüttüm,
Boş bir dava imiş göttüm,
Yalan imiş geçti ömrüm.

Aldım, sattım, mekan tuttum,
Göz güheri, emek kattım,
Anladım ki hata ettim,
Yalan imiş geçti ömrüm.

Dost Kâmil'im bir nefeste,
Kuş konmuş gibi kafeste,
Selam olsun eşe, dosta,
Yalan imiş geçti ömrüm.

BU YATANLAR

Bu yatanlar yiyip, içip, gezerdi,
Türlü dilden okur idi yazardı,
Çalışırdı ne usanıp bezerdi,
Gel gör şimdi bir taşı var başında.

Hüvel baki yazar mezar taşında,
Kimsesi yok mezarının başında,
Gül dikmişler çiçek açmış döşünde,
Kimi yaşlı, kimi çok genç yaşında.

Malından, mülkünden fayda yok ona,
Varacak her canlı bu hazin sona,
Değmeden ecelin sopası sana,
Helal ara ekmeğinde, aşında.

Seni gaflet uykusunda, koyan ney,
Boş arkadaş, bu âlemde boş her şey,
Olsa ağa, olsa paşa, olsa bey,
Mevki, makam yazılmıyor taşında.

Kul hakkını yeme sakın ha sakın,
Ölüm insanlara yakından yakın,
Dost Kâmil'im haksızlıktan çok çekin,
Azrailin nefesi var peşinde.

SAKIN ALDANMA

Sakin aldanma dünyaya,
Şöyle bir bak kalan var mı?
Emeklerin gider zay'a,
Mürvetini bulan var mı?

Kim yaşamış doya doya,
Ömür biter saya saya,
Saltanatı varmış güya,
Muradını alan var mı?

Akar gözleriyyin seli,
Aldatmaca bağı, gülü,
Cevri, cefa, sitem dolu,
Şad olup da gülen var mı?

Susar bülbüllerin dili,
Bir esimlik ömür yeli,
Boştur gidenlerin eli,
Anlayıp da bilen var mı?

Dost Kâmil'im beyan eder,
Âlem aynı yolu güder,
Bilirim ki gelen gider,
Gidenlerden gelen var mı?

DÜŞMEYE GÖR

Yaşlanıp da düşmeyegör,
Eşin, dostun yalan olur.
Aklın, fikrin şaşmaya gör,
Sanma, hâlin bilen olur.

Hani can dostların hani,
Neden unuttular seni,
Çünkü eskittin bedeni,
Ne dolanıp gelen olur.

Fed ederdin canını,
Çok severdin mihmanını,
Versen Allah selamını,
Ne duyan ne alan olur.

Olur isen derde düçar,
Kalırsın çaresiz naçar,
Görmezlikten gelir geçer,
Ne bir merhem çalan olur.

Dost Kâmil'im hayat yalan,
Var mıdır ki baki kalan,
Sağlığında senin olan,
Malın, mülkün talan olur.

YAMAN BİZİM HÂLİMİZ

Bu yıl yine yaman bizim halimiz,
Mihrican vurdu da büktü belimiz,
Açılmadan soldu gonca gülümüz,
Çektim çektim biter sandım bitmiyor.

Kestim umudumu yalan dünyadan,
Atıp gitsem hiç kimseler duymadan,
Varam dedim dost ahtından dönmeden,
Yüz çevirmiş, bir merhamet etmiyor.

Başım kurtulmuyor borandan, kardan,
Kurtuluş yok imiş ah ile zardan,
Ne yazdan fayda var nede bahardan,
Benim bu derdime derman katmıyor.

Gurbet ellerinde ağlar gezerim,
Dertlerimi destanlara yazarım,
Dualarım birbirine dizerim,
Yine yolum kurtuluşa çatmıyor.

Dost Kâmil'im geleceği bilemem,
Yazan böyle yazmış asla silemem,
Cümle âlem gülse bir ben gülemem,
Yetsin desem bile vadem yetmiyor.

NASİHAT EDEYİM

Dinler isen bir nasihat edeyim,
Şu yalan dünyaya aldanıp kanma.
Aklın var, fikrin var daha ne deyim,
Doğru biliyorsan yolundan dönme.

Dünyayı malsınıp, mülksünen çoktur,
Hayat sürmek gibi, ölüm de Hak'tır,
Ecelin elinden kurtulan yoktur,
Bu dünyada baki kalırım sanma.

Havai hevesin peşine düşme,
Doğru yürüdüğün yolundan şaşma,
Sen seni bil asla haddini aşma,
Cehennemde nara, ateşe yanma.

Arifin sözünden anla hisse kap,
İnsanlık adına indi dört kitap,
İnsan onuruna yakışanı yap,
Katı yüksekte kal, yerlere inme.

Hani annem, hani nerde pederim,
Dost Kâmil'im işte geldim giderim,
Ben kendime bir nasihat ederim,
Nefs-i emmare'nin atına binme.

BİTER Mİ SANDIN?

Şu dağların yükseğine derdimi,
Sayıp sıralasam biter mi sandın?
Viran olmuş, kapatmışlar yurdumu,
Yanmayan ocaklar tüter mi sandın?

Sen gideli, iki gözüm ağlıyor,
Seller gibi akıp, coşup çağlıyor,
Bu hasretlik yüreğimi dağlıyor,
Ölüm, ayrılıktan beter mi sandın?

Baharı görmedim, yaz geldi gitti,
Hayat acımasız gör neler etti,
Benim çektiklerim, canıma yetti,
Teselliler, derman katar mı sandın?

Yaralarım avaz vermiş kanarken,
Gönül aşkın ateşine yanarken,
Seni, bana yâr olacak sanarken,
Bir kuru selamı yeter mi sandın?

Dost Kâmil'im dünya yalandır yalan,
Malını mülkünü ederler talan,
Var mıdır dünyada ebedi kalan?
Seni burada baki tutar mı sandın?

HAZİRANDA KARLAR YAĞDI

Felek gurbet ele saldı yolumu,
Gurbette yalnızlık kırdı kolumu,
Kimselere diyemedim halımı,
Haziranda karlar yağdı düşüme.

Bu dertleri çeke çeke yoruldum,
Dostun meclisinde hakir görüldüm,
Ben yâr diye vardım vardım sarıldım,
Olmadık işleri açtı başıma.

Çalıştım, çırpındım işim bitmedi,
Başımdaki yağmur, boran gitmedi,
Çektiğim çileyi tamam etmedi,
Felek yine ağı kattı aşıma.

Çifte benlerini sayamadığım,
Gözlerime bile kıyamadığım,
Benim sevmelere doyamadığım,
Sevdiceğim girmez oldu düşüme.

Alın yazım ne karalı yazıymış,
Kısmetime düşen ince sızıymış,
Dost Kâmil'im düşkünlerin sözüymüş,
Kader gölge gibi düştü peşime.

DARILDIK GİTTİK

Güzel dostum eğer bir gün ararsan,
Kendi kendimize darıldık gittik.
Ne hâldeyiz diye haber sorarsan,
Hırsız hıyanete karıldık gittik.

Dost bildiklerimiz selamı kesti,
Düşümüze hazan yelleri esti,
Ayırt edemedik düşmanı dostu,
Böyle sırtımızdan vurulduk gittik.

Ayetler okudu yüce Kur'an'dan,
Soysuza güvendik, inandık candan,
Nice sözler etti, dinden, imandan,
Allah, kul bilmeze sarıldık gittik.

Önümüze bozuk düzen koyuldu,
Ne dinlendik ne sesimiz duyuldu,
Safliğımız aptallığa sayıldı,
Şeşibeş göz ile görüldük gittik.

Dost Kâmil'im cehalete attılar,
Derdimize nice dertler kattılar,
Yurdumuzu yabancıya sattılar,
Baba yurdumuzdan sürüldük gittik.

VURDU BENİ

Ben küstüm kötü kadere,
Vurdu beni yerden yere.
Geldi gittiğim her yere,
Vurdu beni yerden yere.

Gurbet ellerinde kaldım,
Her acıya düşer oldum,
Ne şâd oldum nede güldüm,
Sardı beni ahu zara.

Üç gün imiş geçti gitti,
Gözyaşımı saçtı gitti,
Hayat bana neler etti,
Verdi beni böyle nara.

Aklım, fikrimi şaşırdı,
Karlı dağlardan aşırıldı,
Beni hasrete düşürdü,
Açtı yüreğimde yara.

Dost Kâmil'im neler çekti,
Dünyamı başıma yıktı,
Âleme lûtufkâr baktı,
Gördü beni bahtı kara.

CEPLİ KEFEN ÇIKMIŞ

Mazlumun hâlini görmez, gözetmez,
Bunca yolsuzluğu görür söz etmez,
Yetim hakkını yer içi cız etmez,
Cepli kefen çıkmış müjde vereyim.

Vatan hainine çanak tutana,
En yakın dostunu koldan atana,
Para için iffetini satana,
Cepli kefen çıkmış müjde vereyim.

Nefsine uyup da haddin aşana,
Haram lokma ile doyup coşana,
Dünyalığın sevdasına düşene,
Cepli kefen çıkmış müjde vereyim.

Pervasızca yuvaları yıkana,
Mazlumların gözyaşını dökene,
Paradan kurduğu tahta çıkana,
Cepli kefen çıkmış müjde vereyim.

Söz verip de sözlerinden cayana,
Paraları desteleyip koyana,
Fukaraya “Allah versin” diyene,
Cepli kefen çıkmış müjde vereyim.

Dost Kâmil'im karşı böyle düzene,
Gerçekleri söylemeyen ozana,
Üç kuruşa büyü, muska yazana,
Cepli kefen çıkmış müjde vereyim.

SÖYLEYEMEM DERTLERİMİ

Derdime derman gördüğüm,
Söyleyemem dertlerimi.
Boğazımda bir kör düğüm,
Söyleyemem dertlerimi.

Emeklerim sel götürdü,
Umudumu yel götürdü,
Gönül bağım el götürdü,
Söyleyemem dertlerimi.

Izdırabın sonu gelmez,
Birgün olsun yüzüm gülmez,
Çektiğimi kimse bilmez,
Söyleyemem dertlerimi.

Her türlü acıyı tattım,
Gözümün selini kattım,
Kaderime yemin ettim,
Söyleyemem dertlerimi.

Anam, babam attı gitti,
Dostlar beni sattı gitti,
Ta canıma yetti gitti,
Söyleyemem dertlerimi.

Mum gibi eritti beni,
Sırat'ta yürüttü beni,
Yerlerde sürüttü beni,
Söyleyemem dertlerimi.

Yüreğimde yarası var,
Remil atmış durası var,
Azrail'e veresi var,
Söyleyemem dertlerimi.

Dost Kâmil'im aldı beni,
Kaf dağına saldı beni,
Nere gitsem buldu beni,
Söyleyemem dertlerimi.

BİLEN Mİ KALDI?

Hele bakın Şu âlemin hâlına,
Herkes bir yön tutmuş, gider yoluna,
Sarf ediyor ne gelirse diline,
Küçüğü, büyüğü bilen mi kaldı?

Söz veriyor ama sözün tutmuyor,
Ananın, babanın yolun gütmüyor,
Bin kere söyleyen fayda etmiyor,
Tembihi, öğüdü alan mı kaldı?

Ayda, yılda bir telefon yetiyor,
Zanneder ki bu kadarla bitiyor,
Zamanı yok kısa mesaj atıyor,
Bayramdan bayrama gelen mi kaldı?

Boşa imiş meğer bunca temaŐa,
Kapılmışım fayda vermez telaşa,
Ben kalmışım dertlerimle başbaŐa,
Bir kuru selamı salan mı kaldı?

Dost Kâmil'im demi, devran bozuldu,
Dostluklara çoktan mezar kazıldı,
Gözlerimin yaşı aktı süzöldü,
Gözümün yaşını silen mi kaldı?

YÜCE ANNELER

Sevginin, şefkatin asil sahibi,
Eli öpülesi yüce anneler.
Saygı ibadettir buyurdu Nebi,
Eli öpülesi yüce anneler.

Gövdesinde taşır dokuz ay on gün,
Hayatı anlatır, öğretir gün gün,
Gözünden hiç gitmez doğduğumuz gün,
Eli öpülesi yüce anneler.

Yavrusundan esirgemez canını,
Ona vermiş gecesini gününü,
Duymak ister yavrusunun ününü,
Eli öpülesi yüce anneler.

Peygamberler bile anadan doğdu,
Nice acılara boynunu eğdi,
Yiğit yavrusunu vatana verdi,
Eli öpülesi yüce anneler.

Allah'ın en kutsal varlığı olan,
Cennet ayağının altında kalan,
Kundakta bebeğin dilini bilen,
Eli öpülesi yüce anneler.

Yetiştirip insan içine katan,
Nerede bunalsak imdada yeten,
Düşüğümüz yerde elimiz tutan,
Eli öpülesi yüce anneler.

Siper olur yağmur ile güneşe,
Düşünmeden atar kendin ateşe,
Göğüs gerer acılara peşpeşe,
Eli öpülesi yüce anneler.

Bulunmaz dünyada eşi, menendi,
Hayrunnisa dendi, hem Kübra dendi,
Nice şehit verdi ateşe yandı,
Eli öpülesi yüce anneler.

Hem anamızdır hem de yârimiz,
Döşleri değerli siper yerimiz,
Onlar olmasaydı olur muyduk biz?
Eli öpülesi yüce anneler.

Dost Kâmil'im anlatmakla biter mi?
Sıfatına başka sıfat katar mı?
Mevla'mın nurusun desem yeter mi?
Eli öpülesi yüce anneler.

NEYLEYİM

Şu sinemi açsalar da girseler,
Türlü türlü dertlerimi görseler,
İstemem dünyayı bana verseler,
Ne tadı var ne tuzu var neyleyim.

Anamdan doğalı çektim bitmiyor,
Kara duman hiç başımdan gitmiyor,
Her yolu denedim fayda etmiyor,
Ne sual et benden nede söyleyim.

Dert ehlinin yamağı, çırağıyım,
Gam dağının dumanı, çerağıyım,
Meslek edinmişim dert durağıyım,
Ben beni bileli, ben hep böyleyim.

Dost Kâmil'im boyun eğdim kadere,
Her zaman düşmüşüm gama, kedere,
Gönül ne söylesin böyle gidere,
Bilemedim kime sitem eyleyim.

SANIRDIK

Biz de kendimizi insan sanırdık,
Mürşid-i kâmile varmadan evvel.
Kendi nefsimizi ilah tanırdık,
Mürşid-i kâmile varmadan evvel.

Okurduk, yazardık ama bilmezdik,
Hiçbir şeyin mânâsını almazdık,
Dolanırdık doğru yola gelmezdik,
Kandildeki sırra ermeden evvel.

Al'a yeşil derdik, yeşile de al,
Menfaat yoluydu bizim için yol,
Benlikten gayrıyı bilmez idi dil,
Kalp gözü açılıp görmeden evvel.

Yolumuzu yol sanırdık, hâlimizi hâl,
Hiç düşünmez idik var mıdır vebal?
Olamazdık Hak dostlarıyla hemhâl,
Erenler cemine girmeden evvel.

Dost Kâmil'im gelir miydi sıramız?
Derde derman alır mıydı paramız?
Avaz verir onulmazdı yaramız,
Şah'ım, merhemini sürmeden evvel.

KULAK VER BU SÖZÜME

Erdirmek ister isen müşkülünü çözüme,
Katlanıver arkadaş bir kerecik nazıma.
Güzel dostum ne olur kulak ver bu sözüme,
Her şeylere ağlayan, yitirir gözden olur.

Ahtına sadık olda, verdiğin sözden cayma,
Birlikten ayrılıp da, kalbe ikilik koyma,
Mert ol namerde uyma, namerdin sesin duyma,
Yiğitlerin ölümü bir acı sözden olur.

Erenlerin yoluna, sırrına akıl ermez,
Gönülde ki yarayı, bildiğin sargı sarmaz,
Kestaneden, gürgenden saz olur avaz vermez,
Âşıkların elinde, gerçek dut sazdan olur.

Her yüzüne gülteni, sana dost olur sanma,
İnanıp güvenip de boşa ateşe yanma,
Hava-yi heveslere, boş sevgilere kanma,
Anaların sevgisi, gönülde, özden olur.

Dost diyene kanmaktan, yapayalnız kaldığım,
Acı gelmesin sözüm, dinle kurban olduğum,
Kul Kâmil'im bildiğim, manasını aldığım,
Güzelde inat olmaz, olursa nazdan olur.

DOĞUM GÜNÜM

İyi ki doğdun dediler,
Bugün benim doğum günüm.
Mutlu yıllar dilediler,
Bugün benim doğum günüm.

Yürümekle adım adım,
Menzile ulaşamadım,
Kendim için yaşamadım,
Bugün benim doğum günüm.

Şair diye tarif oldum,
Ne zarif ne arif oldum,
Çekilmez bir herif oldum,
Bugün benim doğum günüm.

İnsan olmak idi derdim,
Bu yolda bir ömür verdim,
Artık altmışıma girdim,
Bugün benim doğum günüm.

Dost Kâmil'im ömür geçti,
Yıllar kuş misali uçtu,
Hayat yeni bir yıl açtı,
Bugün benim doğum günüm.

HOŞ GELDİNİZ

Bu gün bu güzel davete,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Hep bir arada sohbeta,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

Her şey bağlıdır niyete,
Gerek kalmasın hasrete,
Ermek için hidayete,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

Dilerim gülsün yüzünüz,
Sevgiyle dolsun özünüz,
Hep birlik olsun sözünüz,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

Kötü sözü neyleyelim,
Güzel şeyler söyleyelim,
Hoş muhabbet eyleyelim,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

Dost Kâmil'im hayran size,
Dostluklar hedeftir bize,
Selam, saygı hepinize,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

BİR BEN MİYİM?

Doğuştan karalı yazım,
Nedendir gülmüyor yüzüm,
Bilemedim iki gözüm,
Derde düşen bir ben miyim?

**Bir ben miyim, bir ben miyim, derde düşen bir ben miyim?
Herkes zevki sefasında, derde düşen bir ben miyim?**

Boynumda feleğin yayı,
Bu imiş ömrümün payı,
Dolandım yalan dünyayı,
Derde düşen bir ben miyim?

**Bir ben miyim, bir ben miyim, derde düşen bir ben miyim?
Herkes zevki sefasında, derde düşen bir ben miyim?**

Maksuduma eremedim,
Vefasını göremedim,
Sefasını süremedim,
Derde düşen bir ben miyim?

**Bir ben miyim, bir ben miyim, derde düşen bir ben miyim?
Herkes zevki sefasında, Derde düşen bir ben miyim?**

Göz yaşlarım *döndü sele*,
Emeklerim gitti yele,
Mecnun gibi *düşüm çöle*,
Derde düşen bir ben miyim?
Bir ben miyim, bir ben miyim, derde düşen bir ben miyim?
Herkes zevki sefasında, derde düşen bir ben miyim?

Dost Kâmil'im saya saya,
Yaşamadım doya doya,
Meyletmem yalan dünyaya,
Derde düşen bir ben miyim?
Bir ben miyim, bir ben miyim, derde düşen bir ben miyim?
Herkes zevki sefasında, derde düşen bir ben miyim?

ÖZLEMİMİZ VAR

Çalışır, çabalar usanıp bezmez,
Asla insanlıktan aralı gezmez,
Kimsenin ardından kuyular kazmaz,
Böyle insanlara özlemimiz var.

Düşkünün yanında yer alır durur,
Canı pahasına garibi korur,
Öksüzü, yetimi gözetir, görür,
Böyle insanlara özlemimiz var.

Sevgi, saygı ile yüze gülecek,
Hızır gibi bunalana gelecek,
İnsanlığın kıymetini bilecek,
Böyle insanlara özlemimiz var.

Vatana, millete umut olacak,
Dertlinin derdine derman bulacak,
Tüm dünyaya yüce bir nam salacak,
Böyle insanlara özlemimiz var.

Dost Kâmil'im bu âlemde neler var,
Yetişsin carıma bir ulu Hünkar,
Kimi sırdır, kimi ayan, aşikar,
Böyle insanlara özlemimiz var.

YÜRÜ BRE YALAN DÜNYA

Yürü bre yalan dünya,
Sana meyil verir miyim?
Enin sonun hayâl, hülya,
Sana meyil verir miyim?

Can simidi olsan tutmam,
Aldanıp da gönül katmam,
Üç kuruşa alıp satmam,
Sana meyil verir miyim?

Kimler geldi, kimler geçti?
Ömür bir kuş imiş uçtu,
Ecel şerbetinden içti,
Sana meyil verir miyim?

İşin gücün yalan dolan,
Sen kimleri ettin talan?
Var mıdır ki sende kalan?
Sana meyil verir miyim?

Gelenler neler ettiler,
Senin davanı göttüler,
Sonunda pişman gittiler,
Sana meyil verir miyim?

Bacı, kardeş düşman oldu,
Hırsı, kini şişman oldu,
Güvenenler pişman oldu,
Sana meyil verir miyim?

Dost Kâmil'im özüm budur,
Sakın deme yazım budur,
Söylenecek sözüm budur,
Sana meyil verir miyim?

BİR KÂĞITLA BİR DE KALEM GETİRİN

Bir kâğıtla bir de kalem getirin,
Yazıp yazıp sıralayım derdimi.
Ben yazayım siz karşımda oturun,
Yazıp yazıp sıralayım derdimi.

Felek pençesini vurdu döşüme,
Onulmadık işler açtı başıma,
Nere gitsem takılıyor peşime,
Terk eyledim vatanımı, yurdumu.

Tabipler bir olsa sarabilemez,
Yarama bir merhem sürebilemez,
Teselliler fayda verebilemez,
Can dostum diyenler kesti yardımını.

Yeminler etmiştim sana bin kere,
Hep beni suçladın sebepsiz yere,
Günahımı aldın göz göre göre,
Bilmem şimdi gözyaşların durdu mu?

Dost Kâmil'im acılara belendim,
İnce ince eleklerden elendim,
Şu âlemi karış karış dolaştım,
Sevdiceğim hâllerimi gördü mü?

ALABİLDİN Mİ?

Ehli tasavvufa çatma be vaiz,
Kıldığın namazı bilebildin mi?
Açlık orucunu tutma be vaiz,
Ondaki mânâyı alabildin mi?

Sahip misin elin ile beline,
Hoş muhabbet vakıf olsun diline,
İnsan olup insanlığın yoluna,
Serini meydana salabildin mi?

Şu üç günlük dünya için ağlarsın,
Damla iken akar, coşar, çağlarsın,
Her olur olmaza gönül bağlarsın,
Ahtı peymanında kalabildin mi?

Hakkaniyet, adaleti bilerek,
Masumların gözyaşını silerek,
Nefsin arzusuna galip gelerek,
Ölmeden evveli ölebildin mi?

Kâmil'im güf gerçeklerin yolunu,
Hiç tuttu mu düşünlerin elini?
Hak dostları kendi taşır salını
Cenaze namazın kılabilirdin mi?

NE BEN BİLDİM NE BİR BİLEN BULUNDU

Gözlerimin yaşı neden dinmiyor?
Ne ben bildim ne bir bilen bulundu.
Gökten incekse neden inmiyor?
Ne ben bildim ne bir bilen bulundu.

Değiştiremedim ben bu kaderi,
Hiç gitmiyor şu gönlümün kederi,
Bilemedim nedir bunun ederi?
Ne ben bildim ne bir bilen bulundu.

Yaz bahar ayında yaşarım kışı,
Her zaman böyle mi feleğin işi,
Sormayın diyemem yediğim taşı,
Ne ben bildim ne bir bilen bulundu.

Güller diktim dallarını kırdılar,
Emeklerim topraklara serdiler,
Acep beni ne göz ile gördüler,
Ne ben bildim ne bir bilen bulundu.

Dost Kâmil'im geldim gurbet ellere,
Düşürdü muhannet tozlu yollara,
Soramadım sebebini kullara,
Ne ben bildim ne bir bilen bulundu.

GÜTTÜ BİZİ

Öyle bir zamana geldik,
Ne anladık ne de bildik,
Bir koyun sürüsü olduk,
Canavarlar güttü bizi.

Bilemedik bel bağladık,
Zalime imkân sağladık,
Oturduk birde ağladık,
Uçurumdan attı bizi.

Önce yüzümüze güldü,
Güvendirip destek aldı,
Zannettik ki kıymet bildi,
Üç kuruşa sattı bizi.

Söz verdi sözünden caydı,
Yaptı etti mübah saydı,
Nice günahsızla kıydı,
Birde şerri tuttu bizi.

Sözü sazi yalan dolan,
Ne var ne yok etti talan,
Dost Kâmil'im oldu olan,
Parçalayıp yuttu bizi.

YÜRÜ BRE YALAN DÜNYA

Yürü bre yalan dünya yoluna,
İnsanları kandırдыңın yetmez mi?
Merhamet etmedin Hakk'ın kuluna,
İnsanları kandırдыңın yetmez mi?

Çoklarını maddiyata taptırdın,
Bir uçsuz bucaksız hırsla kaptırdın,
Her birini doğru yoldan saptırdın,
İnsanları kandırдыңın yetmez mi?

Aldılar attılar yurtlar tuttular,
Mallarına nice mallar kattılar,
Yok pahaya Azrail'e sattılar,
İnsanları kandırдыңın yetmez mi?

Kıskançlıkla biriktirip saydılar,
Masumların hakkı ile doydular,
Tamamını yine sende koydular,
İnsanları kandırдыңın yetmez mi?

Dost Kâmil'im meylim yoktur malına,
Rabbim verir gerekeni kuluna,
Hani nerde taktıkların koluna,
İnsanları kandırдыңın yetmez mi?

BİZDEDİR

Hak Teala onu övdü yarattı,
İnsana insanca saygı bizdedir.
On sekiz bin âlem kurdu donattı,
İnsana insanca saygı bizdedir.

Kimse insanlıktan geri kalmasın,
İnsanlığın açan gülü solmasın,
Dilerim insanlık zelil olmasın,
İnsanlık adına kaygı bizdedir.

Hilaf yoktur âşıkların sözünde,
Hakk'ın tecellisi vardır özünde,
Dost Kâmil'in cümle birdir gözünde,
İnsanlığa özge duygu bizdedir.

BİLEMEZSİN BİLEMEZSİN

Neler neler çektiğimi,
Gözyaşımı döktüğümü,
Bu canımdan bıktığımı,
Bilemezsin bilemezsin.
Söyle nerden bileceksin?

Sen kendini bilmeyince,
Sözden mânâ almayınca,
Merhametin olmayınca,
Bilemezsin bilemezsin.
Söyle nerden bileceksin?

Yanıp yanıp tütmedin ki,
Bir menzile yetmedin ki,
Asla fikir etmedin ki,
Bilemezsin bilemezsin.
Söyle nerden bileceksin?

Bir gönüle girmeyince,
Güllerini dermeyince,
Serin dosta vermeyince,
Bilemezsin bilemezsin.
Söyle nerden bileceksin?

Dost Kâmil'im niyazımı,
Dosta sunduğum nazımı,
Feryadımı, avazımı,
Bilemezsin bilemezsin.
Söyle nerden bileceksin?

VURUN BENİ

Dinmiyor feryadım, ahım,
Fayda vermiyor eyvahım,
Eğer sevmekse günahım,
Asın, kesin, vurun beni.

Gözyaşlarım sele döndü,
Emeklerim küle döndü,
Sevdiklerim ele döndü,
Dallarımın kırım beni.

Ahtım var dönmem yolumdan,
Tutun sağımdan, solumdan,
Bağlayın iki kolumdan,
Çarmıhlara gerin beni.

Gülmeden gülmüş gibiyim,
En sona gelmiş gibiyim,
Yaşarken ölmüş gibiyim,
Ak kefeneye sarın beni.

Dost Kâmil'im geldim, geçtim,
Aşkın şerbetini içtim,
Kendi mezarımı açtım,
Topraklara verin beni.

BANA KALDI

Şu yalan dünyanın kahrı, cefası,
Aldı beni, benden dağlara saldı,
Süren var mı acep var mı sefası?
Gözlerimden akan yaş bana kaldı.

Geçti ömrüm bir murada ermedim,
Eller gibi zevki sefa sürmedim,
Hiçbir şeyin vefasını görmedim,
Kuru hayâl ile düş bana kaldı.

Yıllar yılı bir umuda sarıldım,
Değişmeyen kaderime darıldım,
Ben bu derdi çeke çeke yoruldum,
Baharı görmedim kış bana kaldı.

Gönül dağım boran oldu, kış oldu,
Payımıza düşen gözde yaş oldu,
Bu ayrılık her dertlere baş oldu,
Bağrıma bastığım taş bana kaldı.

Dost Kâmil'im yalan dünya dar imiş,
Sevdanın serveti, ahu zar imiş,
Sabredenler nurun âlâ nur imiş,
Feda edilecek baş bana kaldı.

ISSIZ KALDI

Bilmem neden vefası yok kulların?
Menzile varası yoktur yolların,
Türlü türlü meyve veren dalların,
Yaprağı döküldü, dal ıssız kaldı.

Sevgi, saygı bitti, bilen kalmadı,
Bir kuru selamı salan kalmadı,
Sen selam versen de alan kalmadı,
Edep, erkân gitti yol ıssız kaldı.

Bölük bölük güvercinler inerdi,
Dertli bülbül gül dalına konardı,
Gölbaşına yeşil ördek tünerdi,
Ördekler terk etti göl ıssız kaldı.

Zamanenin gidişatı bilinmez,
Sevgi mi yok, sevgili mi bulunmaz?
Böyle yapmacıktan âşık olunmaz,
Mecnun yetişmiyor çöl ıssız kaldı.

İnsanoğlu kadir kıymet bilmiyor,
Öğüt versen, öğüdünü almıyor,
Dost Kâmil'im, dost yanıma gelmiyor,
Sohbet, muhabbet yok dil ıssız kaldı.

UZAK TUT

Her dostum diyeni, dost olur sanma,
Aldatırlar seni sakın aldanma,
Hoş sohbet ederler, inanıp kanma,
Kemlik gelir sana nazın uzak tut.

Mazlumun ahını, alayım deme,
Gafleti serine salayım deme,
Her yerde söyleyip, çalayım deme,
Kadir bilmeyenden sazın uzak tut.

İnsan olmayanın yanına varma,
Meyli bozuklardan, nasihat sorma,
Nadan meclisinden içeri girme,
Gıybete karışır sözün uzak tut.

Sende bu faniden gelir geçersin,
Ecel şerbetini bir gün içersin,
Arif isen doğru yolu seçersin,
İrfanı yoklardan, gözün uzak tut.

Dost Kâmil'im Hakk'a varmayan yoldan,
Hakk'ı zikretmeyen, ağızdan dilden,
Görgüsüz, bilgisiz, hünersiz kuldan,
Sana fayda gelmez, özün uzak tut.

KÜSMEKLİĞİM VAR

Öyle dardayım ki sormayın beni,
Harcadım, tükettim başı, bedeni,
Darıldım, gücendim sildim evreni,
Benim bana bile küsmekliğim var.

Dostun meclisine girmeyenlerden,
Kötü günde hâlîm görmeyenlerden,
Bir kuru selamı vermeyenlerden,
Selamı, sabahı kesmekliğim var.

Bunaldım sonunda patlayacağım,
Sabır taşı olsam çatlayacağım,
Azrail gelirse kutlayacağım,
Deli poyraz gibi esmekliğim var.

İstemem kimseler görmesin beni,
Boşa toparlayıp dermesin beni,
Allah, kul başına vermesin beni,
Bir ücra köşeye pusmaklığım var.

Kul Kâmil'im neden çilem bitmiyor?
Yollar uzun bir menzile yetmiyor,
Ne kadar söylesem fayda etmiyor?
Son nefese kadar susmaklığım var.

ÖYLE YORGUNUM Kİ

Öyle yorgunum ki, sorma be dostum,
Hayat çemberine doladı beni.
Dünyaya meyletmek değildi kastım,
İnce eleklerdeneledi beni.

Türlü engellerle kesti yolumu,
Göremedim sağım ile solumu,
Bağladı elimi, sardı kolumu,
Bebek kundağıyla beledi beni.

Vefası yok sefasını sürmedim,
Bunca yaşamımda bir gün görmedim,
Bedestan da güllerini dermedim,
Çamurdan çamura buladı beni.

Şu âlemde bir gün olsun gülmedim,
Bir muamma imiş çöze bilmedim,
Aktı gitti yaşlarımı silmedim,
Gözüm yaşı ile suladı beni.

Dost Kâmil'im gönül kışına düştüm,
Şu yüce dağların başından aştım,
Tükenmez dertlerin elinden şaştım,
Açtı mezarımı küledi beni.

HABER VERİN CAN ALICI MELEĞE

Yine ateş düştü yanıyor özüm,
Pınarlar misali akıyor gözüm,
Daha ne diyeyim kalmadı sözüm,
Haber verin can alıcı meleğe.

Gönül sitem etti terkedip gitti,
Kesildi dermanım, umudum bitti,
Bunca çektiklerim canıma yetti,
Haber verin can alıcı meleğe.

Gönül verdiklerim yoklar yanımda,
Beni yaşatacak fer yok kanımda,
Hazırlandı, bedenim de canım da,
Haber verin can alıcı meleğe.

Dünya dedikleri bir koca yalan,
Malını, mülkünü edecek talan,
Var mıdır arkadaş, bir baki kalan,
Haber verin can alıcı meleğe.

Çok uğraştım irfan alabilmedim,
Can içre cananı bulabilmedim,
Dost Kâmil'im Kâmil olabilmedim,
Haber verin can alıcı meleğe.

ZALİM FELEK BIRAKMIYOR

Zalim felek bırakmıyor peşimi,
Elem sardı hayalimi, düşümü,
Seçemedim baharımı, kışımı,
Bu nasıl yaşamak kurban olduğum?

Gözüm yoktur ne sarayda ne handa,
Benim gibi bedbaht var mı cihanda,
Gözüküyor şimdi gözüme can da,
Bu nasıl yaşamak kurban olduğum?

Avaz verdi yaralarım kanıyor,
Deli gönül Aşk narına yanıyor,
Gören beni deli olmuş sanıyor,
Bu nasıl yaşamak kurban olduğum?

Emek verdim rüzgârlarda savruldu,
Aşka yandım ciğerlerim kavruldu,
Dünyanın sitemi hep beni buldu,
Bu nasıl yaşamak kurban olduğum?

Dost Kâmil'im yine hayâle daldım,
Dostum çok bilirdim kimsesiz kaldım,
Her türlü çileden payımı aldım,
Bu nasıl yaşamak kurban olduğum?

SELAM VERDİM

Yolum düştü bugün sizin ellere,
Selam verdim alanınız olmadı,
Kurban olam selam alan dillere,
Selam verdim alanınız olmadı.

Daha nice acılarım sırada,
Ömrüm geçti eremedim murada,
Çaresiz çarnaçar kaldım burada,
İmdatıma geleniniz olmadı.

Kader beni saldı tozlu yollara,
Gurbet elde düştüm hâlden hâllere,
Gözlerimin yaşı döndü sellere,
Yaşlarımı sileniniz olmadı.

Acılarım birbirine dizildi,
Sağlığımda bana mezar kazıldı,
Çektiklerim tarihlere yazıldı,
Hâllerimi bileniniz olmadı.

Dost Kâmil'im umudumu yitirdim,
Ben ömrümü ah vah ile bitirdim,
Gönül bahçesinden güller getirdim,
Yüzlerime güleniniz olmadı.

AĞLAMAK İSTİYORUM

Ağlamak istiyorum;
Bütün gönül yaralarım, çektiğim acılarıma.
Bitmeyen ızdıraplarıma, sessiz çığlıklarım.
Duyulmayan feryatlarıma, ağlamak istiyorum.

**Ağlamak istiyorum;
Çocuklar gibi, hiç durmadan, hiç susmadan.
Saatlerce, kilometrelerce ağlamak istiyorum.**

Ağlamak istiyorum;
Kör talihime, kara bahtıma, çocukluğuma, gençliğime.
Dünüme, bu günümü, varsa eğer yarınım.
Kimselere duyuramadığım ah-u zarıma, ağlamak istiyorum.

**Ağlamak istiyorum;
Çocuklar gibi, hiç durmadan, hiç susmadan.
Saatlerce, kilometrelerce ağlamak istiyorum.**

Ağlamak istiyorum;
Dost Kâmil'im, Kul Kâmil'im dedim durdum kendime.
Ne dost olabildim ne kul, Ol Halk-ı âleme.
Bir ateş ki girdi gönül haneme,
Dermanı olmayan hicran yareme, ağlamak istiyorum.

**Ağlamak istiyorum;
Çocuklar gibi, hiç durmadan, hiç susmadan.
Saatlerce, kilometrelerce ağlamak istiyorum.**

PAŞASIYIM BEN

Hangisini desem arkadaş sana,
Kısmetim çok benim acıdan yana,
Sakın dertlerimi sormayın bana,
Bütün dertlilerin paşasıyım ben.

Olacağı kimse mâni olamaz,
Neler çektiğimi kimse bilemez,
Derde düçar olan kullar gülemez,
Aşk meyhanesinin köşesiyim ben.

Ayrı düştük yine vatandan, yurttan,
Kemlik gelmez kula mertoğlu mertten,
Kimi zevkten içer kimi de dertten,
Harabat ehlinin şişesiyim ben.

Gerçek sevenlere yar olamadım,
Derdimi diyecek dost bulamadım,
Boşa geçti ömrüm ben bilemedim,
Koygun ateşlerin meşesiyim ben.

Dost Kâmil'im başım boran, kar iken,
Hakk'ın yolu nurun âlâ nur iken,
Hakk'a varan yoldan gitmek variken,
Ne çare nefsimin maşasıyım ben ben.

AYDINLIĞA KOŞALIM

İnsana yakışan bu, emreyledi Yaradan,
İlimle, irfan ile aydınlığa koşalım.
Karanlıklar çekilsin, çıksın gitsin aradan,
İlimle, irfan ile aydınlığa koşalım.

Ulemayı duy, dinle, cevher saçar bunu bil,
Âlimler arıdırlar, arıtır, eder ehil,
Bilelim gerçekleri, kalmayalım kör cahil,
Bilgiyi edinelim, merhaleler aşalım.

Cehaleti sökelim yakamızdan atalım,
Ufkumuzu açacak yeni bir yol turalım,
Karanlık günler bitsin, silelim unutalım,
İlim de birleşelim, dolup dolup taşalım.

Görelim hakikati, ömrümüz son bulmadan,
Kendimize gelelim, artık çok geç olmadan,
İnsan kuru dal gibi, ilim irfan almadan,
İlimden kaçanlara, şaşıralım, şaşalım.

Dost Kâmil'im bilmeyen, kişilerin hulku dar,
Cehalet dermansız derttir, verir sana ahu zar,
İnsan en kutsal varlık, onda Hakk'ın nuru var,
İnsanlığa hizmette, çağlayalım, coşalım.

AZRAİL'E VERDİ BENİ

Kara imiş alın yazım, ne yaptımsa silemedim,
Eller gibi şu fanide, şad olup da gülemedim,
Düşündüm fikir eyledim bulamadım, bilemedim,
Nedir vebalim, günahım, gam kasavet aldı beni?

Yıllarca yollara baktım, bir haber gelmedi senden,
Bir gün murada ermeden, çaldı kapımı erkenden,
Bilmem ne istedi benden, aldı canımı bedenden,
Teneşirde abdestledi, ak kefene sardı beni.

Dost Kâmil'im anlatayım, dost olana hâllarımı,
Ulaşamadım menzile, çevirdiler yollarımı,
Kırdı felek, yeşermeden birer birer dallarımı,
Ömrüm hitama varmadan, Azrail'e verdi beni.

KARLI DAĞLAR

Karlı dağlar çekilsin de aradan,
Nazlı yârin gül cemalin göreyim.
Bir dileğim vardır senden Yaradan,
Nazlı yârin gül cemalin göreyim.

Taktı felek bana kancalarını,
Kuruttu bahçemin yoncalarını,
Neyleyim nadanın goncalarını,
Nazlı yârin güllerini dereyim.

İstemem dünyanın sefalarını,
Çekmişim ömrümce cefalarını,
Hiç bir şey eritmez gönül karını,
Nazlı yâre yüzlerimi süreyim.

Ahvalimi söyleyemem ellere,
Kapıldım sevdaya düştüm dillere,
Gözyaşlarım aktı gitti sellere,
Nazlı yârin vuslatına ereyim.

Dost Kâmil'im bağlamışım özümü,
Yollarına diktim iki gözümü,
Ben ezelden söylemişim sözümü,
Nazlı yâre bu canımı vereyim.

GAM KASAVET ALDI BENİ

Gam, kasavet aldı beni,
Götürdükçe götürüyor.
Bir çıkmaza saldı beni,
Götürdükçe götürüyor.

Kimse elimden tutmuyor,
Derdime derman katmıyor,
Biter dedim hiç bitmiyor,
Hayatımı bitiriyor.

Emeklerim zay' eyledi,
Malım, mülküm pay eyledi,
Irmaklar da çay eyledi,
Çamurlara batırıyor.

Derdimin emsali yoktur,
Gönlümün efkârı çoktur,
Bilirim ki ölüm Hak'tır,
Köşelerde yatırıyor.

Dost Kâmil'im akar yaşım,
Kalmadı hayâlim, düşüm,
Zehr'oldu ekmeğim, aşım,
Ta canıma yetiriyor.

ANLAYAMADIM

Nedendir bitmedi ahım, feryadım,
Anladım diyemem, anlayamadım.
Sebebini araştırdım, aradım,
Vallahi billahi anlayamadım.

Biçtirmede felek ektiklerimi,
Gözlerimden kan yaş döktüklerimi,
Yıllar yılı bunca çektiklerimi,
Vallahi billahi anlayamadım.

Bilmem neden sezemedim hileyi,
Artıp eksilmeyen bunca çileyi,
Dostlardan yediğim ağır silleyi,
Vallahi billahi anlayamadım.

Kader dedim, yazı dedim olmadı,
Kara bahtım bir gün murat almadı,
Sordum, soruşturdum yolum kalmadı,
Vallahi billahi anlayamadım.

Yunus gibi et, kemiğe büründüm,
Dost Kâmil'im te vazuya düründüm,
Âlemin gözünde nece göründüm,
Vallahi billahi anlayamadım.

DURA DURA ANLATAYIM DERDİMİ

Kâğıdımı, kalemimi getirin,
Bir çay verip başucuma oturun,
Yardımlayın nefesimi yetirin,
Dura dura anlatayım derdimi.

Akıl balığ olup kendim bileli,
Dertlerim çok kara bahtım çileli,
Arası yok birbirine ulalı,
Sıra sıra anlatayım derdimi.

Zalim kader bırakmadı peşimi,
Unutmuşum hayâlimi, düşümü,
Üç beş kalan ağzımdaki dişimi,
Kıra kıra anlatayım derdimi.

Felek zehir kattı tatlı aşıma,
Neler neler geldi başıma,
Dertlerime durak olan düşüme,
Vura vura anlatayım derdimi.

Dost Kâmil'im derler sana ukela,
İstemem mi olsun âliyy'ül âlâ,
Benim gibi var mı derde müptela?
Sora sora anlatayım derdimi.

NASİHATİM OLSUN

Nasihatim olsun evladım sana,
Bir uçak kirala kaç cahillerden.
Sakın bu sözümü atma yabana,
Kaçabildiğince kaç cahillerden.

Yüzyıl dinlesen de yoktur yararı,
Hem dinine, imanına zararı,
Cahilin şiarı, kendi çıkarı,
Bir uçak kirala kaç cahillerden.

Aklın ermez asla onun işine,
Yetemezsin hayâline, düşüne,
Var ömrün yok olur boşu boşuna,
Kaçabildiğince kaç cahillerden.

İyi düşün fırsat verme eline,
Düşme sakın mesnetsizin diline,
Uğratırlar seni şerrin seline,
Bir uçak kirala kaç cahillerden.

Dost Kâmil'im meylin verme cahile,
Ne yapsan ne desen hepsi nafîle,
Danış daim bir insan-ı kâmile,
Kaçabildiğince kaç cahillerden.

BİRŞEY ANLADIYSAM TURAB OLAYIM

Şu yalan dünyanın gidişatından,
Bir şey anladıysam turab olayım.
Âlemin taptığı ihtişamından,
Bir şey anladıysam turab olayım.

İsmi hep yalan diye anarız,
Kapılmışız sevdasına yanarız,
Her şeyi bilerek neden kanarız?
Bir şey anladıysam turab olayım.

Yalan olan dünya değil insandır,
İki kapısı var koca bir handır,
Düşünüp fikrettim hayli zamandır,
Bir şey anladıysam turab olayım.

Ölümsüzdür dünya çünkü canı yok,
Acımasız imanı yok, dini yok,
Anlayacak, dinleyecek yanı yok,
Bir şey anladıysam turab olayım.

Urbam idi taşıdım bu bedeni,
Tez zamanda unuturlar gideni,
Dost Kâmil'im eyvah beni, vah beni,
Bir şey anladıysam turab olayım.

KARA BAHTIM KEM TALİHİM

Gam, kasavet sardı aştı boyumu,
Boz bulanık sele saldı suyumu,
Kederden, elemden aldım payımı,
Kara bahtım kem talihim ne deyim.

Sevdiceğim çektiğimi bilmiyor,
Neden gelip gözyaşımı silmiyor,
Ne yapsam ne etsem yüzüm gülmüyor,
Kara bahtım kem talihim ne deyim.

Ömrüm geçti eyvah ile vah ile,
Bana vergi imiş çekerim çile,
Ben bildiremedim kendime bile,
Kara bahtım kem talihim ne deyim.

Kollarımdan germeneye gerdiler,
Parçalayıp topraklara serdiler,
Aklı sıra teselliler verdiler,
Kara bahtım kem talihim ne deyim.

Dost Kâmil'im seyran ettim âlemde,
Yazılmış yazımız Levh-i Kalem'de,
Karar kılmış keder ile elemde,
Kara bahtım kem talihim ne deyim.

KIRMAYIM MI BEN BU BAŞI ?

Neler söyledim almadı,
Çağırdım yola gelmedi,
Hakk'ı, batılı bilmedi,
Kırmayım mı ben bu başı?

Boşa geçirdi zamanı,
Bilmedi dostu, düşmanı,
Bulmadı yolu, erkânı,
Kırmayım mı ben bu başı?

Arkasından koşa koşa,
Koca ömür gitti boşa,
Vura vura kara taşa,
Kırmayım mı ben bu başı?

Dön şöyle bir bak geriye,
Bunca tutarsızlık niye,
Şu âleme ibret diye,
Kırmayım mı ben bu başı?

Dost Kâmil'im cana yetti,
Bir derdime bin dert kattı,
Koygun ateşlere attı,
Kırmayım mı ben bu başı?

DENMEZ DOSTUM

Bunca evliyaların buydu öğüdü sözü,
Fakiri, yetimi gör, koru kolla öksüzü,
Yanında ol düşkünün, budur gerçeğin özü,
İnsana uzanmayan ele, el denmez dostum.

Sen özünü temiz tut, varsın nefsin darılsın,
Düşmanlıklar yok olsun, kullar kula sarılsın,
Bir yol tut ki azizim, insanlığa varılsın,
İnsana ulaşmayan yola, yol denmez dostum.

Zalimlerin önünde sükût edip eğilme,
Yaptığın insanlığı perişan edip silme,
Kötülükten uzak ol, sen hasetliği bilme,
İnsana yakışmayan hâle, hâl denmez dostum.

Hak nuru var insanda, vasfına er, bülbül ol,
Oda yanmaktan korkma, aşk ateşinde kül ol,
Diken olup da batma, gül ol kardeşim gül ol,
İnsana gül kokmayan güle, gül denmez dostum.

Dost Kâmil'im emelim, arzum Hakk'a varmaktır,
Hakk'ın tecellisiyle, eren kula, ermektir,
İnsan-ı kâmillere, ikrarımı vermektir,
İnsan'a eğilmeyen bele, bel denmez dostum.

İNSANLARI YERER OLDUK

Ahbaplık, dostluk kalmadı,
Kimseler ibret almadı,
Söze itibar kılmadı,
İnsanları yerer olduk.

Kazandık savurduk, saçtık,
Başımıza işler açtık,
Halıdan ziliden geçtik,
Eve hasır serer olduk.

Hatamız isyanımız çok,
Sanarlar ki karnımız tok,
Fırlatacak okumuz yok,
Boş yayları gerer olduk.

Ocakta unuttuk külü,
Küstürdük güle bülbülü,
Bıraktık çiçeği gülü,
Otu, çöpü derer olduk.

Dost Kâmil'im n'oldu bize,
Bakılmıyor yüzümüze,
Kemlik girdi özümüze,
Birbirimiz kırar olduk.

KARA GÜN KARARIP KALMAZ

Az sabırda çok keramet var derler,
Kara gün kararip kalmaz be gülüm.
Sevene vız gelir gamlar, kederler,
Kara gün kararip kalmaz be gülüm.

Ne olursa olsun dürme kaşını,
Kimselere eğme dik tut başını,
Dökme n' olur gözleriyin yaşını,
Kara gün kararip kalmaz be gülüm.

Sakın muhannete etme eyvallah,
Bir karara bağlayacaktır Allah,
Ayrılık hitama erer inşallah,
Kara gün kararip kalmaz be gülüm.

Kışta geçer arkasından yaz gelir,
Bugünün yarını derler tez gelir,
Düşmanın ettiği bize vız gelir,
Kara gün kararip kalmaz be gülüm.

Hakk'ın dergahında bir aciz candım,
Aşkın ataşında yıllarca yandım,
Dost Kâmil'im ikrar verdim inandım,
Kara gün kararip kalmaz be gülüm.

BİLDİK KORONA

Bulmuşuz belayı gazele, kinle,
Bizim bir davamız olmaz seninle,
Eğer beni duyuyorsan bak dinle,
Sayende bunları bildik korona.

Helal, haram aldık hem çama çama,
Sabah söz verdik de bozduk akşama,
Evet yoldan çıktık, bozulduk ama
Sayende bunları bildik korona.

Büyüğü, küçüğü tanımaz olduk,
Terk ettik doğruyu, bilmem ki nolduk,
Zaten bu hâl ile cezamız bulduk,
Sayende bunları bildik korona.

Öksüze, yetime hizmet etmedik,
Doğruların erkanını ***gütmedik,***
Hiçbir zaman Hak yoluna gitmedik,
Sayende bunları bildik korona.

Kul hakkı yemeden karnımız doymaz,
Yoksul feryadını kulaklar duymaz,
Hallerimiz asla Kur'an-a uymaz,
Sayende bunları bildik korona.

Söz kâr etmiyordu yaşlıya, gence,
Doğru söyleyene, yaptık işkence,
Bu da bize bir ders olur mu sence?
Sayende bunları bildik korona.

Haram ile karnımızı doyurduk,
Haklıyı bırakıp, haksız kayırdık,
İnsanları sınıf sınıf ayırdık,
Sayende bunları bildik korona.

İffete, şerefe itibar kalktı,
Hepimizin şevki paraya aktı,
Bu gidişe, herkes geriden baktı,
Sayende bunları bildik korona.

Düşünmedik günah ile sevabı,
Zalim den çıkacak mazlumun ahı,
Açığı azdıktık bulduk azabı,
Sayende bunları bildik korona.

Aklımızı başımıza almadık,
İnsanlığın hizmetinde olmadık,
Arayıp da doğru yolu bulmadık,
Sayende bunları bildik korona.

Ne bir namaz kıldık ne oruç tuttuk,
Helali, haramı yaladık yuttuk,
İlimi, irfanı çoktan unuttuk,
Sayende bunları bildik korona.

Dinlemedik Kur'ân'daki sözleri,
Günahlardan sakınmadık gözleri,
Bir gurur, bir kibir sardı özleri,
Sayende bunları bildik korona.

Tabiata hiç saygımız olmadı,
Deldik, deştik, ozon bile kalmadı,
Hırsımızın asla sonu gelmedi,
Sayende bunları bildik korona.

Türk'üz diye övüncümüz çok idi,
Dört çocuğun Türk kimliği yok idi,
Yurda giremedik bu ne şok idi,
Sayende bunları bildik korona.

Dost Kâmil'im insanlığı yitirdik,
Merhameti, hoşgörüyü bitirdik,
Kulluk gemisini çoktan batırdık,
Sayende bunları bildik korona.

KURTAR ALLAH'IM

Korona diyorlar ne menem derttir?
Bizi bu dertten de kurtar Allah'im.
Aklımız ermedi bu ne illettir?
Bizi bu dertten de kurtar Allah'im.

Kırdı insanları çok canlar aldı,
Zalim mikrobunu dünyaya saldı,
Hayat durdu millet evlerde kaldı,
Bizi bu dertten de kurtar Allah'im.

Sözümüz geçmiyor olsak da paşa,
Pehlivanları da getirdi tuşa,
Kendini yenilmez sanıyor haşa,
Bizi bu dertten de kurtar Allah'im.

Tabipler bu derde merhem çalmadı,
Virüs bizi işimize salmadı,
Danışacak büyüğümüz kalmadı,
Bizi bu dertten de kurtar Allah'im.

Okullar kapalı ilim alınmaz,
Kilitli camiler cuma kılınmaz,
Böyle eli kolu bağlı kalınmaz,
Bizi bu dertten de kurtar Allah'ım.

Koskoca dünyayı bize etti dar,
Kulların çaresiz eder ah u zar,
İsyan değil haşa niyazımız var,
Bizi bu dertten de kurtar Allah'ım.

İsyanımız büyük haddimiz aştık,
Dünya hevesinde yolumuz şaştık,
Dost Kâmil'im keremine el açtık,
Bizi bu dertten de kurtar Allah'ım.

BEN DE BU DÜNYADAN GİDERİM BİR GÜN

Bu fani de kim kalmış ki kalayım,
Kim murat almış ki ben de alayım,
Zehretme hayatı kurban olayım,
Ben de bu dünyadan giderim bir gün.

Acıların nedenini bilmeden,
Bir gün şadolup da yüzüm gülmeden,
Bir de baktın, yaş kemale gelmeden,
Ben de bu dünyadan giderim bir gün.

Akşam günü gibi batır giderim,
Sevinci hüzüne katar giderim,
Musalla da cansız yatar giderim,
Ben de bu dünyadan giderim bir gün.

Unut gitsin beni, sana önerim,
Mum misali, erir biter sönerim,
Şu dünyaya gelmemişe dönerim,
Ben de bu dünyadan giderim bir gün.

Ben gidince sakın etme ahu zar,
Feryadın, figanın ne faydası var,
Dost Kâmil'im işte hayat bu kadar,
Ben de bu dünyadan giderim bir gün.

GEÇME YÂR

İlim öğrenmeden âlim, oldum deme olunmaz.
Keremine vakıf ol ki, olmayınca dolunmaz.
Sana senden gayrı sırdaş, bulamazsın bulunmaz.
Sırlarını güvenip de kimselere açma yâr.

Kim nasıldır bilemezsin, görünüşe aldanma.
Her sözlere aldanıp da boşa ateşe yanma.
Öksüzlere, yetimlere kol kanat ger usanma.
İnsanlara hizmet etmek, ibadettir kaçma yâr.

Aşka vakıf olan canlar, ölümsüzdür hiç ölmez.
Bu bir sırdır, bilen demez, diyenler asla bilmez.
Âşıkları, maşukundan mahrum edenler gülmez.
Seni benden, beni senden, ayırıp da seçme yâr.

Yaradan'ım nasıl çatmış, sema denen çatıyı.
Ruhumuza urba etmiş, vücut denen yapıyı.
Dost kapısı Hak kapısı, terk etme bu kapıyı.
Muhannedin kapısından, yolcu olup geçme yar.

Kul Kâmil'im ikrar verdim, ikrarımdan dönemem.
Öyle bir aşka yandım ki, ahtım vardır sönemem.
Gerçeğe vakıf olmasam, tüm bunları söylemem.
Bilmediğin badeleri, derman olsa içme yâr.

VALLAHİ BİLLAHİ ŞAŞTIM EFENDİM

Kerem eyle beni kurtar bu dertten,
Vallahi, billahi şaşım efendim.
Ayırma ne olur hayır, hikmetten,
Vallahi billahi şaşım efendim.

Bilemedim baharımı, yazımı,
Bir mecliste çalamadım sazımı,
Kimseler çekmiyor gönül nazımı,
Vallahi billahi şaşım efendim.

Çevirdim yolumu gurbete vurdum,
Burnum da tütüyor vatanım, yurdum,
Bozmadım ikrarım sözümde durdum,
Vallahi billahi şaşım efendim.

Nice insanları bildim tanıştım,
Hâllarımı bilenlere danıştım,
Turab oldum topraklara karıştım,
Vallahi billahi şaşım Efendim.

Dost Kâmil'im bende seni ararım,
Kalmadı efendim kavlim, kararım,
Merhem diye dertlerimi sararım,
Vallahi billahi şaşım efendim.

DERDİMİ SÖYLEDİM DERTLİ BÜLBÜLE

Derdimi söyledim dertli bülbüle,
Bülbül feryat etti güller ağladı.
Bir gariplik çöktü güle, sümbüle,
Bülbül feryat etti güller ağladı.

Nameler sıralı geldi dilime,
Söylemek istedim birkaç kelime,
Efkâr bastı aldım sazı elime,
Mızrabı vurunca teller ağladı.

Destan olsun yaşadığım çağlara,
Sığamadım bahçelere, bağlara,
Başım alıp çıktım yüce dağlara,
İlgıt ılgıt esen yeller ağladı.

Yağmur ile yağıp, yellerle eserdim,
Yar gelip kolumdan tutacak derdim,
Güneş vurdu karlar ile eridim,
Çağlayıp da akan seller ağladı.

Dost Kâmil'im düştüm yine yollara,
Bakmaz mısın şu düştüğüm hâllara?
Rusvay ettin beni bütün kullara,
Konuşup söyleşen diller ağladı.

BİR DAVA AÇAYIM

Bir dava açayım Hak divanında,
Bütün sorgucular derilsin diye.
Davamız görülsün Hak erkanında,
Herkesin cezası verilsin diye.

İnsanları hiç yerine koyanlar,
Fukaranın ekmeğiyle doyanlar,
Dini alet edip kulu soyanlar,
Gözlerin önüne serilsin diye.

Riyakarın söylediği yalandan,
Utanmadan kul hakkını çalandan,
Bu kadar milletin ahın alandan,
Birer birer hesap sorulsun diye.

Kötülerle aynı yolu güdenin,
İnsanlığı öğrenmeden gidenin,
Öksüze yetime zulüm edenin,
Artık karşısına durulsun diye.

Kul Kâmil'im temennamız Hüda'dan,
Esirgesin kazalardan, beladan,
Zalimlere ferman gelsin Mevla'dan,
Suçları yüzüne vurulsun diye.

DÖNEBİLSE İDİM ÇOCUKLUĞUMA

Yâd ellerin güllerini dermezdim,
Dönebilse idim çocukluğuma.
Hak'tan gayrısına gönül vermezdim,
Dönebilse idim çocukluğuma.

Doya doya koşar, oynar gülerdim,
Yatar kalkar, sevgi, barış dilerdim,
Dünyadaki düşmanlığı silerdim,
Dönebilse idim çocukluğuma.

Zulmü bitirmeye çare arardım,
Zalimlerden hesabını sorardım,
Öksüze, yetime kolum sarardım,
Dönebilse idim çocukluğuma.

İlim, irfan nerde olsa giderdim,
Dostluğu âleme şiar ederdim,
Dünyayı çocuklar yönetsin derdim,
Dönebilse idim çocukluğuma.

Bilirim çocuklar boyun eğmezler,
Yalakayı, düzenbazı sevmezler,
Harama bakmazlar, el de değmezler,
Dönebilse idim çocukluğuma.

Etrafıma gülücükler saçardım,
Cahillerden uzaklara kaçardım,
Hukuka dayalı çığır açardım,
Dönebilse idim çocukluğuma.

Dost Kâmil'im bu düşmanlıklar niye?
Dünya kardeşliği kurulsun diye,
Bu canımı eder idim hediye,
Dönebilse idim çocukluğuma.

DOST CEMALİN GÖRMEYİNCE BAYRAMIN TADI MI OLUR?

Dost, dostun ayak tozuna yüzbin kere kurban olur,
İzleyip geldiği yola baka baka hayran olur,
Dost, dostuna kavuşursa bayram olur, seyran olur,
Dost cemalin görmeyince bayramın tadı mı olur?

Gönül dostu görmez ise, hâli hatır sormaz ise,
Boyuna posuna bakıp, boynuna kol sarmaz ise,
Hoş sohbeta, muhabbete, dost cemine varmaz ise,
Dost cemalin görmeyince bayramın tadı mı olur?

Sosyal medya yeter mi ki, mesajla maille şöyle?
Sevdiğini, saydığını ne kadar söylersen söyle,
Elin yetmez gözün görmez, uzaktan uzağa böyle,
Dost cemalin görmeyince bayramın tadı mı olur?

Yiyeceksin, içeceksin, eskilerden açacaksın,
Geçenleri hatırlayıp, kendinden de geçeceksin,
Büyüklerin sözlerinden manaları seçeceksin,
Dost cemalin görmeyince bayramın tadı mı olur?

Koşulurdu yardımına, kimler kalmış ise darda,
Ziyareti terk etmezdik, yağmurda, çamurda, karda,
Dost Kâmil'im bildiğimiz, bayramların tadı nerde,
Dost cemalin görmeyince bayramın tadı mı olur?

BIRAKIN DA BEN DİRDİME YANAYIM

Yolum vardı çattı viran yurtlara,
İnsan sıfatında gezen kurtlara,
Düçar oldum türlü türlü dertlere,
Bırakın da ben derdime yanayım.

Dünyaya geleli gülmedi yüzüm,
Benim bana bile geçmedi sözüm,
Artık hiç bir şeyde kalmadı gözüm,
Bırakın da ben derdime yanayım.

Dinmiyor gözümün kanlı yaşları,
Bana değdi, keder, elem taşları,
Haber getirmiyor ulak kuşları,
Bırakın da ben derdime yanayım.

Çektiğimin sebebini bilmedim,
Aktı gitti göz yaşımı silmedim,
Geçti ömrüm bir kerecik gülmedim,
Bırakın da ben derdime yanayım.

Dost Kâmil'im boyun eğdim yazıma,
Ayar veremedim kırık sazıma,
En sevdiğim katlanmadı nazıma,
Bırakın da ben derdime yanayım.

İŞİMİZ OLMAZ BİZİM

Üç günlük dünya da zulüm, etmek, ettirmek niçin?
Gururdan, kibirden geçin, yolsuzluklardan geçin,
Severiz biz cümle âlemi, Halık-ı Hüda için,
Yalanla, gazezle, kinle işimiz olmaz bizim.

Hasetlik kula yakışmaz, insanlık Hakk'ın emri,
Telkin etti, cümle âleme, ilmi Hak Peygamberi,
Aşıkların, ariflerin, zikri Adem'den beri,
İçinde haram bulunan aşımız olmaz bizim.

Hiçbir varlık halk olmadı insanla bir kademde,
Böyle hükmeyledi Hüda, yaşanılan her demde,
Hakk'ın tecelliyatı var, kerem kıldı Adem'de,
İnsanlara atılacak, taşımız olmaz bizim.

Hamd-ü lillah, nefsimizin oyununa gelmeyiz,
Gönül verip yalan dünya hevesine yelmeyiz,
Dostunun dostuna dostuz, düşmanlığı bilmeyiz,
Dost yoluna bahş olunmaz, başımız olmaz bizim.

Dost Kâmil'im niyaz ettik, Yaradan'dan affını,
Biz neyiz ki şu âlemde, şaşkınlardan şaşkınlı,
Beli dedik, gönlümüze nakş eyledik aşkınlı,
Toprağa layık olmayan, nâşımız olmaz bizim.

KADERİM Mİ KÖTÜ YAZIM MI BİLMEM?

Anamdan doğal gülmedi yüzüm,
Kaderim mi kötü, yazım mı bilmem?
Ben, beni bileli yaşlıdır gözüm,
Kaderim mi kötü, yazım mı bilmem?

Zehir oldu ekmek, aşım yenmedi,
Derdin yükü hiç sırtımdan inmedi,
Yıllar yılı çektim acım dinmedi,
Kaderim mi kötü, yazım mı bilmem?

Uzanıp elimi tutan olmadı,
Dolar dedim ama çilem dolmadı,
Çektiklerim neden hitam bulmadı?
Kaderim mi kötü, yazım mı bilmem?

Yürürüm menzile ulaşmaz yolum,
Çaresiz, çarnaçar bağlandı kolum,
Kırıldı kadehim döküldü dolum,
Kaderim mi kötü, yazım mı bilmem?

Dost Kamil'im Hakk'a eylemem isyan,
Hak'tan ne gelirse fedadır bu can,
Şu yalan dünya da kurmadım mekân,
Kaderim mi kötü, yazım mı bilmem?

ALAN BULUNUR MU DİRDİMİ BENİM?

Bu kadar çoğalmaz tarlaya eksem,
Dökülmez götürüp dereye döksem,
Allasam, pullasam pazara çeksem,
Alan bulunur mu derdimi benim?

Elekten eleyip tülde süzseler,
Eğer bir zerresin bilip sezseler,
Seyyah olup şu âlemi gezseler,
Bulan bulunur mu derdimi benim?

Nereden de düştüm amansız derde,
Bu benim derdimin dermanı nerde,
Bölüp toplansalar, çarpsalar birde,
Bilen bulunur mu derdimi benim?

Neşter vurup şu sinemi açsalar,
Türlü türlü panzehirler saçsalar,
Birer birer ayırsalar seçseler,
Silen bulunur mu derdimi benim?

Dost Kâmil'im çektim, çektim bitmedi,
Mesken tuttu, terk edip te gitmedi,
Zalim felek hiç merhamet etmedi,
Bölen bulunur mu derdimi benim?

DÖNÜŞÜ OLMAYAN YOLLARDAYIM BEN

Gel etme eyleme bu zulmü bana,
En ufak meylim yok isyandan yana,
Gönlümü bağladım birkere sana,
Dönüşü olmayan yollardayım ben.

Ben beni bileli gülmedi yüzüm,
Benim bana bile geçmedi sözüm,
Hangisini desem be iki gözüm,
Bilir misin nice hâllardayım ben.

Viran oldu şimdi tütmez ocağım,
Yaban gülü gibi kurudu bağım,
Sonbahara geldim düştü yaprağım,
Rüzgarda sallanan dallardayım ben.

Yoruldum koşmaktan tutmaz dizlerim,
Yıllar var ki hiç gülmedi yüzlerim,
Silindi geçmişim kalktı izlerim,
Sulara kapılmış sallardayım ben.

Âlemin gözünde başka göründüm.
Dost Kâmil'im sürüm sürüm süründüm,
Ömür boyu acılara büründüm,
Herkes de zanneder ballardayım ben.

İKİ MİLYON İNSAN ÖLDÜ BU DERTTEN

İster inan isteri sen inanma,
İki milyon insan öldü bu dertten.
Aklını başına topla da yanma,
İki milyon insan öldü bu dertten.

Cehalet atılmış zehirli oktur,
Velvele, vesvese lafların çoktur,
Maskeyi takmazsın inamın yoktur,
İki milyon insan öldü bu dertten.

Hiç durmadan bize telkin ettiler,
El uzatıp imdatlara yettiler,
Sağlıkçılar bu kovitten gittiler,
İki milyon insan öldü bu dertten.

Eceli biliriz, etmeyiz inkar,
Lakin her ölümüm bir sebebi var,
Korona denilen virüs aşıkâr,
İki milyon insan öldü bu dertten.

Sınırsız akılı verdi Vareden,
Aşıya, ilaca karşısın neden?
Senin yerine mi gidiyor giden?
İki milyon insan öldü bu dertten.

Dünya dize geldi çare arıyor,
Günlük kayıp onbinlere varıyor,
Kırım geldi insanları kırıyor,
İki milyon insan öldü bu dertten.

Ekonomi çöktü dibe vuruyor,
Tüm devletler üzerinde duruyor,
Bilginler bilime çare soruyor,
İki milyon insan öldü bu dertten.

Dost Kâmil'im olmaz mı kızmayınca?
Yaprak bile düşmez Hak yazmayınca,
Hak zülüm verir mi kul azmayınca?
İki milyon insan öldü bu dertten.

SEN BİLMEZSEN, BEN BİLMEZSEM KİM BİLİR

Anlamazsan, dinlemezsən gerçeği,
Sen bilmezsən, ben bilmezsem kim bilir?
İnsan olmak insanlığın gereği,
Sen bilmezsən, ben bilmezsem kim bilir?

Hakk'ı, adaleti, örfü, âdeti,
Cehaleti, rezaleti, illeti,
İman etmiş, ikrar vermiş milleti,
Sen bilmezsən, ben bilmezsem kim bilir?

İnsanlığın tükenmeyen kabusu,
Bu milletin yıkılmayan tabusu,
İffetli olmayı, arı, namusu,
Sen bilmezsən, ben bilmezsem kim bilir?

Doğru gidişatı, yolu, erkânı,
Gerçek kudsiyeti, imanı, dini,
Bilmek gerekmez mi herkes kendini?
Sen bilmezsən, ben bilmezsem kim bilir?

Alkışlayıp durmasınlar zalimi,
Dost Kâmil'im gözetsinler hâlimi,
Gözlerimden akıp giden selimi,
Sen bilmezsən, ben bilmezsem kim bilir?

GERÇEK KİŞİNİN

Din ile imana çoktur saygısı,
Bizim bildiğimiz gerçek kişinin.
Milletinden gayrı yoktur kaygısı,
Bizim bildiğimiz gerçek kişinin.

İnsanlığa aşık, hem hayır elli,
Zerafet sahibi çok tatlı dilli,
Aslı, asaleti bellidir belli,
Bizim bildiğimiz gerçek kişinin.

İnsaf sahibidir, bol merhameti,
Güzeldir görüşü, halis niyeti,
İnsanlık adına, bitmez gayreti,
Bizim bildiğimiz gerçek kişinin.

Onunla dört mevsim yazdır, bahardır,
Öksüze, yetime yakındır, yârdır,
Hakk'a, adalete saygısı vardır,
Bizim bildiğimiz gerçek kişinin.

Dost Kâmil'im Hak nuru var yüzünde,
Hak kelamı hüküm sürer sözünde,
Sevgisi, şefkati boldur özünde,
Bizim bildiğimiz gerçek kişinin.

YAŞLANMIŞIM HABERİM YOK

Kendimi genç görüyordum,
Yaşlanmışım haberim yok.
Gençlikten dem vuruyordum,
Yaşlanmışım haberim yok.

Yürüyorum dura dura,
Duyuyorum sora sora,
Koşulamıyorum zora,
Yaşlanmışım haberim yok.

Birşeyler oldu dilime,
Boş poşet ağır elime,
Hakim değilim belime,
Yaşlanmışım haberim yok.

Her şeyden alınır oldum,
Hâlimle gülünür oldum,
Defterden silinir oldum,
Yaşlanmışım haberim yok.

Şu fani dünyaya kandım,
Avare gibi dolandım,
Hep böyle dururum sandım,
Yaşlanmışım haberim yok.

Hayatı kısa sanmazdım,
Söyleseler inanmazdım,
Bilseydim boşa yanmazdım,
Yaşlanmışım haberim yok.

Saçım gitti, dişim gitti,
Anladım ki işim bitti,
Ecel kuşu geldi yetti,
Yaşlanmışım haberim yok.

Meltem rüzgârı esmiyor,
On saat uyku kesmiyor,
Çenem düştü hiç susmuyor,
Yaşlanmışım haberim yok.

Dost Kâmil'im yol güderken,
Yılmadan, gayret ederken,
Hep diyordum daha erken,
Yaşlanmışım haberim yok.

GÖRMEDİN Mİ?

Mağrurlanma insanoğlu,
Gidenleri görmedin mi?
Mezarlıklar insan dolu,
Gidenleri görmedin mi?

Ecel gelecek herkese,
Amaç olmamak kepaze,
Yatanlar var taze taze,
Bedenleri görmedin mi?

Hak'tır aşığın bünyadı,
Aldattı dünyanın tadı,
Bin pişmanlıkla feryadı,
Edenleri görmedin mi?

Geriye dönmüyor giden,
İbret almayışın neden,
İnsanı perişan eden,
Nedenleri görmedin mi?

Dost Kâmil'in duy yasını,
Sil şu gönlüyün pasını,
O dünyada davasını,
Güdenleri görmedin mi?

BİR TÜRLÜ

Şerrin bayrağını çekmiş dallara,
Garez ile kin saçıyor yollara,
Hakk'ın selamını sahte kullara,
Vermesem bir türlü, versem bir türlü.

Aklını yormuyor, mahşer gününe,
Güveniyor mevkisine, ününe,
Sahtekârlığını gözler önüne,
Sermesem bir türlü, sersem bir türlü.

Keyfi denktir, yudumluyor çayını,
Ayırmıyor, fukaranın payını,
Hedefi görünce, okun yayını,
Germesem bir türlü, gersem bir türlü.

Zerresinin suali var vallahi,
Kul hakkının affı yoktur billahi,
İnsanda gizlidir sırr-ı ilâhi,
Ermesem bir türlü, ersem bir türlü.

Çok çalıştım, çabaladım, çok yeldim,
Ferhat'ın misali dağları deldim,
Sevda pınarının başına geldim,
Durmasam bir türlü, dursam bir türlü.

Düşkünlerin intizarın alana,
Rızamız yok bizim asla talana,
Hak'tan, adaletten ayrı olana,
Varmasam bir türlü, varsam bir türlü.

Dost Kâmil'im görmemişim baharı,
Erimesi gitti gönlümün karı,
Hâlimden bilmeyen vefasız yâri,
Sarmasam bir türlü, sarsam bir türlü.

ATMA ARKADAŞ

Görmeden, bilmeden, asılsız yere,
Hiç kimseye çamur atma arkadaş.
Ondan, bundan duysan dahi bin kere,
Hiç kimseye çamur atma arkadaş.

Nasıl yaşıyorsan işte öylesin,
Bilmiyorum acep neden böylesin?
Bırak kim ne söylüyorsa söylesin?
El lafına laflar katma arkadaş.

Böyle mi emretti bize Yaradan?
Bilmiyorsan eğer atma kafandan,
Vicdan terazinde doğru tartmadan,
Âlem pazarında satma arkadaş.

Bu dünya caziptir dayanamazsın,
Türlüdür renkleri boyanamazsın,
Ne kadar uyusan uyanamazsın,
Gaflet uykusuna yatma arkadaş.

Dost Kâmil'im suç yükleme kadere,
Aklın ermiyorsa hayıra, şerre,
Hiçbir günahı yok sebepsiz yere,
Hakk'ın kullarına çatma arkadaş.

TURNAM KURBAN OLAM

Turnam kurban olam bir haber getir,
Nazlı yâr nasıldır bilmek isterim.
Yüreğimde yanan ateşi bitir,
Nazlı yâr nasıldır bilmek isterim.

Ben de onu unutmadım ki derse,
Eğer beni böyle kabul ederse,
Vuslat için bana bir umut verse,
Bütün geçmişimi silmek isterim.

Dertlerimi aşkın salına yazdım,
Ne acılar çektim usandım bezdim?
Yıllardır sızamdan aralı gezdim,
Gurbetten sılama gelmek isterim.

Sevdası uğruna yandım, yakıldım,
Bu hayatın mahzenine tıkıldım,
Her adımda bir engele takıldım,
Uğruna dağları delmek isterim.

Dost Kâmil'im yaşamakta gözüm yok,
Kaderime küstüm ona sözüm yok,
Ayrılığa dayanacak özüm yok,
Yârin kollarında ölmek isterim.

GELEN KALMADI

Menfaat boyadı gözlerimizi,
Yalanla doldurduk sözlerimizi,
Riyaya beledik özlerimizi,
Hakk'ı, adaleti bilen kalmadı.

Vuslat görünmüyor izlerimizde,
Ud, hayâ kalmadı yüzlerimizde,
Yanacağız kendi közlerimizde,
Fukaranın payın bölen kalmadı.

Gerçek varken boş davayı güdüyor,
Kendi benliğine zulüm ediyor,
Herkes kendi bildiğine gidiyor,
Çağırılan yere gelen kalmadı.

Bu dünyada kimse baki kalmıyor,
Ölenleri görüp ibret almıyor,
Kul hakkına riayeti olmuyor,
Helallik alarak ölen kalmadı.

Öyle bir zamana geldik dayandık,
Gaflet uykusundan sanma uyandık,
Dost Kâmil'im renkten renge boyandık,
Hakk'ın selamını alan kalmadı.

TALİP İSEN BİR GÖNÜLE GİRMEYE

Talip isen bir gönüle girmeye,
Sevgide, saygıda kusur eyleme,
Gönül vesiledir Cemal görmeye,
Sevgide, saygıda kusur eyleme.

Yaradan sevgiyi emir buyurdu,
Resuller gönderdi halka duyurdu,
Cümle alemi sevgi ile doyordu,
Sevgide, saygıda kusur eyleme.

Keramet göyneği biçme kendine,
Hak tecelli etti kulun gönlüne,
Sevgi ile ulaştırdı bu güne,
Sevgide, saygıda kusur eyleme.

Bir gönüle girmek Hak sanatıdır,
Sevgisiz, saygısız gönül katıdır,
Sevgi, saygı, aşkın hakikatidir,
Sevgide, saygıda kusur eyleme.

Dost Kâmil'im sevgi, saygı varımız,
Gelmeklikte, gitmeklikte kâr'ımız,
Bu oldu âlemde tek şiarımız,
Sevgide, saygıda kusur eyleme.

EFKÂR BASTI YİNE DELİ GÖNLÜMÜ

Efkâr bastı yine deli gönlümü,
Hiçbir şeyin tadı, tuzu kalmadı.
Nere gitsem kader kesti önümü,
Hiçbir şeyin tadı tuzu kalmadı.

Toplumlar bozuldu esrarkeş oldu,
Dostlar gitti zalimlere eş oldu,
Eski günler hayâl oldu, düş oldu,
Hiçbir şeyin tadı tuzu kalmadı.

Sevgi yok, saygı yok hoşgörü nerde ?
Gençlerimiz bambaşka bir giderde,
İnşanlık uğradı böyle bir derde,
Hiçbir şeyin tadı tuzu kalmadı.

Hırsızın, haydutun yolunu tuttuk,
Haramı, helalı yaladık yuttuk,
Ahlakı, hayayı, ud'u unuttuk,
Hiçbirşeyin tadı tuzu kalmadı.

Dost Kâmil'im özümüzü yitirdik,
İnsanlık dışında bir yol getirdik,
Elimizle kendimizi bitirdik,
Hiçbir şeyin tadı tuzu kalmadı.

YALAN DÜNYA SENDEN GİDEN GİDENE

Anam, babam hangisini sayayım,
Yalan dünya senden giden gidene.
Gidenin yerine kimi koyayım,
Yalan dünya senden giden gidene.

Neler hayâl ettik asla olmadı?
Hiç kimseler senden murat almadı,
Başımızda büyüğümüz kalmadı,
Yalan dünya senden giden gidene.

Hükümler, yok oldular bittiler,
Ağalar, paşalar, beyler gittiler,
Malsınanlar, bir bir veda ettiler,
Yalan dünya senden giden gidene.

Kula yoldaş olan din ile iman,
Tevekkül ol Hakk'a gerisi yalan,
Şöyle bir bak var mıdır sende kalan?
Yalan dünya senden giden gidene.

Dost Kâmil'im sağ elimde kefenim,
Toprağa girecek naçiz bedenim,
Bir an bile meylim olmadı benim,
Yalan dünya senden giden gidene.

ŒİMDİ HAYÂLİMİZ, DÜŒÜMÜZ BİTTİ

Bir zamanlar biz de hayat doluyduk,
Œimdi hayâlimiz, düŒümüz bitti.
Hedefimiz vardı, azim doluyduk,
Œimdi hayâlimiz, düŒümüz bitti.

Hevesimiz vardı, ufkumuz vardı,
Başarıya koşmak, bize şıardı,
Gönlümüzü kara bir efkâr sardı,
Coşkumuz bizleri terk etti gitti.

Düşünmeden sevdalara dalmıştık,
Her türlü çileyi göze almıştık,
Nice nice ufuklara dalmıştık,
Maalesef kalmadı umutlar yitti.

Terk ettim sılayı gurbete çıktım,
Kurduğum dünyayı, elimle yıktım,
Yoruldum sonunda hayattan bıktım,
Artık bu hasretlik canıma yetti.

Aşkın bahrı ummanına dalmadan,
Şad olupta bir gün murat almadan,
Dost Kâmil'im gider oldum dünyadan,
Can verdiğim canan beni terk etti.

ATEŞİM GÜNEŞİ YAKACAK SANKİ

Öyle bir derde düştüm ki sormayın,
Yaşlarım sel olup akacak sanki.
İmdadıma gelin uzak durmayın,
Yaşlarım sel olup akacak sanki.

Kimse düşmemiştir düştüğüm derde,
Yitirdim ömrümü gamda, kederde,
Alevler içinde yandığım yerde,
Ateşim güneşi yakacak sanki.

Bilmem ki neyimden bıktı da gitti?
Bütün hayâlimi yıktı da gitti,
Veda da etmeden çıktı da gitti,
Dönüp de yüzüme bakacak sanki.

Yalan dünya emeğine değmiyor,
Kadere, yazıya boyun eğmiyor,
Deli gönül kafesine sığmıyor,
Varıp Kaf dağına çıkacak sanki.

Dost Kâmil'im sabır taşım çatladı,
Kaderin balonu bana patladı,
Zalim felek katladıkça katladı,
Ahım şu dünyayı yıkacak sanki.

FIRSAT ELDE İKEN DÖNELİM GÖNÜL

Beyhude hevesi silelim baştan,
Fırsat elde iken dönelim gönül.
Ömrümüz bitmeden biz bu yanlıştan,
Fırsat elde iken dönelim gönül.

Menzili olmayan yola gitmeden,
Mesnetsiz davanın izin gütmeden,
Hırsın ateşinde yanıp bitmeden,
Fırsat elde iken sönelim gönül.

İkrar verip iman ile dolalım,
Yaradan'ın rızasını bulalım,
Nefis illetinden uzak olalım,
Fırsat elde iken yenelim gönül.

Güller toplayalım dostluk bağından,
Bir yer kazanalım dost otağından,
Gafletten uyanıp benlik dağından,
Fırsat elde iken inelim gönül.

Dost Kâmil'im egomuz bir ok bizim,
Hakk'a yarar hizmetimiz yok bizim,
Ar edelim kusurumuz çok bizim,
Fırsat elde iken sinelim gönül.

İNSANLIĞA HİZMET EYLE EVLADIM

Beni mutlu etmek istersen eğer,
İnsanlığa hizmet eyle evladım.
İnsan sevip saymak, herşeye değer,
İnsanlığa hizmet eyle evladım.

Sakın ola haram lokmayı yutma,
Haktan, adaletten gayrı yol tutma,
Hasta ziyaretin sakın unutma,
İnsanlığa hizmet eyle evladım.

Dertli gönüllere derman olasin,
Gönüllerde Hak nurunu bulasin,
İnsanların rızasını alasin,
İnsanlığa hizmet eyle evladım.

Kul hakkına riayet et, saygı duy,
Edebten ayrılma ahkâmına uy,
İnsan vasfı, güzel ahlâk, güzel huy,
İnsanlığa hizmet eyle evladım.

Dost Kâmil'im gelir, geçer bu yıllar,
Kul gönlünden Hakk'a varır tüm yollar,
Kurtarmaz insanı paralar, pullar,
İnsanlığa hizmet eyle evladım.

GÜZEL DOSTUM YAMAN BİZİM HÂLİMİZ

Yola benzemiyor neden yolumuz?
Güzel dostum yaman bizim hâlimiz.
Kırık kanadımız tutmaz kolumuz,
Güzel dostum yaman bizim hâlimiz.

Zevk ile sefada geçti günümüz,
Farksız oldu bu günümüz, dünümüz,
Doğruya dönmedik neden yönümüz,
Güzel dostum yaman bizim hâlimiz.

Nefsimizin arzusuna yürüdük,
Başımızı belalara bürüdük,
Kötülükten kokuştuk da çürüdük,
Güzel dostum yaman bizim hâlimiz.

Bilemedik ömür bir gün bitecek,
Servetimiz, sermayemiz yitecek,
Zannettik ki irademiz yetecek,
Güzel dostum yaman bizim hâlimiz.

Şeytanı güldürdük melekler ağlar,
Sandık ki bizimdir gelecek çağlar,
Güler hâlimize ölüler, sağlar,
Güzel dostum yaman bizim hâlimiz.

Günahı, sevabı bilmedik gitti,
Gönülden teşvişi silmedik gitti,
Hakk'a varan yola gelmedik gitti,
Güzel dostum yaman bizim hâlimiz.

Kul Kâmil'im özü ateşe saldı,
Gaflet uykusuna daldık da daldık,
İlimden, irfandan uzakta kaldık,
Güzel dostum yaman bizim hâlimiz.

YİNE EFKÂRLANDI DİVANE GÖNLÜM

Yine efkarlandı divane gönlüm,
Eşten, dosttan, yârdan haber gelmiyor,
Sanki öksüz, yetim çocuğa döndüm,
Eşten, dosttan, yârdan haber gelmiyor.

Deli gönül kafesine girmiyor,
Teselliler ettim fayda vermiyor,
Güller serdim eğilip de dermiyor,
Dost mekânı, yerden haber gelmiyor.

Eyvahlar eyleyip döşüme vurdum,
Derviş donu giydim dergaha vardım,
El bağlayıp yüce divana durdum,
Himmetkâni pirden haber gelmiyor.

Efkârdan yolumu, vurdum dağlara,
Sığamadım bahçelere, bağlara,
Derdim destan olsun, gelen çağlara,
Can bahşettim, birden haber gelmiyor.

Dost Kâmil'im çeke çeke yoruldum,
Eşe, dosta, yârenlere darıldım,
Keder, elem, gam harcında karıldım,
Yitirmişim, serden haber gelmiyor.

SABIR NEDİR BİLİR MİSİN AZİZİM?

Sabır nedir bilir misin azizim?
Kan ile irini yutabilmektir.
Sabırın selameti arzumuz bizim,
Şerri başımızdan atabilmektir.

Hakk'tan gelir ise çekersin çile,
Sırrını fâşetme düşersin dile,
Külfetli zarara uğratsa bile,
Verdiğin sözleri tutabilmektir.

Kem kişinin elbet olur zararı,
Sözünün ardında hazır inkarı,
Çeksen de bitmeyen ah ile zarı,
Zehir ile balı katabilmektir.

Başına belalar açsalar bile,
Üzerine şerler saçsalar bile,
Müşkülde bırakıp kaçsalar bile,
Hırsını, kinini atabilmektir.

Ardından yetilmez yalan dünyanın,
Alnın açık ise paksa meydanın,
Dost Kâmil'im rahat ise vicdanın,
Huzurla uykuya yatabilmektir.

DELİ GÖNÜL YİNE TUTUŞUR YANAR

Deli gönül yine tutuşur, yanar,
Neden bilmem ilmihalin bilmiyor?
Delik deşik oldu yaralar kanar,
Neden bilmem ilmihâlin bilmiyor?

Akar gözyaşlarım pınar misali,
Benim çektiğimin yoktur emsali,
Hep bana kesildi bunun vebali,
Neden bilmem ilmihâlin bilmiyor?

Yıllaryılı hep ağlarım gülmedim,
Hiç bir zaman nedenini bilmedim,
Koştum, koştum bir menzile gelmedim,
Neden bilmem ilmihâlin bilmiyor?

Sordum, soruşturdum bilen, gören yok,
Kimsem yoktur teselli de veren yok,
Bu nasıl bir sırdır buna eren yok?
Neden bilmem ilmihâlin bilmiyor?

Dostların dostuna çıkar soyumuz,
Ab-ı Kevser'dendir akar suyumuz,
Dost Kâmil'im ahlâkımız, huyumuz,
Neden bilmem ilmihâlin bilmiyor?

DERDE DÜŞTÜM DERMANINI ARARIM

Derde düştüm dermanını ararım,
Tabipler tabibi bir himmet eyle.
Senden gayrısında yoktur kararım,
Tabipler tabibi bir himmet eyle.

*Şu koskoca dünya başımıza dar,
Dört mevsimim yağmur, boran kar,
Başka sığınacak kapımız mı var?
Tabipler tabibi bir himmet eyle.*

Kime arzedelim hâllerimizi,
Açmışız duaya ellerimizi,
Ayrırma zikrinden dillerimizi,
Tabipler tabibi bir himmet eyle.

Cemal-i nuruna aşık olmuşuz,
Aşkın ile sararmışız, solmuşuz,
Hamdolsun ki sevdan ile dolmuşuz,
Tabipler tabibi bir himmet eyle.

Dünya için ben kendimi yormuşum,
Eyvah edip başım taşa vurmuşum,
Kul Kâmil'im divanına durmuşum,
Tabipler tabibi bir himmet eyle.

MEYLİM Mİ KALDI?

Benim Őu dűnyaya meylim mi kaldı?
Çoktan nikahlayıp boşadım bile.
Başımı beyhude telaşe saldı,
Çoktan nikahlayıp boşadım bile.

Dolandı boynuma feleğın yayı,
Yükledi sırtıma cevr-i cefayı,
Bana yâr olmayan yalan dűnyayı,
Çoktan nikahlayıp boşadım bile.

Halk olundum yalan dűnyaya geldim,
Hak nasip eyledi gerçeğini bildim,
Dűnya sevgisini gönlümden sildim,
Çoktan nikahlayıp boşadım bile.

Terk edip gittiler cümle gelenler,
Kaybettiler aldanıp da yelenler,
Dönüp de bakmadı Hakk'ı bilenler,
Çoktan nikahlayıp boşadım bile.

Yalan imiş sefasını sürmedim,
Şad olup da muradıma ermedim,
Dost Kâmil'im vefasını görmedim,
Çoktan nikahlayıp boşadım bile.

YIL İKİBİN YİRMİBİRİ YAŞARKEN

Yıl ikibin yirmibiri yaşarken,
Bir acayip zamandayız bakalım.
Yağmurlar sel olup boydan aşarken,
Bir acayip zamandayız bakalım.

Mevcudat, mahlukat, insan yanıyor,
Acımızdan yüreğimiz kanıyor,
Bu caniler ne yaptığın sanıyor,
Bir acayip zamandayız bakalım.

Felaketler ardardına geliyor,
Ormanları haritadan siliyor,
Hâlimizi Yaradan'ım biliyor,
Bir acayip zamandayız bakalım.

Maalesef yürekler dağlandı kaldı,
Elimiz, kolumuz bağlandı kaldı,
Ardından bakıldı ağlandı kaldı,
Bir acayip zamandayız bakalım.

Dost Kâmil'im nasıl sona erecek?
Kul azdıkça Allah azap verecek,
Allah'tan geleni kullar görecek,
Bir acayip zamandayız bakalım.

BOŞ İMİŞ MEĞER

Hiç kimseler imdadıma gelmedi,
Canım bildiklerim beni bilmedi,
Aktı gitti gözyaşlarım silmedi,
Anladım ki herşey boş imiş meğer.

Felek buğz edecek beni mi seçti?
Gönül acı, keder şerbetin içti,
Baharı görmedim, yaz geldi geçti,
Benim dört mevsimim kış imiş meğer.

Eşim, dostum hiç merhamet etmedi,
Bu başımdan yağmur, boran gitmedi,
Çektim, çektim tükenmedi, bitmedi,
Derdim dertlilere eş imiş meğer.

Beni yaktı bağırdaki közlerim,
Daim yanlış anlaşıldı sözlerim,
Herşeyi tozpembe gördü gözlerim,
Gördüklerim hayâl, düş imiş meğer.

Dost Kâmil'im özüm dosta bağladım,
Çaylar gibi aktım, aktım çağladım,
İnsanlık uğruna yürek dağladım,
Hanedana varmak hoş imiş meğer.

YARADAN MEVLA'YA ELİMİ AÇTIM

Yaradan Mevla'ya elimi açtım,
Ele murat bana kara taş geldi.
Yumdum gözlerimi bir dilek seçtim,
Ele murat bana kara taş geldi.

Koca dünya neden bir bana dardır?
İşim, gücüm daim ah ile zardır,
Herkesin içinde bir derdi vardır,
Benim derdim dertlilere baş geldi.

İnsana has olan mutluluk varken,
Gönüller muradı vuslatı yârken,
Millet şâd u hürrem gülüp oynarken,
Benim gözlerimden kanlı yaş geldi.

Baharı görmedim, yazım olmadı,
Bir ömür harcadım çilem dolmadı,
Ne şans nede talih beni bulmadı,
Kederden, elemden karma aş geldi.

Dost Kâmil'im isyan değil sitemim,
Yâr yanında geçsin benim son demim,
Sevgiliye yâr olmaktı özlemim,
Maalesef bir kuru hayâl, düş geldi.

BUNDA DA BİR HAYIR VARDIR İNŞALLAH

İkiyüz bin dedi biz kabul ettik,
Bunda da bir hayır vardır inşallah.
Kızmasın diyerek suyundan gittik,
Bunda da bir hayır vardır inşallah.

Yetmiş bini avans istedi verdik,
Hoş sohbet eyleyip cinini derdik,
Tam onbeş gün oldu sabrımız gerdik,
Bunda da bir hayır vardır inşallah.

Ne selam ne sabah hiç bir haber yok,
Ne söylersen söyle lafa karnı tok,
Ne yalan söyleyim yaşıyoruz şok,
Bunda da bir hayır vardır inşallah.

Hakk'ı, adaleti bilen bir kişli,
Hakkı ile yapar aldığı işi,
Laf cambazlığında bulunmaz eşi,
Bunda da bir hayır vardır inşallah.

Dost Kâmil'im yolum düştü zalime,
Kimim var ki kim yanacak halime?
Atasözün tesbih ettim dilime,
Bunda da bir hayır vardır inşallah.

N'ETTI SÜLEYMAN MÜHRÜNÜ?

N'etti Süleyman mührünü?
Var mı bunda baki kalan?
Neyleyim dünya mülkünü?
Önü yalan, sonu yalan.

Sürdüğünüz hoş sefalar,
Hayır etmeyen nemalar,
Boş değil mi tüm çabalar?
Gel biraz da sen oyalan.

Sen bu ömrü etme heder,
Aymazlığın, sayma kader,
Boşa gelir, boşa gider,
Dünya hevesine dalan.

Sırtını, dönmüş sevgiye,
Arsızlık, nirsuzluk niye,
Adaletsizlik ne diye?
Rağbet görür oldu çalan.

Gönül boşa kandı gitti,
Herşey benim sandı gitti,
Dost Kâmil'im yandı gitti,
Gafleti serine salan.

BİZE BİR YOL GÖSTERT SANA ULAŞSIN

Niyazımız senden Yaradan Mevla'm,
Bize bir yol göstert sana ulaşsın.
Böyle mi bulacak ömrümüz hitam?
Bize bir yol göstert sana ulaşsın.

Kulluk edemedik bitti ömrümüz,
Bir kuru davayla geçti günümüz,
Geçen günümüze şimdi üzgünüz,
Bize bir yol göstert sana ulaşsın.

Nefse uyup bendimizi taşmışız,
Bilemedik haddimizi aşmışız,
Himmet eyle nefs elinden şaşmışız,
Bize bir yol göstert sana ulaşsın.

Gaflet uykusundan gözümüzü aç,
Sensin halk eyleyen bize rahmet saç,
İsyankarız, günahkarız hepisinden geç,
Bize bir yol göstert sana ulaşsın.

Kul Kâmil'im sana varsın yolumuz,
Sen'in dostlarını sarsın kolumuz,
Kaybettik Yarabbi sağı, solumuz,
Bize bir yol göstert sana ulaşsın.

NEDEN İNSANLIKTAN UZAKTAYIZ BİZ?

Günlerce düşündüm bilemiyorum,
Neden insanlıktan uzaktayız biz?
Kafamdan bir türlü silemiyorum,
Neden insanlıktan uzaktayız biz?
Nefsimize köle, tuzaktayız biz.

İnsanlığın erdemine ermedik,
Allah'ın nurunu onda görmedik,
İnsanlık bağından güller dermedik,
Neden insanlıktan uzaktayız biz?
Nefsimize köle, tuzaktayız biz.

Elestü bezminden ikrarımız var,
Yine nefsimize oluyoruz yar,
Kalmışız ortada böyle bikarar,
Neden insanlıktan uzaktayız biz?
Nefsimize köle, tuzaktayız biz.

Üç günlük dünyaya aldanıp kandık,
Ebedi dünyada bakiyiz sandık,
Benlik ateşinin narına yandık,
Neden insanlıktan uzaktayız biz?
Nefsimize köle, tuzaktayız biz.

Dost Kâmil'im ecel geldi yaklaştı,
Bel büküldü, saçlarımız aklaştı,
Kusurumuz günahımız çoklaştı,
Neden insanlıktan uzaktayız biz?
Nefsimize köle, tuzaktayız biz.

BİZDE SÖZ NAMUSTUR DERLERDİ EZEL

Bizde söz namustur derlerdi ezel,
Şimdi sözlerinde duran kalmamış.
Binbir yemin eder, yapacak tezel,
Söz verip sözünde duran kalmamış.

Böylemiydi insanların ikrarı?
Yalanla, dolanla kurar pazarı,
Görünüyor gözlerinde nazarı,
Senin hâlin nedir soran kalmamış?

Dostluklar tükenmiş kimse bilmiyor,
Akan gözyaşını kimse silmiyor,
Düşünce yanına kimse gelmiyor,
Açıp kollarını saran kalmamış.

Hile,hurda yoktu ticaretinde,
Şimdi herkes nefsi esaretinde,
Konu, komşu, eş, dost ziyaretinde,
Sohbet eyleyecek yâran kalmamış.

Dost Kâmil'im bilinmiyor biz kimiz?
Hâle benzemiyor artık halimiz,
Gerçekleri söylemiyor dilimiz,
Din nerede iman Kur'an kalmamış.

GELDİ GEÇTİ ÖMRÜM BOŞU BOŞUNA

Yıllar yılı hayâl ile düş ile,
Geldi geçti ömrüm boşu boşuna.
Gözlerimde hiç dinmeyen yaş ile,
Geldi geçti ömrüm boşu boşuna.

İrademi yitirmedim bekledim,
Umuduma çok umutlar ekledim,
Yaş gittikçe yavaş yavaş tekledim,
Geldi geçti ömrüm boşu boşuna.

Dünya yalan değil, insanlar yalan,
Görölmüş mü dünya da baki kalan?
Malın, mülkün hepsi olacak talan,
Geldi geçti ömrüm boşu boşuna.

Halka yarar, Hakk'a yarar işim yok,
Şü dünyada dikili bir taşım yok,
Beden n'etsin, akıllı bir başım yok?
Geldi geçti ömrüm boşu boşuna.

Dost Kâmil'im ömrüm böyle tükettim,
Ruhuma bu bedenimi yük ettim,
Hak indinde her cezayı hak ettim,
Geldi geçti ömrüm boşu boşuna.

BAHAR GELSUN YAZ GELSUN

Bahar gelsun, yaz gelsun,
Yollara vuracağum,
Seni gören kullara,
Muştuluk vereceğum.

Yalvardum gitme diye,
Terk eyledun ne diye,
Nazlı yâre hediye,
Güllerden dereceğum.

Yıkın gurbet elleri,
Yârin tatlu dilleri,
Gonca gonca gülleri,
Yoluna sereceğum.

Tütmez oldu ocağum,
Bomboş kaldu kucağum,
Yâre kavuşacağum,
Murada ereceğum.

Ben yârimi özledum,
Yollarunu gözledum,
Yaradan'dan diledum,
Yârimi göreceğum.

Dağlara çıka çıka,
Yollara baka baka,
Sevdaluk çeke çeke,
Herhalde öleceğum.

Dost Kâmil'um yorulдум,
Kaderime daruldum,
Kederlere karuldum,
Ne zaman güleceğum.

ÖYLE YORGUNUM Kİ SORMA BE DOSTUM

Öyle yorgunum ki sorma be dostum,
Yılların yükünü taşıyorum ben.
Rastgele konuşmak değildir kastım,
Yılların yükünü taşıyorum ben.

Baharı görmedim yaz geldi geçti,
Sitem, keder, elem hep beni seçti,
Hayat tırpanladı ömrümü biçti,
Yaşadıklarına şaşıyorum ben.

Tahmin bile edemezsin derdimi,
Tanımadım çoğu zaman kendimi,
Eksik eylemedim asla virdimi,
Nice engelleri aşıyorum ben.

Çektikçe çekerim asla bitmiyor,
Dert deryası hiç başımdan gitmiyor,
Yalvardım, yakardım fayda etmiyor,
Sabır çömleğinden taşıyorum ben.

Zaman geldi çarmıhlara gerildim,
Hasır gibi topraklara serildim,
Dost Kâmil'im öldüm öldüm dirildim,
Yaşamak bu ise yaşıyorum ben.

KUL HAKKI ALANLAR YİYEMESİNLER

Enayi yurduna koyup insanın,
Hakkını alanlar yiyemesinler.
Rızası yok ise eğer bir canın,
Hakkını çalanlar yiyemesinler.

Ömür boyu aradığın bulmasın,
Delik olsun cebi asla dolmasın,
Cenaze namazı nasip olmasın,
Beş metre kefen de giyemesinler.

Dost Kâmil'im hem imanda, hem dinde,
Zerresi zay' olmaz Hakk'ın indinde,
Dilerim Mevlâ'dan son nefesinde,
Hakkını helal et diyemesinler.

KARALAR GIYİNDİM ALI GÖRMEDİM

Yaslar ile geçti koca bir ömür,
Karalar giyindim alı görmedim.
Katlandım kadere böyle kül, kömür,
Karalar giyindim alı görmedim.

Bir gün selamete ermedi başım,
Hep çıkmaza girdi uğraşım, işim,
Zehire karıştı ekmeğim, aşım,
Ağuları yedim balı görmedim.

Deli gönül gerçek bir dost bulmadı,
Kimseler derdime derman olmadı,
Gayrı dayanacak gücüm kalmadı,
Uzanıp tutacak dalı görmedim.

Felek yolumuzu gurbete saldı,
Çalıştık, çırpındık, kaba yel aldı,
Babamdan bir çuvcal gözyaşı kaldı,
Mirası, serveti, malı görmedim.

Dost Kâmil'im yalan dünya bize dar,
Ağustos ayında nasibimiz kar,
Çoğunun yatları, yalıları var,
Ben rüyamda bile yalı görmedim

DÖNMEM

Sıtkı sadakatla ikrarımdayım,
Başıma dünyayı yıksınlar dönmem,
Sitemmiş, elemmiş meğerse payım,
Başıma dünyayı yıksınlar dönmem.

Her çileyi çeker şükür ederim,
Sonuna dek ben davamı güderim,
Ölümüne ben yoluma giderim,
Orduyla karşıma çıksınlar dönmem.

Benim yaram zaten inmiş derine,
Alışkın değilim zaten serine,
Ateşler salsınlar meydan yerine,
İbrahim narında yaksınlar dönmem.

Boşa uğraşırlar bilmem ki niye,
Ferman çıkarsalar asalım diye,
Bu canı yoluna verdim hediye,
Boynuma kemendi taksınlar dönmem.

Zalimler oturmuş divan kurmuşlar,
Dost Kâmil'im beni kimden sormuşlar,
Ben dostum diyeler geri durmuşlar,
Ardımdan el gibi baksınlar dönmem.

YOLUN SONU GÖRÜNDÜ

Herkesi dost bildim, dostça sarıldım,
Neyleyim ki yolun sonu göründü.
Ezasına, cefasına karıldım,
Neyleyim ki yolun sonu göründü.

Meğer ise bir köprüymüş bu dünya,
Yaşadıklarımız sanki bir rüya,
Gerçekleri anlayıp da bildim ya,
Neyleyim ki yolun sonu göründü.

Elimdeki fırsatları yitirdim,
Bu başıma nelere getirdim,
Koca bir ömürü böyle bitirdim,
Neyleyim ki yolun sonu göründü.

Bu hayatın gerçeğini bilmedim,
Aktı gitti göz yaşlarım silmedim,
Andolsun ki katılıp da gülmedim,
Neyleyim ki yolun sonu göründü.

Dost Kâmil'im saydım, sevdim âlemi,
Dostlar kırdı kararına kalemi,
Yalnız çektim söylemedim çilemi,
Neyleyim ki yolun sonu göründü.

SEVGİ SAYGIYLA

Kemlik olmaz bizim sözlerimizde,
Dostun cemali var gözlerimizde,
Türküsu çalınır sazlarımızda,
Çağırır telimiz sevgi saygıyla.

Güllere benzeriz değsen solarız,
Sevgi, muhabbetle, aşkla dolarız,
Gözyaşlarımızla aşkı sularız,
Boşalır selimiz sevgi saygıyla.

Mevla'm akıl vermiş aldanıp kanma,
Nefsiyin yaktığı ateşte yanma,
İkrarımız vardır, boştayız sanma,
Bağlıdır belimiz sevgi saygıyla.

Gönül çeker hasretin feryadını,
Dostta bulduk yâranlığın tadını,
Zikrederiz daim dostun adını,
Çağırır dilimiz sevgi saygıyla.

Rabbim düşürmesin asla boşluğa,
Eriştirsin hoşgörüye, hoşluğa,
Dost Kâmil'im kadim olan dostluğa,
Uzanır elimiz sevgi saygıyla.

UMUDUMUZ VARDIR

Œu dünya zulümle dolup taŒsa da,
Umudumuz vardır dost gelir diye.
Acı, keder boyumuzdan aŒsa da,
Umudumuz vardır dost gelir diye.

Zalimler sarsalar dört yanımızı,
Vurup akıtsalar al kanımızı,
Dosta adamıŒız biz canımızı,
Umudumuz vardır dost gelir diye.

Hasretin zorunu böyle çekeriz,
Gönül bahçemize güller ekeriz,
Gözümüzden kanlı yaşlar dökeriz,
Umudumuz vardır dost gelir diye.

Bildirmeyiz hâlimizi ellere,
Anlatırız akıp giden sellere,
Havadis sorarız esen yellere,
Umudumuz vardır dost gelir diye.

Dost Kâmil'im dosta bağlı özümüz,
Dosta ulaŒırsak güler yüzümüz,
Biz Kalu bela'dan verdik sözümüz,
Umudumuz vardır dost gelir diye.

İKİ KERE İKİ

İki kere iki dört yapar iken,
Şimdi çıkarıcılar beş yapıyorlar.
Çoğalmış toplumda zehirli diken,
Halkı zehirleyip keş yapıyorlar.

İnsanlar, insana yardım ederken,
Neden saptık doğru yolda giderken?
İyiler iyiye yâr olsun derken,
İyiye kötüye eş yapıyorlar.

Kul hakkı nerede, kulluk nerede,
Hani o önceki bolluk nerede,
Ahiret yolunda yolluk nerede,
Kul hakkın yiyeni baş yapıyorlar.

Biraz düzgün isen karalıyorlar,
Parça parça edip paralıyorlar,
Sevgi, şefkatini yaralıyorlar,
Yufka yüreğini taş yapıyorlar.

Dost Kâmil'im eyvah bize vah bize,
İnsanlığı böyle getirdik bize,
Her türlü olmazı eyledik meze,
Zehirden zıkkımdan aş yapıyorlar.

GÜL DE GÜLLER AÇSIN

Ağlamaya gelmedin ki dünyaya,
Gül de güller açsın gül yanağında.
Olanlar, oluyor takma kafaya,
Gül de güller açsın gül yanağında.

Böyle kara kara düşünüp durma,
Nedenler arayıp kendini yorma,
Feryatlar eyleyip döşüne vurma,
Gül de güller açsın gül yanağında.

Yaşıyoruz zaten ne ise kader,
Ne diye ömrünü edersin heder,
Sana yakışmıyor böyle gam, keder,
Gül de güller açsın gül yanağında.

Tevekkül et Hakk'a bırak her şeyi,
Allah var kaygı yok çok şükür deyi,
Eksik etme tebessümü, gülmeyi,
Gül de güller açsın gül yanağında.

Her şeyde bir sınır vardır bilelim,
Karamsarlıkları özden silelim,
Dost Kâmil'im sevgi ile gülelim,
Gül de güller açsın gül yanağında.

NASIL ANLATAYIM

Nasıl anlatayım derdimi sana,
Biri diğerinden beter dertlerim.
Bir nefeslik zaman vermedi bana,
Biri diğerinden beter dertlerim.

Derdimi dinleyip birde sen yanma,
Böyle sessiz durduğuma aldanma,
Hitam bulup bir gün bitecek sanma,
Şu cihan âleme yeter dertlerim.

Ezası, cefası başımda durur,
Eser deli poyraz böyle savurur,
Ateşlerde yakar yakar kavurur,
Yandığım görünmez tüter dertlerim.

Tarumar eyledi gönül sarayım,
Kan revan içinde onmaz yarayım,
Koymaz beni dost eline varayım,
Bırakmaz yakamı tutar dertlerim.

Dost Kâmil'im isyan sanma sitemim,
Ah u figan ile geçer her demim,
Anlattıkça artar efkârım, gamım,
Sayılmıyor katar katar dertlerim.

GÜLDÜĞÜMÜ GÖREN VARSA SÖYLESİN

İnsanları güldürmüşümdür ama,
Güldüğümü gören varsa söylesin.
Hatta gülmek girmemiştir rüyama,
Güldüğümü gören varsa söylesin.

Benim için yaşam ölümle birdir,
Yaradan'ım her şeylere kadirdir,
Tebessümlerimiz bile nadirdir,
Güldüğümü gören varsa söylesin.

Yalan dünya bu başıma dar benim,
Öğünüm, tayinim ah u zar benim,
Ağlayarak doğmuşluğum var benim,
Güldüğümü gören varsa söylesin.

Acılar yoldaşım, dertler sırdaşım,
Kederden, elemden ekmeğim, aşım,
Bir gün selamete çıkmadı başım,
Güldüğümü gören varsa söylesin.

Dost Kâmil'im bitireyim sözümü,
Kaygım yoktur bağlamışım özümü,
Kötü kader güldürmedi yüzümü,
Güldüğümü gören varsa söylesin.

AKLINI BAŞINA AL DELİ GÖNÜL

Divaneler gibi dolanıp durma,
Aklını başına al, deli gönül.
Heva-yi hevesle kendini yorma,
Aklını başına al deli gönül.

Sakın helalini katma harama,
Dünya tabibinden derman arama,
Muhannetten merhem sürme yarama,
Kerem ilacını çal deli gönül.

Hakk'ın kullarını seçip ayırma,
Haksız kazanç ile karnın doyurma,
Nefsine uyup da kendin kayırma,
Özünü meydana sal deli gönül.

Meylini düşürme dünya varına,
Kapılıp yanarsın benlik narına,
Bir gün duracaksın Hak didarına,
Verdiğin ikrar da kal deli gönül.

Dost Kâmil'im yâddan olur mu fayda?
Ömrünü geçirme böyle hayhayda,
Kendin oyalama çipilde, çayda,
Varıp bir ummana dal deli gönül.

NEDENDİR BU KAVGAN?

Ellerin boş gelmedin mi dünyaya?
Nedendir bu kavgan, döğüşün niye?
Ellerin boş döneceksin bekaya,
Nedendir bu kavgan, döğüşün niye?

Nefsine uyuşun bilmem ki neden?
Ne götürmüştür ki buradan giden?
Toprağa düşecek değil mi beden?
Öpöz kardeşine sövüşün niye?

Elden ele geçer gider mekânlar,
Enbiya, evliya hem nice canlar,
Meyletmedi nice sultanlar, hanlar,
Şu yalan dünyayı övüşün niye.

Em olup yaranı sarmayacaksa,
Her zaman yanında durmayacaksa,
Seninle mezara varmayacaksa,
Boş yere dövşünü dövüşün niye.

Dost Kâmil'im ölümlüdür canlılar,
Bu yaşamın elbet bir gün sonu var,
Gizli mi sanırsın her şey aşıkâr?
Düşündün mü Hakk'a dönüşün niye.

ESKİ BAYRAMLARI ARIYORUZ BİZ

Bu nasıl bir bayram, bir yanlışlık var,
Eski bayramları arıyoruz biz.
Hani eşler, dostlar hani komşular,
Eski bayramları arıyoruz biz.

Bayram namazında başlardı bayram,
Büyük küçük derken olurdu akşam,
Nerede o bayram, nerde ihtişam?
Kendi kendimize soruyoruz biz.

Yeni nesil bunu bilmiyor niye,
Mutlaka onlara vardı hediye,
Bugün bayram için gelirler diye,
Pencere önüne duruyoruz biz.

Konu komşu bir araya gelmedik,
O günlerin kıymetini bilmedik,
Aklımızı başımıza almadık,
Şimdi başımıza vuruyoruz biz.

Çocuklar için de hazır paralar,
Çeşit çeşit börek, çörek, tatlılar,
Ne gelen ne geçen nede soran var,
Boşa kendimizi yoruyoruz biz.

Dost Kâmil'im kaybolduk, yittik,
Görgü, görenekten ayrıldık gittik,
Bittik biz maalesef tamamen bittik,
Bir ağaç misali kuruyoruz biz.

TEBDİLİMİZ ŞAŞTI GAYRI

Yalan dünyanın elinden,
Tebdilimiz şaştı gayrı.
Kurtulamadık meylinden,
Tebdilimiz şaştı gayrı.

Tükenmez ahu zar verdi,
Boyumuzu yere serdi,
Bunca gamı, kahrı, derdi,
Tepemizden aştı gayrı.

Başımızda dolanıyor,
Bulandıkça bulanıyor,
Birbirine ulanıyor,
Sabır küpü taştı gayrı.

Asla bilmedik hasetlik,
Bizim oldu hep gurbetlik,
Çektiğimiz bu hasretlik,
Sinemizi deşti gayrı.

Benim dertlilerin başı,
Dostlarımdan yedim taşı,
Dost Kâmil'im gözüm yaşı,
Topraklara düştü gayrı.

SON PİŞMANLIK FAYDA VERMEZ

Dikkat eyle sarf ettiğın sözlere,
Son pişmanlık fayda etmez arkadaş.
Azrail konunca göğsün düzüne,
Son pişmanlık fayda etmez arkadaş.

Seyirci kalmıştın tüm rezalete,
Gider mi sanırsın mezardan öte?
Faydasız, etsen de binlerce tövbe,
Son pişmanlık fayda etmez arkadaş.

Sureler, ayetler duyuramadı,
Hadisler, isyandan ayıramadı,
Karnını harama doyuramadı,
Son pişmanlık fayda etmez arkadaş.

Öksüzün, yetimin hakkını yedin,
Âlemin kralı benim ben dedin,
Bir gün olsun, hata yaptım demedin,
Son pişmanlık fayda etmez arkadaş.

Kul Kâmil'im ömrümüzü bitirdik,
İman denen kutsiyeti yitirdik,
Kendimizi cehenneme getirdik,
Son pişmanlık fayda etmez arkadaş.

ŞOKLARDAYIM, ŞOKLARDAYIM, ŞOKLARDA

Olmaz böyle bir şey, asla olamaz,
Şoklardayım, şoklardayım, şoklarda.
İnsan, insanlıktan ayrı kalamaz,
Şoklardayım, şoklardayım, şoklarda.

Kafasına göre koymuş kuralı,
Dinden uzak, imandan çok aralı,
Daim şirkte, kusur, isyan sıralı,
Şoklardayım, şoklardayım, şoklarda.

İnsanlığın yüz karası, budala,
Tövbe bilmez devam ediyor hâlâ,
Boyun eğmiş tapar paraya, pula,
Şoklardayım, şoklardayım, şoklarda.

Yalanla, riyayla, bilcümle işi,
Yoldaş etmiş şimdi ayyaşı, keşi,
Sanki yere indirecek güneşi,
Şoklardayım, şoklardayım, şoklarda.

Kul Kâmil'im, kulluğumdan utandım,
Ömrümce herkese inandım, kandım,
Konuşurken baktım uçacak sandım,
Şoklardayım, şoklardayım, şoklarda.

SOLACAK BİR GÜN

Malın, mülkün, güzelliğin misafir,
Güvenme, gül benzin solacak bir gün.
Bugün millet sana, dese cevahir,
Güvenme, gül benzin solacak bir gün.

Eşin, dostun birer birer gidecek,
Her canlı bu yolu, tutup güdecek,
Baki kalmaz, herkes veda edecek,
Olamaz dediğin olacak bir gün.

Bak bakalım dünya, insana yâr mı?
Seninle gelmeyen, mal sana kâr mı?
Eşsizim zannetme, eşsizlik var mı?
Yerini başkası alacak bir gün.

Gece gündüz çabalasan, durmadan,
Sona erer hiç farkına varmadan,
Ömrün biter, bir huzura ermeden,
Her şeyin dünyada kalacak bir gün.

Dost Kâmil'im eyvahların boşuna,
Ne yazsalar mezarıyın taşına,
Faydasız toprağa konan naşına,
Gözüne topraklar dolacak bir gün.

NE ZAMAN BİTECEK BU BENİM ÇİLEM?

Dünyaya geleli böyle çekerim,
Ne zaman bitecek bu benim çilem?
Gözlerimden kanlı yaşlar dökerim,
Ne zaman bitecek bu benim çilem?

Garip bülbül gibi zardayım, zarda,
Biçareyim, böyle kalmışım darda,
Kurbanlar olayım, bırakma zorda,
Ne zaman bitecek bu benim çilem?

Gözlerimden akıtırım selimi,
Kimseler bilmiyor benim halimi,
Yaradan Mevla'ya açtım elimi,
Ne zaman bitecek bu benim çilem?

Şu yalan dünyada yüzüm gülmedi,
Talihsizlik defterinden silmedi,
Gelirim dedi yâr, neden gelmedi,
Ne zaman bitecek bu benim çilem?

Dost Kamil'im umut ile beklerim,
Geçti yaşım yavaş yavaş teklerim,
Heder oldu gitti tüm emeklerim,
Ne zaman bitecek bu benim çilem?

SÖYLESEM OLMUYOR, SUSSAM OLMUYOR

Seyreyledim Şu âlemin hâlini,
Söylesem olmuyor, sussam olmuyor.
Tanınmıyor kaybetmiş eşkalini,
Söylesem olmuyor, sussam olmuyor.

Hakk'ı, adaleti bilen kalmamış,
Mazlumun yaşını, silen kalmamış,
Hatırlayıp sorup gelen kalmamış,
Söylesem olmuyor, sussam olmuyor.

Rağbet tavan yapmış, paraya, pula,
Hak dururken, kulluk yaparlar kula,
Mînnet ediyorlar, bir süslü çula,
Söylesem olmuyor, sussam olmuyor.

Hatır, gönül kalkmış, seni bilen yok,
Her biri ulema, artık âlim çok,
Helalden mi haramdan mı karnı tok,
Söylesem olmuyor, sussam olmuyor.

Dost Kâmil'im, sen nefsini eleştir,
Kul hakkından caymıyorlar, beleştir,
Gurur, kibir, zanneder ki keleştir
Söylesem olmuyor, sussam olmuyor.

ÖMRÜMÜN SON DEMİ

Ayları, yıllarım geride kaldı,
Ömrümün son demi, geldi galiba.
Vefası yok imiş, ömrümü çaldı,
Ömrümün son demi, geldi galiba.

Saçlarıma aklar düştü, döküldü,
Gamda, dertte civan ömrüm söküldü,
Suyumun altına ateş yakıldı,
Ömrümün son demi, geldi galiba.

Kolumdan, dizimden derman çekildi,
Ömür günü aşmak için dikildi,
Gözümün önüne toprak ekildi,
Ömrümün son demi, geldi galiba.

Yağmur ile yağdım, sel ile aktım,
Bitmedi dertlerim, usandım bıktım,
Bir kapıdan girdim, birinden çıktım,
Ömrümün son demi, geldi galiba.

Kul Kâmil'im, yaşamayı bilmedim,
Aktı gitti, gözyaşımı silmedim,
Kâmil insan sıfatına gelmedim,
Ömrümün son demi, geldi galiba.

GÖRMEYE GELDİM

Hasreti elinden yandı yüreğim,
Dostun gül cemalin görmeye geldim.
Gerçek dostu kavuşmaktı ereğim,
Dostun gül cemalin görmeye geldim.

Leyla Mecnun'undan daha beterim,
Yangınım görünmez, yanıp tüterim,
Dost bağında bülbül oldum öterim,
Bedestandan güller dermeye geldim.

Mevla zulüm yazmaz imiş kullara,
Dön de bir bak düşürdüğün hâllara,
Kurban olam yürüdüğün yollara,
Ömrümü yoluna sermeye geldim.

Gam yükünü yüklemişim sırtıma,
Dünya telaşını attım ardıma,
Bu ayrılık yeter etti canıma,
Vuslatın sırrına ermeye geldim.

Dost Kâmil'im geldim, geçtim giderim,
Tükenmedi, derdim, gamım, kederim,
Ne talihim güldü ne de kaderim?
Bu canı canana vermeye geldim.

ŒU DAĞLARIN BAŞINA

Çıkabilsem Œu dağların başına,
Haykıra haykıra ağlar dururum.
Aklım ermez Œu feleğin işine,
Haykıra haykıra ağlar dururum.

Çekerim çekerim, dertlerim bitmez,
O yârin sevdası, başımdan gitmez,
Yangınım içimde dumanım tütmez,
Yanmış yüreğimi dağlar dururum.

Seninle her günüm yazdı, bahardı,
Hasret bulutları, etrafım sardı,
Benim de coŐkulu günlerim vardı,
Şimdi karaları bağlar dururum.

Yâr yolunda engelleri aŐarım,
Tükenmiyor, derdim, gamım ŒaŐarım,
Sığamam bendime dolar, taŐarım,
Coşkun seller gibi çağlar dururum.

Dost Kâmil'im, düşmez adın dilimden,
Kimseler anlamaz, Œimdi hâlimden,
Zerrece korkum yok, benim ölümden,
Kendi urganımı yağlar dururum.

ANLAYAMADIM

Ŗu yalan dünyada ölüm var iken,
Bunca azgınlığı anlayamadım.
Bu gidiŖin sonu, mutlak har iken,
Bunca azgınlığı anlayamadım.

Bu hırs, bu azgınlık, nereye kadar?
Olur mu sanırsın, dünya sana yâr?
Bilmez misin seni bir Yaradan var?
Bunca azgınlığı anlayamadım.

Senin mi sanırsın aldığın nefes?
Sen bir kuŖ misali, dünya bir kafes,
Selânı verecek camiden bir ses,
Bunca azgınlığı anlayamadım.

Yalan, riya, hile, bu mu insanlık?
Nasıl alacaksın, kuldan helalık?
Değer mi dünyada, zulme tellallık?
Bunca azgınlığı anlayamadım.

Dost Kâmil'im nefse, uyduk boşuna,
Maalesef dŖmŖz, benlik peŖine,
Kapılıp da kandık dünya leŖine,
Bunca azgınlığı anlayamadım.

ÇIKIN ALLAH İLE KUL ARASINDAN

Peygamberlik taslamayın kullara,
Çıkın Allah ile kul arasından.
Başvurmayın türlü türlü yollara,
Çıkın Allah ile kul arasından.

Alet edersiniz dini, imanı,
Siz mi halk ettiniz iki cihanı?
Utanmadan söylersiniz yalanı,
Çıkın Allah ile kul arasından.

Dinden habersizler din tüccarları,
Haysiyeti gitmiş, yoktur vakarı,
Sıkıştığı yerde yapar inkârı,
Çıkın Allah ile kul arasından.

Menfaat uğruna satar kulları,
İnsanlıktan uzak gider yolları,
Zalimleri zulmü sarar kolları,
Çıkın Allah ile kul arasından.

Dost Kâmil'im Kur'an bize delildir,
Yaradan'ın bir ismi de Celil'dir,
Doğrunun yanında Resul vekildir,
Çıkın Allah ile kul arasından.

BİZİM SİTEMİMİZ KENDİMİZEDİR

Kime sitem ettik bugüne kadar?
Bizim sitemimiz kendimizdir.
Kimse gelip bize olmuş mudur yâr?
Bizim sitemimiz kendimizdir.

Kimseye lafımız, sözümüz olmaz.
Âlemin keyfinde, gözümüz olmaz.
Hava-i hevesli, özümüz olmaz.
Bizim sitemimiz kendimizdir.

Tutulsak da aduların taşına.
Kapılmayız, hırsımızın peşine.
Sözümüz yok kişilerin işine.
Bizim sitemimiz kendimizdir.

Yönümüz Mevla'ya ikrarımız var.
Hamdolsun olmadık asla isyankâr.
Hüda halk eylemiş cümle bize yâr.
Bizim sitemimiz kendimizdir.

Dost Kâmil'im, bozulmasın, özümüz.
Ol divanda kararmasın yüzümüz.
Şehadetle tamamlansın sözümüz.
Bizim sitemimiz kendimizdir.

KAÇ SENE YAŞADIM KAÇ YAŞIMDAYIM?

Öyle bakmak ile bilinir sanma,
Kaç sene yaşadım, kaç yaşımdayım?
Görünüşe bakıp sakın aldanma,
Kaç sene yaşadım, kaç yaşımdayım?

Kederde, elemde, yaşadım gürlük,
Zalim felek bize, vermedi dirlik,
Bir ömür harcadım, on beş ömürlük,
Kaç sene yaşadım, kaç yaşımdayım?

Bunca gam yükünü, sırtıma sardım,
Anadan, babadan, görmedim yardım,
Daha otuzumda, altmışa vardım,
Kaç sene yaşadım, kaç yaşımdayım?

Aktı gitti gözyaşlarım, silmedim,
Abartı yok bir kez, özden gülmedim,
Ben bu hâle nasıl geldim, bilmedim,
Kaç sene yaşadım, kaç yaşımdayım?

Bilmedim garezi, bilmedim kini,
Arif olan kişi, bilir kendini,
Dost Kâmil'im, Rabbim bilir hepsini,
Kaç sene yaşadım, kaç yaşımdayım?

DİLERİM MEVLA'DAN CEZANI VERSİN

Ayıptır, gūnahtır, olmaz demedin,
Dilerim Mevla'dan cezani versin.
Hiç mi utanmadın, ar eylemedin?
Dilerim Mevla'dan cezani versin.

Ben de bir insanım, Allah yarattı,
Bilmez misin kula nurundan kattı?
Bu nasıl kin idi, nasıl inattı?
Dilerim Mevla'dan cezani versin.

Sen nasıl insansın, çığırdan çıktın?
Alaylı gözlerle, kullara baktın,
Merhamet etmedin ateşe yaktın,
Dilerim Mevla'dan cezani versin.

Kul hakkı demedin, yaladın yuttun,
Elest'te verdiğin sözü unuttun,
Şeytanın izini, yolunu tuttu,
Dilerim Mevla'dan cezani versin.

Dost Kâmil'im, ahı tutsun kulların,
Bitip tükenmesin feryadın, zarın,
Yanına kalmasın, bu yaptıkların,
Dilerim Mevla'dan cezani versin.

YORMA KENDİNİ

Boş yere yorulma, yorma kendini,
Cahile gerçeği, anlatamazsın.
Yok ise inancı, imanı, dini,
Cahile gerçeği, anlatamazsın.

Hoşgörüyü, bitirmektir gayreti,
Rencide etmektir, seni niyeti,
Hele birde, mevcut ise haseti,
Cahile gerçeği, anlatamazsın.

Ne söylersen söyle, tersine çeker,
Ağlatır gözünden, yaşını döker,
Başa çıkamazsın, ömrünü söker,
Cahile gerçeği, anlatamazsın.

Bir selamı bile, vermez kıskanır,
Menfaat peresttir, nefsini tanır,
Dünyada her şeyi bilirim sanır,
Cahile gerçeği, anlatamazsın.

Sevgisi, saygısı, yoktur insana,
Özü, sözü boştur ne verir sana?
Dost Kâmil'im, yazık etme zamana,
Cahile gerçeği anlatamazsın.

CAHİL İLE GEÇEN GÜNÜNE YAZIK

Ne lafın kâr eder ne de sözlerin,
Cahil ile geçen gününe yazık.
Şok olursun neler görür gözlerin?
Cahil ile geçen gününe yazık.

Bunca emeğini, sarf etme boşa,
Ha buna söylersin ha kara taşa,
Hayvan bile denmez bunlara haşa,
Bugününe yazık dününe yazık.

Sen doğru bildiğin, yolundan kalma,
Huyundan huy kapma, âdetin alma,
Aralı dur, komşu olma, dost olma,
Adımı lekeler ününe yazık.

Bilmediğin karlı dağlar aşırır,
Sabır taşı olsan sabrın taşırır,
Böylesi adamı yoldan şaşırır,
Kaybedersin doğru yönüne yazık.

Dost Kâmil'im, cahillere bulaşma,
Cahilin gezdiği yerde dolaşma,
Seviyeni düşürüp de dalaşma,
Engelleri yığar önüne yazık.

SORMA NE OLUR?

Ne hâllere düştüm, görmüyor gibi?
Laf olsun diyerek, sorma ne olur?
Sanki bunu bana, vermiyor gibi,
Laf olsun diyerek, sorma ne olur?

Hiçbir zaman, neşe nedir bilmedim,
Aktı gitti, gözyaşlarım silmedim,
Anamdan doğalı, bir kez gülmedim,
Onulmaz yarımı, sarma ne olur?

Başıma çoraplar, örmemiş gibi,
Sinemde dertleri, dermemiş gibi,
Bunca ızdırabı, vermemiş gibi,
Karşımda alaylı, durma ne olur?

Mecnun'dan, Ferhat'tan, beter şu hâlim,
Zulmüne bir son ver, yeter be zalim,
Kalmadı kudretim, yoktur mecalim,
Bırak beni artık, yorma ne olur?

Kul Kâmil'e felek, vurmuş yaralı,
Kime ne diyeyim, bahtım karalı,
Zaten vatanımdan kaldım aralı,
Kaldırıp kaldırıp, vurma ne olur?

BU CEHALET BİZİ YEDİ, BİTİRDİ

Âlemin uzayda, gezme çağında,
Bu cehalet bizi yedi, bitirdi.
İlimsiz, irfansız, kör otağında,
Bu cehalet bizi yedi, bitirdi.

Ayetten, hadisten mânâ bilmedik,
Herşeyi bilsek de yola gelmedik,
Aklımızı başımıza almadık,
Bu cehalet bizi yedi, bitirdi.

Hakk'a, adalete, saygı duymadık,
Gerçeklere, meyledip de uymadık,
Şapkamızı, önümüze koymadık,
Bu cehalet bizi yedi, bitirdi.

Aşıklar, sadıklar telkin ederken,
Tüm toplumlar, aydınlığa giderken,
İnşallah uyanır, biliriz derken,
Bu cehalet bizi yedi, bitirdi.

Dost Kâmil'im, işte bizim hâlimiz,
Yürekler acısı, gör ahvalimiz,
Anlamıyor, ehlimiz, ayalımız,
Bu cehalet bizi yedi, bitirdi.

ÇIRPINDIKÇA BATTIM

Öyle bir batağa, batırdı felek,
Çırpındıkça battım, çıkamıyorum.
Dostun dostuna dost olam diyerek,
Çırpındıkça battım, çıkamıyorum.

Hak yoluna koydum, başı, bedeni,
İnsanlık uğruna, harcadım teni,
Acıyla, sitemle, doldurdu beni,
Çağlayıp da coştum akamıyorum.

Güldüm sanma, hiç gülmedi yüzlerim,
Millete aykırı, geldi sözlerim,
Bilsen neler gördü, neler gözlerim?
Artık hoşgürüyle bakamıyorum.

Yolcusu olmuşum, gurbet ellerin,
Onulmaz sinemde, yaralar derin,
Müptelası oldum, gamın, kederin,
Bıkmak istesem de bıkamıyorum.

Dost Kâmil'im, arz eyledim hâlimi,
Tutunacak dala, saldı elimi,
Adına amade, kıldım dilimi,
Budur benim tabum yıkamıyorum.

ALTI, YEDİ MİLYAR İNSAN YAŞIYOR

Altı, yedi milyar, insan yaşıyor,
Felek geldi, beni buldu gördün mü?
Nasıl oldu bilmem, aklım şaşıyor?
Felek geldi, beni buldu gördün mü?

Hüda ulaştırırsın, derken menzile,
Sırrımı verdiğim, düşürdü dile,
Sanki yetmez gibi, çektiğim çile,
Felek geldi, beni buldu gördün mü?

Zaten bir gün olsun, gülmedi yüzüm,
Benim kimselere, olmadı sözüm,
Buna da alıştım, be iki gözüm,
Felek geldi, beni buldu gördün mü?

Yaşadım mı sorma, hiç yaşamadım?
Hayatın ardından, ulaşamadım,
Huzur yaylasında, dolaşamadım,
Felek geldi, beni buldu gördün mü?

Dost Kâmil'im, yalan dünya neyime,
Varsın kalsın, ağa, paşa, beyime,
Ben ölünce, götürsünler köyüme,
Felek geldi, beni buldu gördün mü?

NEFSİNİ NE İLE PAKLAYACAĞSIN?

Bedenine gusül abdesti yeter,
Nefsini ne ile paklayacaksın?
Nasıl olsa bir gün bu ömür biter,
Nefsini ne ile paklayacaksın?

Tercih ettin, her fırsatta parayı,
Uzak tuttun, gerçeklerle arayı,
Yüzüne bulaşmış olan karayı,
Neyle silip, neyle aklayacaksın?

Hakk'ın huzurunda safa durmadın,
Dünyanın sırrına kafa yormadın,
Helal mi haram mı diye sormadın,
Günahını nasıl saklayacaksın?

Cümle âlem, Hak yoluna akarken,
Görmedin gerçeği gözün bakarken,
Cennet bahçeleri amber kokarken,
Cehennem narını koklayacaksın.

Kul Kâmil'im, kulluğunu bilmeyi,
Kalbindeki karaları silmeyi,
İster isen doğru yola gelmeyi,
Günde kırk kez, özün yoklayacaksın.

GÜLMİYİ BİLMEDİ YAZIN MEZARIMIN TAŞINA

Ben feleğe ne yaptım ki, böyle bahtım karalı,
Gülmeyi bilmedi yazın, mezarımın taşına.
Gülemem ki kem talihim, ciğerlerim yaralı,
Gülmeyi bilmedi yazın, mezarımın taşına,

Beni buldu bu hayatın, hiç olmayan kuralı,
Ömür boyu gurbet gezdim, nazlı yâr den aralı,
Çeke çeke bitmez derdim, sıralıdır sıralı,
Gülmeyi bilmedi yazın, mezarımın taşına.

İnsanlar gülüp gezerken ben durmadan ağlarım,
Tek mevsimim son bahardır, viran oldu bağlarım,
Anlayıp da bilemeden geçti gençlik çağlarım,
Gülmeyi bilmedi yazın, mezarımın taşına.

Gelir diye ümit ettim, yıllar yılı bekledim,
Ayrılıktan kurtuluş yok, derdi derde ekledim,
Tükenmeyen gam yükünü omuzuma yükledim,
Gülmeyi bilmedi yazın, mezarımın taşına,

Dost Kâmil'im vurun beni, ateşlere yanayım,
Aşk meyini verin bana, içeyim de kanayım,
Ömrüm bitti yaşamadan, yaşadım mı sanayım?
Gülmeyi bilmedi yazın, mezarımın taşına,

MİZAN TERAZİ Mİ SANDIN KENDİNİ?

Neden insanları, yargılıyorsun,
Mizan terazi mi, sandın kendini?
Önüne geleni, hor görüyorsun,
Mizan terazi mi, sandın kendini?

Hakk'ın emri, kulun kalbini kırma,
İnsanı ayırıp, sınıflandırma,
Yalan yeminlerle, kulu kandırma,
Mizan terazi mi, sandın kendini?

Haram lokma ile karnın hep toktur,
Kusurun, isyanın, günahın çoktur.
Kendi günahından, haberin yoktur,
Mizan terazi mi, sandın kendini?

Yenildin nefesine, şeytana kandın,
Kendi yalanına, kendin inandın,
Senin terazine, benzer mi sandın?
Mizan terazi mi, sandın kendini?

Dost Kâmil'im, kendi bendini yokla,
Batıl yer alır mı, gerçekle hakla,
Eğer insan isen, özünü pakla,
Mizan terazi mi, sandın kendini?

NE DİYE YİTİRDİK ÖZÜMÜZÜ BİZ?

Biz böyle değildik, ne oldu bize?
Bir anda yitirdik, özümüzü biz.
Benliğimiz bizi, getirdi dize,
Bu yüzden yitirdik özümüzü biz.

Elelstü bezminde secde eyledik,
Rabbimizsin belî diye söyledik,
İmanımız sonsuz Yarabbi dedik,
Artık tutmaz olduk sözümüzü biz.

Ne oldu ki adaleti boşladık,
Zalim diye mazlumları taşladık,
Sevgi, saygı varken, zulme başladık,
Gerçeğe kapattık gözümüzü biz.

Unuttuk insanın kutsiyetini,
Düşünmedik, Hakk'ın tecellisini,
Menfaate sattık, imanı, dini,
Kararttık tertemiz yüzümüzü biz.

Dost Kâmil'im, ne yazık ki bilmedik,
Nefsani duyguyu, hırsı silmedik,
Çağırdı veliler sese gelmedik,
Tersine çevirdik düzümüzü biz.

DETLERİM DEPREŞTİ YİNE DOKTOR BEY

İğne, ilaç kâr etmiyor, yarama,
Dertlerim depreşti, yine doktor bey.
Bedenimde, sağlam bir yer arama,
Dertlerim depreşti, yine doktor bey.

Tutmaz oldu ellerimle, ayağım,
Bastonum var, tutunacak dayağım,
Kilomda yok, fazla ıkıyor yağım,
Dertlerim depreşti, yine doktor bey.

Uyku, dnek nerde, duramıyorum,
Yemek sofrasına varamıyorum,
Oturup ta bađdaŐ kuramıyorum,
Dertlerim depreşti, yine doktor bey.

Aylardır yataktan ıkamıyorum,
Camdan dıŐarıya bakamıyorum,
Sigaramı bile yakamıyorum,
Dertlerim depreşti, yine doktor bey.

Dost Kâmil'im, düşürmesin Yaradan,
Elem gitmez imiş bahtı karadan,
Azrail de sildi mi ki sıradan?
Dertlerim depreşti yine doktor bey.

YALANINA ÇARPIL

Allah'tan korkmadan, yalan söylersin,
Yalanına çarpıl, çarpıl inşallah.
Yalanına destek, yemin edersin,
Yalanına çarpıl, çarpıl inşallah.

Dinden bahsedersin, isyanın çoktur,
Sarf ettiğin sözler, zehirli oktur,
Yalanı söylerken, hicabın yoktur,
Yalanına çarpıl, çarpıl inşallah.

İblisin gittiği, yolu tutarsın,
Her rekatta, yirmi takla atarsın,
Ayete, hadise, yalan katarsın,
Yalanına çarpıl, çarpıl inşallah.

Hakk'ın kullarını, böyle kandırdın,
Riya ile sözün, doğru sandırdın,
Yalanına uyanları, yandırdın,
Yalanına çarpıl, çarpıl inşallah.

Kul Kâmil'im, uzak etsin Yaradan,
Esirgesin böyle, özü karadan,
Taht kurmuşsun, yalan ile paradan,
Yalanına çarpıl, çarpıl inşallah.

ZANNINLA DAVRANIP GİRME GÜNAHA

Hakk'ın kullarına, zulmetme n'olur,
Zannınla davranıp girme günaha.
Adalet giderse, kul zelil olur,
Zannınla davranıp girme günaha.

*İnsanı insana, takıştırırısın,
Fetbahlıklarına bakıştırırısın,
Gözünle görmeden yakıştırırısın,
Zannınla davranıp girme günaha.*

Kul hakkı insanı iflah eder mi?
Bu hâlinle yolun, Hakk'a gider mi?
Kula zulmedene Hakkulum der mi?
Zannınla davranıp girme günaha.

Sen zannettin diye öyle olmuyor,
Haksızlıkla hak yerini bulmuyor,
Ettiklerin kesene kâr kalmıyor,
Zannınla davranıp girme günaha.

Dost Kâmil'im, dostça telkin ederim,
Sen yoluna, ben yoluma giderim,
Sözüm anlayana, kalp'a ne deyim?
Zannınla davranıp girme günaha.

KENDİNİ NE SANDIN?

Öyle mağrurlanıp duruşun neden,
Kendini ne sandın, fanisin fani.
Aklını başına topla ölmeden,
Kendini ne sandın, fanisin fani.

Kimileri bıktı, usandı candan,
Fayda bulamadı, maldan, mekândan,
Niceleri geldi geçti bu handan,
Senden öncekiler neredeler hani?

Hak'tan gizleyemez, asla fendini,
Himmetsiz aşamaz kişi bendini,
Kimse yaratmadı kendi kendini,
Cümleyi Yaradan ol kerem kâni.

Yalanı, riyayı, bitir sözünde,
Sanma ki keramet, kendi özünde,
Utanma duygusu, olsun yüzünde,
Gelir bir gün sorgu sual zamanı.

Kul Kâmil'im Hak'tan geldik gideriz,
Yaradan'a her dem şükür ederiz,
Bize gösterilen yolu güderiz,
Gerekmez dünyanın demi devranı.

OKUYALIM ÖĞRENELİM BİLELİM

Cehaletten kurtuluşun tek yolu,
Okuyalım, öğrenelim, bilelim.
İlimde, irfanda hikmetler dolu,
Okuyalım, öğrenelim, bilelim.

İnsanın insana, kulluğu bitsin,
Zalimin, mazluma, zulümü yetsin,
Karanlıklar bitsin, dağılsın gitsin,
Okuyalım, öğrenelim, bilelim.

Cehalet kolayı, zora götürür,
Anlamaz, bilemez, ömrün bitirir,
Başına olmadık, işler getirir,
Okuyalım, öğrenelim, bilelim.

Nebiler, veliler oku dediler,
Alem'i ilimle, doku dediler,
İlim yüzünüzün, akı dediler,
Okuyalım, öğrenelim, bilelim.

Dost Kâmil'im, Hakk'a erebilmeyi,
Hakk'ın cemalini, görebilmeyi,
İnsanlığa hizmet, verebilmeyi,
Okuyalım, öğrenelim, bilelim.

BİLEN VAR MI BİLMEM BEN BİLEMEDİM?

Bu insanlar neden, aşar haddini?
Bilen var mı bilmem, ben bilemedim?
Yok mu sayıyorlar, imanı, dini?
Bilen var mı bilmem, ben bilemedim?

Fesatlık, hasetlik, mesleği olmuş,
Yürekleri kinle nefretle dolmuş,
Hak nuru kalmamış, siması solmuş,
Bilen var mı bilmem, ben bilemedim?

Kalmamış maalesef, insan kıymeti,
Terk etmişler yazık, örfü, âdeti,
Anlamak mümkün mü, bu rezaleti?
Bilen var mı bilmem, ben bilemedim?

Nerede dostluklar, nerde ahbablık?
Kimse ettiğinden, duymaz pişmanlık,
Kime kazandırır, böyle düşmanlık,
Bilen var mı bilmem, ben bilemedim?

Dost Kâmil'im kanma, dünya leşine,
Hile, karıştırma, sakın işine,
Ne diye düşmüşüz, nefsin peşine?
Bilen var mı bilmem, ben bilemedim?

ÇARŞIDA, PAZARDA SATILMIYOR Kİ

Çarşıda, pazarda satılmıyor ki,
Alsam insanlığı, yoklara versem.
Özünde yok ise katılmıyor ki,
Alsam insanlığı, yoklara versem.

Vuslata ermeye, gereken bedel,
Can ise vereyim, yetmeden ecel,
Nasip, kısmet olsa ölmeden evvel,
İnsanlık bağının, gülünü dersem.

Misafirhanedir, evim, ocağım,
İnsana açmışım, köşem, bucağım,
Mutlu olacağım, sarsın kucağım,
Her kulu insanca yaşarken görsem.

Mürşid-i kâmilin cemine gitsem,
Benlik binasını, tarumar etsem,
Arif olanların, izini gütsen,
İnsan-ı kâmilce kemale ersem.

Dost Kâmil'im özüm, bağlı canana,
Meyli muhabbetim, yoktur bu hana,
Himmat eylesinler, erenler bana,
Küllü varım dostun, yoluna sersem.

SOR DEDİ

Şairliğe niyet ettim eyledim,
Kalem alıp kağıtları payladım,
Anlayana, bilenlere söyledim,
Abdurrahim Karakoç'a sor dedi.

Çalıda, çirpide olur mu koku?
Buğday kaynamadan dövülmez soku,
Karakoç'un kitabını al oku,
Şiir yazmak nasıl imiş gör dedi.

Dost Kâmil'im hele eğlen, dur dedi,
Bilmediğin daha çokşey var dedi,
Yüreğinde olmalı bir kor dedi,
Zor arkadaş şair olmak zor dedi.

HOŞ GELDİNİZ 1

Bugün bu güzel davete,
Hoşgeldiniz, hoş geldiniz.
Gönül gönüle sohbeta,
Hoşgeldiniz, hoş geldiniz.

Başkonsolosumuz geldi,
Derdimize derman oldu,
Yine yüzlerimiz güldü,
Hoşgeldiniz, hoş geldiniz.

Emir Beyin hizmetleri,
Vardır bizde kıymetleri,
Çok seviyorlar sizleri,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

Emirdağ'ın gecesine,
Ulaşalım nicesine,
Şiirlerin hecesine,
Hoşgeldiniz, hoş geldiniz.

Gelenekler oktur bizde,
Yalan, yanlış yoktur bizde,
Gönül almak Hak'tır bizde,
Hoşgeldiniz, hoş geldiniz.

Derya hanım sağolsunlar,
Katılanlar var olsunlar,
Dilerim ki nur olsunlar,
Hoşgeldiniz, hoş geldiniz.

Dost Kâmil'im hayran size,
Sizi görmek şeref bize,
Mutluluklar hepinize,
Hoşgeldiniz, hoş geldiniz.

HOŞ SEFA GELDİNİZ

Emirdağ'ımızın şenliklerine,
Hoş sefa geldiniz canım cananlar.
Muhabbet edelim gönül, gönüle,
Hoş sefa geldiniz canım cananlar.

Canımız fedadır Emirdağ'ına,
Doyulur mu bahçesine, bağına,
Yoğurduna, kaymağına, yağına,
Hoş sefa geldiniz canım cananlar.

Emirdağ'ım ülkelere uzanır,
Ünü vardır onu tüm dünya tanır,
Bahar gelir yeşillere bezenir,
Hoş sefa geldiniz canım cananlar.

Üzümünün, bostanının tadını,
Emirdağ'ım tarihte Bünyad'ımı,
Emir Baba'mızdan almış adını,
Hoş sefa geldiniz canım cananlar.

Dost Kâmil'im birlik olsun yolumuz,
İnsanlığa uzatalım elimiz,
Eksilmesin gönlümüzde gülümüz,
Hoş sefa geldiniz canım cananlar.

HOŞ GELDİNİZ 2

Bugün dostluk günümüze,
Gelen Canlar hoş geldiniz.
Sevgi ile yüzümüze,
Gülen canlar hoş geldiniz.

Bir Mayıs bahar gülleri,
Öter dostluk bülbülleri,
Gönlümüzden geçenleri,
Bilen canlar hoş geldiniz.

Dilerim hep gülesiniz,
Her sohbeta gelesiniz,
Gam, kederi silesiniz,
Silen canlar hoş geldiniz.

Teşekkürler Kadir bey'e,
Emek verenler geceye,
Bizi yüceden, yüceye,
Salan canlar hoş geldiniz.

Dost Kâmil'im dosttur size,
Dostluklar hedefdir bize,
Saygı selam hepinize,
Alan canlar hoş geldiniz...

SEFA GELDİNİZ

Bu güzel gecede bizlere bugün,
Onur veren canlar sefa geldiniz.
Muhabbet katalım sözlere bu gün,
Onur veren canlar sefa geldiniz.

Birlik olup engelleri aşalım,
Başarıdan, başarıya koşalım,
Vurulsun sazlara yine coşalım,
Onur veren canlar sefa geldiniz.

Dilerim gönlünüz sevgiyle dolsun,
Murat alın yüzleriniz hep gülsün,
Dost Kâmil Sayın'dan saygılar olsun,
Onur veren canlar sefa geldiniz.

HOŞ GELDİNİZ 3

Bu gün bu güzel davete,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Hep bir arada sohbete,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

Teşekkürler Şükrü Bey'e,
Bağlıdır âdete, soya,
Sazda, sözde ki manaya,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

Fakı üstadımın sazı,
Anlam dolu her bir sözü,
Kabakçı mest eder bizi,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

Dilerim gülsün yüzünüz,
Sevgiyle dolsun özünüz,
Hep birlik olsun sözünüz,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

Dost Kâmil'im hayran size,
Dostluklar hedeftir bize,
Selam, saygı hepinize,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

BOŞ İMİŞ GÖNÜL

Şu yalan dünyanın nesine kandım?
Aldanıp kandığım boş imiş gönül.
Cıvalı sözlere kandım, inandım,
Aldanıp kandığım boş imiş gönül.

Şu karlı dağların başından aştım,
Yitirdim yönümü, yolumu şaştım,
Nefsin ateşine, narına düştüm,
Kavrulup yandığım boş imiş gönül.

Meğer kısmetimmiş gam ile keder,
Felek emeklerim eyledi heder,
Bu nasıl yazıdır, bu nasıl kader?
Düzelir sandığım boş imiş gönül.

Hiç bilmedim yaşamanın tadını,
Unutmadım gerçeklerin yâdını,
Nakşetmiştim vefasızın adını,
Beş vakit andığım boş imiş gönül.

Dost Kâmil'im saygı, sevgi gösterdim,
Varımı, yoğumu önüne serdim,
Ar ettim âlemden, göğsümü gerdim,
Arım, utandığım boş imiş gönül.

GETİRENİ GÖR

Bu hâlin ne diye sorma arkadaş?
Başıma dertleri getireni gör.
Boşuna zannetme ettiğim telaş,
Başıma dertleri getireni gör.

Neler gelir imiş kulun başına?
Aldırış etmedi gözüm yaşına,
Laftan anlamıyor, sözler boşuna,
Sabrımı taşıyıp bitireni gör.

Yaraladı sinem derde düşürdü,
Kaf dağının ötesine aşırdı,
Keder, elem, sitem tümünden şaşırdı,
Aklımı başımdan yitireni gör.

Ardına bakmadan, yürüdü gitti,
Başımı telaşa bürüdü gitti,
Servetim, sermayem eridi gitti,
Varımı, yoğumu batıranı gör.

Sen, sen ol zalimin sözüne kanma,
Yeminler etse de sakın inanma,
Dost Kâmil'i bunda yaşadı sanma,
Ecelsiz mezara yatıranı gör.

ÖLSEK DE BİTMEZ

Bizim sevgimizi, tükenir sanma,
Sevgimiz ölümsüz, ölsek de bitmez.
Sevdim diyenlere aldanıp kanma,
Sevgimiz ölümsüz, ölsek de bitmez.

Sevda pınarından, içer kanarız,
Gerekirse ateşlerde yanarız,
Son nefeste bile yâri anarız,
Sevgimiz ölümsüz, ölsek de bitmez.

Kalu'da tutulduk, biz bu sevdaya,
Büktük boynumuzu, yüce Hüda'ya,
Kaldırdık elimiz, açtık semaya,
Sevgimiz ölümsüz, ölsek de bitmez.

Âlem-i Ervah'ta durduk safına,
Sığınırız daim, sonsuz affına,
Yakışmalı, aşıklığın şanına,
Sevgimiz ölümsüz, ölsek de bitmez.

Kul Kâmil'im, aşk diledik aşk olsun,
Aş-kı hakikiye, düştük hamdolsun,
Dönmeyiz bu aşktan, asla andolsun,
Sevgimiz ölümsüz, ölsek de bitmez.

BE GÖNÜL

Dostun meclisinden aralı durma,
Her dostum diyene sırrını verme,
Kendi noksanından ötesin görme,
Gaflet uykusuna dalma be gönül.

Zalimin yanında yamaklık etme,
Hak'tan, adaletten uzağa gitme,
Öksüzü, yetimi sakın incitme,
Mazlumun ahını alma be gönül,

Kara çıkartmasın yarın yüzünü,
Ölçerek, tartarak söyle sözünü,
Aşk-ı ilahi'ye bağla özünü,
Serini hoyrata salma be gönül.

Keramet Hak'tandır kendinden sanma,
Akıl nimetini kullan da yanma,
Nefsin oyununa kapılıp kanma,
Benlik davulunu çalma be gönül.

Kul Kâmil'im Hakk'ın yolundan çıkma,
Hiç kimseye hakir görerek bakma,
Kul hakkı ağırdır boynuna takma,
Çaresiz, çarnaçar kalma be gönül.

YANAR DURURUM

Dışına bakıp da aldanma sakın,
Yürek yangınında yanar dururum.
Sefadan uzağım, cefaya yakın,
Yürek yangınında yanar dururum.

Meğer düşman imiş ettim baş tacı,
Yediğim, içtiğim zehirden acı,
Benim dertlerimin yoktur ilacı,
Onulmaz yarayım kanar dururum.

Hiç tatmadım şu âlemin tadını,
Eyledim ömrümce dostun yâdını,
Terk edip gitsen de senin adını,
Nakşettim dilime anar dururum.

Eksilmez derdime dertler eklerim,
Umudumu yitirmeden beklerim,
Yaşamı zehreden zalim dertlerim,
Bitip tükenecek sanar dururum.

Dost Kâmil'im dinmez gözüm yaşları,
Dostum diyenlerden yedim taşları,
Gülmüyor yüzleri, kalkmaz kaşları,
Kula zulmedeni kınar dururum.

UĞRAMA ARKADAŞ

Uğrama arkadaş hâl bilmezlere,
Dünyanı başına yıkar mı yıkar.
Aldanıp da kanma sakın boş yere,
Dünyanı başına yıkar mı yıkar.

Karıştırma pazarına, çarşına,
Çevirirler seni öyle şaşkına,
Kurtulurum sanma durur karşına,
Beklenmedik anda çıkar mı çıkar.

Zalimin önünde varsın eğilsin,
Anlamazsın onlar gibi değilsin,
İnsafı yok merhametti ne bilsin,
Evini barkını yakar mı yakar.

Gözüne iyi bak hain gözlüdür,
Aldanma yüzüne iki yüzlüdür,
Dost görünür, düşmanlığı gizlidir,
Kemendi boynuna takar mı takar.

Dost Kâmil'im bir kemale gelmezsın,
Aklın erip üçü beşi bilmezsın,
Ağlar ağlar gözyaşını silmezsın,
Boz bulanık selde akar mı akar.

İSTERİZ Kİ DOSTLUK, KARDEŞLİK OLSUN.

Kimseye lafımız, sözümüz yoktur,
İsteriz ki dostluk, kardeşlik olsun.
İnsanlık adına dileğim çoktur,
İsteriz ki dostluk, kardeşlik olsun.

Kurtulsun insanlar nefsin elinden,
Kopmasın imandan, kopmasın dinden,
Fayda yok kimseye nefretten, kinden,
Tüm insanlar sevgi, saygıyla dolsun.

Doğruluk, dürüstlük emridir Hakk'ın,
İtaat edenler oldular yakın,
Özünü gerçekten ayırma sakın,
Kullara kötülük edenler bulsun.

Gerçekler yolunda olsun yönümüz,
Sevgiyle şefkatle geçsin günümüz,
İnsanlığa adayalım ömrümüz,
Varsın gül benzimiz sararsın, solsun.

Kul'um diyen herkes gerçeği bilsin,
Takdir ilahiye boynunu eğsin,
Kul Kâmil'im zerre bile değilsin,
Hak kulum der ise ancak bir kulsun.

GÜLMÜŞ MÜYÜM KANA KANA?

Doluya koydum almadın,
Boşu da hiç doldurmadın,
Muradımı aldırmadın,
Bilmem ne diyeyim sana?

Dost, düşmanım bildirmedi,
Gözyaşımı sildirmedi,
Bir gün yüzüm güldürmedi,
Meğer düşmanmışsın bana.

Dertlerim boyumu aştı,
Vallahi tebdilim şaştı,
Sabrım doldu doldu taştı,
Kavrulmuşum yana yana.

Kederim, elemim çoktur,
Sinemi yaralar oktur,
Tebessümüm bile yoktur,
Gülmüş müyüm kana, kana?

Dost Kâmil'im geldim geçtim,
Bu yaşamı ben mi seçtim?
Ecel şerbetinden içtim,
Yetti artık yetti cana.

DOKUNSALAR HEMEN AĞLAYACAĞIM

Kimse bilmez benim çektiklerimi,
Dokunsalar hemen ağlayacağım.
Filizken yoldular ektiklerimi,
Dokunsalar hemen ağlayacağım.

Döşüme vurdukça bağrımı ezdim,
Terk ettim sılamı, gurbeti gezdim,
Öyle yoruldum ki usandım bezdim,
Dokunsalar hemen ağlayacağım.

Düştüğüm hâlleri kimseler görmez,
Yardımdan geçtim teselli vermez,
Uzatsam elimi kimseye ermez,
Dokunsalar hemen ağlayacağım.

Bir çıkmaz içinde çırpındım durdum,
Önüme gelenden bir çare sordum,
Akılsız başımı taşlara vurdum,
Dokunsalar hemen ağlayacağım.

Dost Kâmil'im doldum taştım akarım,
Bir köşeden melül mahzun bakarım,
Fermanımı ben boynuma takarım,
Dokunsalar hemen ağlayacağım.

BEN ÖLÜNCE GİTTİĞİMİ SANMAYIN

Ben ölünce gittiğimi sanmayın,
Her zaman sizlerle olacağım ben.
Babam gitti diye sakın yanmayın,
Her zaman sizlerle olacağım ben.

Başarılarınız daim olacak,
Yollarınız menzilini bulacak,
Hayatınız mutlulukla dolacak,
Her zaman sizlerle olacağım ben.

Torunlarım dedesini sorarlar,
Resmime bakıp da gözde ararlar,
Dedem diye kitaplarım sararlar,
Her zaman sizlerle olacağım ben.

Anlatın onlara sevgilerimi,
Onları her zaman övgülerimi,
Verin kitapları dergilerimi,
Her zaman sizlerle olacağım ben.

Dua edeceğim her birinize,
Destek olun mutlak birbirinize,
Danışın her şeyi hep annenize,
Her zaman sizlerle olacağım ben.

Babamızı yazın mezar taşıma,
Annenizi koyun yanı başıma,
Birer kürek toprak koyun nâşıma,
Her zaman sizlerle olacağım ben.

Mahlasım Kâmil di Kâmil olmadım,
İstedim ya kemal ile dolmadım,
Hep yanımdasınız ayrı kalmadım,
Her zaman sizlerle olacağım ben.

BENİM TEK KORKTUĞUM YALAN DÜNYADA

Benim tek korktuğum yalan dünyada,
Kemale ermeden ölecek miyim?
Ömrüm geçecek mi gamda, tasada,
Kemale ermeden ölecek miyim?

Ben ömrümü bir umuda bağladım,
Coşkun çaylar gibi aktım çağladım,
Gülmeyi bilmedim her dem ağladım,
Dünyadan gidince gülecek miyim?

Şu yalan dünyanın nesine kandım,
Nice memleketler gezdim dolandım,
Dost dost diye dostun narına yandım,
Dostun kapısına gelecek miyim?

Kimi dertte, gamda ah ile zardır,
Kimi şadı hürrem çok bahtiyardır,
Gelmekte gitmekte bir anlam vardır,
Ömür gerçeğini bilecek miyim?

Rabbime sığındım benlik elinden,
Gururun, kibirin çilelerinden,
Kul Kâmil'im nefsin hilelerinden,
Gönülden teftişi silecek miyim?

BİLMEM FERYADIMI DUYAN OLUR MU?

Yüce dağ başına çıksam bağırsam,
Bilmem feryadımı duyan olur mu?
Yetişin imdada diye çağırırsam,
Bilmem feryadımı duyan olur mu?

Ayakta durmaya yoktur mecalim,
Üstlenen olur mu acep vebalim?
Çaresiz, çarnaçar böyle bu hâlim,
Dost bildiklerime ayan olur mu?

Çalıştım, çırpındım olmadı hayrı,
Beni benden bile koydular ayrı,
Kudretten, kuvvetten düşmüşüm gayrı,
Hâl-i hatırımı sayan olur mu?

Çok yamadım kader tutmuyor yama,
Efkar bastı yine düşmüşüm gama,
Nice vadedenler oldular amma,
Şimdi sözlerine uyan olur mu?

Kul Kâmil'im düştüm onulmaz derde,,
İsmim anarlar mı bilmem dillerde?
Ölür isem bilinmedik illerde,
Bir mezar kazıp da koyan olur mu?

DOST CEMİNDEN NAĞMELER

VEYSEL BABA

Tasavvufun esrarından söylesem,
Senin her sözüne bir canım versem,
Bazen bahşeylesen yüzünü görsem,
Veysel Baba'm sana geçmişler olsun.

Vururdun sazına düzen verirdin,
Her dem cana gelip yeksan dururdun,
Kul gönlünde hakikati görürdün,
Veysel Baba'm sana geçmişler olsun.

Kırk milyon yurttaşım seni dinlerdi,
Sözlerinden binbir hisse alırdı,
Sıtkile dinleyen Hakk'ı bulurdu,
Veysel Baba'm sana geçmişler olsun.

Hazan yeli sizin köye mi geldi?
Esip solduracak seni mi buldu?
Deli gönül yine ahu zar doldu,
Veysel Baba'm sana geçmişler olsun.

Dost Kâmil'im sağlığına duacı,
Gül solarsa gitmez bülbül den acı,
Erenler sultanı çalsın ilacı,
Veysel Baba'm sana geçmişler olsun.

HACI BAYRAM VELİ

Solfasol köyünden parladı bir nur,
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram.
Cümle gönülleri eyledi pürnur,
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram.

Âlem Ankara'da türbene koşar,
Senin âşıkların çağlayıp coşar,
Seven gönüllere ilhamın düşer,
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram.

Padişahlar divanında durdular,
Sende Hakk'ın tecellisin gördüler,
Hizmet edip himmetine erdiler,
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram.

Nice şeyhler ilim, irfan buldular,
Eşrefoğlu, Akşemsettin oldular,
Fatih ile İstanbul'u aldılar,
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram.

Dost Kâmil'im yüce divana durdum,
Ankara, Ulus'ta türbene vardım,
Şiirler kitaplar eserin gördüm,
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram.

DUY VEYSEL

Cem olmuşlar bir araya gelmişler,
Dostlar seni anıyorlar duy Veyssel.
Âşıklar sazların ele almışlar,
Dostlar seni anıyorlar duy Veyssel.

Arı ile petek ile bal ile,
Gönüllere hitab eden dil ile,
Gece gündüz uzun ince yol ile,
Dostlar seni anıyorlar duy Veyssel.

Sen sadık yârine varıp yatalı,
Bülbüller başında figan tutalı,
Bağrında yemyeşil otlar biteli,
Dostlar seni anıyorlar duy Veyssel.

Kazma ile kürek ile bel ile,
Tohum ile tane ile dal ile,
Çağlayıp da coşkun akan sel ile,
Dostlar seni anıyorlar duy Veyssel.

Dost Kâmil'im aşkın bezmi ceminde,
Bilki hayatının her bir deminde,
Sen gittin ya kalplerimiz seninle,
Dostlar seni anıyorlar duy Veyssel.

VEYSEL BABAM

Dost ceminde nice mânâyâ dalar,
Aşk ehlinin sırrın dünyaya salar,
Türlü dilden kelam söyleyip çalar,
Ozan sazlarında tel Veysel babam.

Erenlerin nurlu yolunu tuttu,
Gönül pazarında gevherler sattı,
Damlayı götürüp deryaya kattı,
Deryayı besleyen sel Veysel babam.

Aşıkların serdarıdır bilinir,
Dinleyenden gam kasavet silinir,
Sevgi, saygı, muhabbete gelinir,
Bahşet ara, sıra gel Veysel babam.

Kara cehaleti zay' etsin diye,
Hedefe kurulmuş yay etsin diye,
Aşıklara *kısmet pay etsin diye*,
Halka uzatılan el Veysel babam.

Dost Kâmil'im senden aldık feryadı,
Bu fertad ki gönlümüzün bünyadı,
Bulmadık şeker de bal da bu tadı,
Bağlamışız sana bel Veysel babam.

MAHZUNİ

Yirminci asrın Pir Sultan'ısın,
Âşıkların, ozanların şanısn,
Sen güneşsin, aysın canlar canısın,
Nereye Mahzuni nereye böyle?

İnsân-ı kâmindin insan severdin,
Cehalete dizlerini döverdün,
Hakkı, adaleti, ilmi överdün,
Nereye Mahzuni nereye böyle?

Ceryana verildin, şoka tutuldun,
İnsanlık uğruna hapse atıldın,
Yılmadın, bıkmadın halka katıldın,
Nereye Mahzuni nereye böyle?

Garibin, mazlumun yanında oldun,
Herzaman gerçeğin önünde oldun,
Seni sevenlerin canında oldun,
Nereye Mahzuni nereye böyle?

Milyonlar ardından döktü yaşını,
Analar, bacılar döver döşünü,
Veda yastığına koydun başını,
Nereye Mahzuni nereye böyle?

Bu yolun yolcusu ahtından yılmaz,
Bilirsin âşıklar sararmaz, solmaz,
Ölenler ölsede Mahzuni ölmez,
Nereye Mahzuni nereye böyle?

Dost Kâmil'im Mahzuni'nin çırağı,
Sensin Hünkar Bektaş Veli çerağı,
Var mı idi ayrılığın gereği?
Nereye Mahzuni nereye böyle?
Sende mi yoruldun sende mi söyle?

HAK HALİLİ

Afyonkarahisar, Emirdağ'ında,
Karacalar köyü dostluk bağında,
Bir yıldız parladı seher çağında,
Hakk Halili, Bacı Sultan efendim.

Abdül Gadir Geylâni'den beradı,
Gelenlerin hasıl olur muradı,
İrfan meclisinde yazılı adı,
Hakk Halili, Bacı Sultan efendim.

Cem etti başına cümle dervişi,
Sildi gönüllerden Şah'ım teşvişi,
Müjdelendi ta ezelden gelişi,
Hakk Halili, Bacı Sultan efendim.

Ehlibeyt'in sancağı var elinde,
Hakk, hakikat hasıl olur dilinde,
Muhammet kokusu vardır gülünde,
Hakk Halili, Bacı Sultan efendim.

Şah'ımın ihsanı gelen mihmanda,
Tecelliyatı var gerçek ihvanda,
Carımıza yeter ulu divanda,
Hakk Halili, Bacı Sultan efendim.

Ortören belinde mekânı, yurdu,
Mustafa, Murtaza, Hüda'ya viridi,
Melekler saf tutup selama durdu,
Hakk Halili, Bacı Sultan efendim.

Dost Kâmil'im aşkla secdeye vardım,
HAKK'ın divanında nurunu gördüm,
Yoluna baş koydum, ikrarım verdim,
Hakk Halili, Bacı Sultan efendim...

HAK HALİLİ DERGAHINDAN

Edeb ile gir bu ceme,
Hikmeti boldur âleme,
Sakın boş gideyim deme,
Hak Halili dergahından.

Mevcut durur edeb, erkan,
Leblerinde inci, mercan,
Feyiz alır gelen her can,
Bacı Sultan dergahından.

Arayanlar Hakk'ı buldu,
Hak yoluna vasıl oldu,
Layık olan barad aldı,
Hak Halili dergahından.

Gel ömrünü etme heder,
Yaşayıp durma derbeder,
Şah-ı Merdan'a yol gider,
Bacı Sultan dergahından.

Dost Kâmil'im ah ile zar,
Olalım Ehlibeyt'e yâr,
Resul-ü Kibriya'ya var,
Hak Halili dergahından.

BİTMEZ HASRETİN BABAM

Her geçen gün ben seni, biraz daha özlerim,
Yirmi koca yıl oldu, bitmez hasretin babam.
Tükenmedi feryadım, hiç gülmedi yüzlerim,
Yirmi koca yıl oldu, bitmez hasretin babam.

Aktı gitti yaşlarım, inadına silmedim,
Ben senin yokluğunda, yaşadım mı bilmedim?
Sevgini, şefkatini, hiç kimsede bulmadım,
Gözlerim kanla doldu bitmez hasretin babam.

Ben senin bir parçanım, unutamam ki seni,
Yoluna feda olsun, verdim başı, bedeni,
Dost Kâmil'im yokluğun, yedi bitirdi beni,
Benzim sarardı soldu bitmez hasretin babam.

BABAM

Ne kadar özledim anlatmak çok zor,
Ne olur geri dön, ne olur babam?
Yokluğun gönlümde ateşten bir kor,
Ne olur geri dön, ne olur babam?

Yedirip, yetirip, okuttun bizi,
Biz sende yaşadık baharı, yazı,
Sen gittin gideli yürek te sızı,
Ne olur geri dön, ne olur babam?

Çalıştın, çırpındın hep bizler için,
Döküldü dişlerin, ağardı saçın,
Böyle genç yaşında gidişin niçin,
Ne olur geri dön, ne olur Babam.

Bilemedik kıymetini, kadrini,
Şimdi öpüp kokluyoruz kabrini,
Doktorlar da diyemedi derdini,
Ne olur geri dön, ne olur babam?

Annemiz de senin izini güttü,
O da ahiretin yolunu tuttu,
Yetti Şu canıma hasretin yetti,
Ne olur geri dön, ne olur babam?

Bu dünya boş imiş anladık, bildik,
Geç de olsa senin sözüne geldik,
Sana söylemeye biraz geç kaldık,
Ne olur geri dön, ne olur babam?

Dost Kâmil'im bizler senin balınız,
Sen aŐaŐsın bizler senin dalınız,
Gittin diye susuz kalan glnz,
Ne olur geri dön, ne olur babam?

BAYRAMI GEÇİRDİK DUYDUN MU BABA?

Abeyim, kardeşim, bacılarım yok,
Bayramı geçirdik duydun mu baba?
Anlatmakla bitmez acılarım çok,
Bayramı geçirdik duydun mu baba?

Emmiyi, dayıyı dolaşamadık,
Bu şekil bayrama alışamadık,
Mezarına bile ulaşamadık,
Bayramı geçirdik duydun mu baba?

Neredende geldi korona illet?
İnsanlar şaşırды yaşıyor zillet,
Kovit ondokuza sığındı millet,
Bayramı geçirdik duydun mu baba?

İcat eden nurda yatsın ayfonu,
Bazen bozuk gelse bile ses tonu,
Mesajlarla geldi bayramın sonu,
Bayramı geçirdik duydun mu baba?

Bu bayram da amacını bulmadı,
Artık hiçbir şeyin tadı kalmadı,
Çok bekledik gelen giden olmadı,
Bayramı geçirdik duydun mu baba?

İnan gelecekten, umut kalmadı,
Çoluk çocuk gelip, bahşış almadı,
Arayan yok, telefonlar çalmadı,
Bayramı geçirdik duydun mu baba?

Yeğenlerim, amca, dayı demedi,
Yemekten, börekten, etten yemedi,
Hazırlıklar boşa gitti değmedi,
Bayramı geçirdik duydun mu baba?

Dost Kâmil'im özümüzü yitirdik,
Şimdi yepyeni bir düzen getirdik,
Bir bayramı daha böyle bitirdik,
Bayramı geçirdik duydun mu baba?

ANNEM

Dertlerim içime sığmıyor gayrı,
Neredesin bir tanem, neredesin annem?
Günlerim geçmiyor zor senden ayrı,
Neredesin bir tanem, neredesin annem?

Keşke kucağında çocuk olsaydık,
Hiç büyümesek te öyle kalsaydık,
Her an yanımızda seni bulsaydık,
Neredesin bir tanem, neredesin annem?

Göğüs gerdin, siper oldun bizlere,
Okurdun, üflerdin şu kem gözlere,
Katlanırdın yapmacıktan nazlara,
Neredesin bir tanem, neredesin annem?

Uyuttun dizinde, büyüttün böyle,
Ne olur doğrul da, bir çift söz söyle,
Neden veda ettin sessizce öyle,
Neredesin bir tanem, neredesin annem?

Arıyoruz, özölüyoruz, biz seni,
Feda ettin gündüzünü, geceni,
Karşılama dünya, bir tek zerreni,
Neredesin bir tanem, neredesin annem?

Ağlıyoruz gözyaşımız dinmiyor,
Bir ateş var bağrımızda sönmüyor,
Nedendir gidenler geri dönmüyor,
Neredesin bir tanem, neredesin annem?

Dost Kâmil'im, annem sensiz olmuyor,
Sen gideli yüzlerimiz gülmüyor,
Halimizi hiç kimseler bilmiyor,
Neredesin bir tanem, neredesin annem?

AMCAM

Çifte annesi de gelmiş başına,
Doktorlar fermanın yazmış döşüne,
Kim verecek bu haberi eşine,
Gitme amcam gitme daha genç yaşın.

Dört tane yavruyun boynu büküldü,
Hazan değmiş gibi dalı söküldü,
Bilip tanıyandan yaşlar döküldü,
Gitme amcam gitme daha genç yaşın.

Hakan'ın, Harun'un, Neşe'n, Handan'ın,
Hayat arkadaşın Fikriye'n canın,
Otuz üç yaşında, zorun ne senin,
Gitme amcam gitme daha genç yaşın.

Bağırsak kanseri olmuş dediler,
Baba ocağında meftan yudular,
Emirdağ'ın mezarına koydular,
Gitme amcam gitme daha genç yaşın.

Bin dokuz yüz altmış yedi yılında,
Aralık'ta kar var sıla yolunda,
Ahbapların ağlıyorlar salında,
Gitme amcam gitme daha genç yaşın.

Hastaneden Skoda'ya yatırdık,
Ankara'dan Emirdağ'a götürdük,
Melek gibi bir insandın yitirdik,
Gitme amcam gitme daha genç yaşın.

Dost Kâmil'im acın bizleri yakar,
Ümmü ablan, abilerin yas çeker,
Gözlerinden yaş yerine kan döker,
Gitme amcam gitme daha genç yaşın.

MURAT SAYDAM İLE ATIŞMA

Kamil

Sakın ha muhatap çıkma karşıma,
Alır yerden yere sererim seni.
Olmadık işleri açma başıma,
Alır yerdenyere sererim seni.

Murat

Karşına muhatap çıkardım amma,
Şimşekler misali çakardım amma,
Ateşler içinde yakardım amma,
Libas kumaşlara dürerim seni.

Kamil

Acısı yamandır gurbet ellerin,
Doyumu olmuyor tatlı dillerin,
Dikeni bol olur kokan güllerin,
Güller arasında dererim seni.

Murat

Kendimize örnek aldık sizleri,
Koruyup lollayın sizler bizleri,
Sarfedemem asla kötü sözleri,
Âlâ sözler ile yererim seni.

Kamil

Dost Kâmil'im benlik şeytanın işi,
Nefse alet olmaz gerçek er kişi,
Balçıkla sıvayan var mı güneşi?
Sazıma tel yapar gererim seni.

Murat

Murat'ım boş lafa karnımız toktur,
Dünya hevesine meyili yoktur,
Bizim büyüklere saygımız çoktur,
Düşerim izine sürerim seni.

SAYIN PROF. DR. FATMA AHSEN TURAN HOCA'MA

Görüşüp,bilişip,tanış olmaya,
Fatma Ahsen Turan Hoca'ma geldim.
İlimden,irfandan hisse almaya,
Fatma Ahsen Turan Hoca'ma geldim.

Gülmeyen yüzümü güldürsün diye,
Gönlüme bir murat aldırısın diye,
Bilmek isteyene bildirsın diye,
Fatma Ahsen Turan Hoca'ma geldim.

Saz ile söz ile edemem tarif,
İlim yuvasıdır,gerçek bir arif,
Mevla'mın nuru var mizacı zarif,
Fatma Ahsen Turan Hoca'ma geldim.

Şu fani dünyada çarnaçar kaldım,
Dost Kâmil'im şükür tanıdım bildim,
Gerçekler bezminin yolunu buldum,
Fatma Ahsen Turan Hoca'ma geldim.

MUSTAFA OYTAN DEDE'YE

Selamünaleyküm Mustafa Oytan,
Celal Kubat sizden getirdi selam.
Gördüm ki olmuşsun can içinde can,
Dost bağında deste gülsün Oytan'ım.

Erenlerin lütfu ihsanı boldur,
Kerem et bizlere yüzümüz güldür,
Gönülden gönüle bir gizli yoldur,
Maksuda ulaşan yolsun Oytan'ım.

Dostlar meclisindenn saygılar size,
İr selam salmışsın gönülden bize,
Görürüz inşallah seneye yaza,
Türlü meyve veren dalsın Oytan'ım.

Gönüller sultanı, Ehlibeyt nuru,
Gerçek sevenlerin gönülde varı,
Olmuşsunuz dostum dostun didarı,
İlim denizinde sal'sın Oytan'ım.

Yazarsan gönlümüz şen olur bizim,
Himmet et bizlere ey iki gözüm,
Daim Ehlibeyt'e bağlıdır özüm,
Sazımda, sözümde dilsin Oytan'ım.

Dostluk pazarında gül olda satıl,
Durur mu bir cemde Hak ile batıl?
Kâmil'im Oytan'ın özüne katıl,
Gönül lokmasında balsın Oytan'ım.

HAKKIMDA YAPILAN YÜKSEK LİSANS TEZİ HEYETİNE

Sevge,saygı,hürmet,selam vereyim,
Güzel ceminize bende gireyim,
İlme giden yola divan durayım,
Ne şerefli iştir sizin işiniz.
Göklere erişsin hocam başınız.

Bir harf öğretere bende köleyim,
Öğreten olmasa nasıl bileyim,
Lûtfedin sizlerden irfan alayım,
Ne şerefli iştir sizin işiniz.
Göklere erişsin Hocam başınız.

Pakize Hocamla Ahsen Hocamız,
Ali Yakıcı Bey dilde hecemiz,
Hep sizinle geçse gündüz gecemiz,
Ne şerefli iştir sizin işiniz.
Göklere erişsin Hocam başınız.

Âlim olanların sözü ne güzel,
Arif kişilerin özü ne güzel,
Merve Karatay'ın tezi ne güzel,
Ne şerefli iştir sizin işiniz.
Göklere erişsin Hocam başınız.

Dost Kâmil'im şükür sizleri gördüm,
Tanıyıp bilince kemâle erdim,
Bende bu uğurda ikrarım verdim,
Ne şerefli iştir sizin işiniz.
Göklere erişsin Hocam başınız.

NEŞET ERTAŞ'A AĞIT

Ömrün geçti kahr, sitem selinde,
Gâh sılada gâhı gurbet elinde,
Türkü oldun Türk halkının dilinde,
Getme Neşet Ertaş kurban oluyum.
Yer ayır yanından ben de geliyim.

Edebi, erkânı senden almışız,
İnsana tevazu kıldın, kılmışız,
İlimi, irfanı sende bulmuşuz,
Getme Neşet Ertaş kurban oluyum.
Yer ayır yanından ben de geliyim.

Bozlakların efendisi diyollar,
Artık sensiz yürünür mü bu yollar?
Bedenini topraklara koyollar,
Getme Neşet Ertaş kurban oluyum.
Yer ayır yanından ben de geliyim.

Dost Kâmil'im sana serim veriyim,
Alen hele gül cemalin görüyüm,
Seksen milyon ağlayandan biriyim,
Getme Neşet Ertaş kurban oluyum.
Yer ayır yanından ben de geliyim.

HÜSEYİN ÇIRAKMAN'A

Arzuladık cemaliniz, nurunuz,
Bugün size mihman geldik Çırakman.
Araştırdık mekanınız, yeriniz,
Bugün size mihman geldik Çırakman.

Eşe, dosta veda edeyim deme,
Sakın bırakıp da gideyim deme,
Gidenlerin izin güdeyim deme,
Bugün size mihman geldik Çırakman.

Hisse aldık Çırakman'ın sözünden,
Zerre kaçmaz ariflerin gözünden,
Kemal Atatürk'ün aydın izinden,
Bugün size mihman geldik Çırakman.

Dost Kâmil'im ozanların şaşkıını,
Muhammet Mustafa, Ali düşkünü,
Aşıklara açtık gönül köşkünü,
Bugün size mihman geldik Çırakman.

ABDURRAHMAN YILDIRIM AİLESİNİN AĞIDI

Bürüksel Senjosa bir duman çöktü,
Bilinmedi yangın nereden çıktı,
Yabancılar, Türkler gözyaşı döktü,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Ben ne deyim kaderime yazıma?
Evim mezar oldu beş gül kuzuma,
Duman doldu ciğerime gözüme,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Duman bizi boğdu uyanamadık,
Ecelin önünde dayanamadık,
Komşular kurtulmuş kurtulamadık,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Gece dörtbuçukta sardı ateşler,
Yandık cayır cayır yandık kardeşler,
Neden başımıza geldi bu işler?
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Suyu çok sıktılar binamız çöktü,
Göçükten kol,bacak,parçalar çıktı,
Görüp duyanların bağrını yaktı,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Dört katlı binanın en son katında,
Sardı alev bir gecenin otunda,
Ondört kişi öldük göçük altında,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Belçika Kralı Buduen geldi,
Dayanmak mümkün mü ağıdı saldı?
Kepçeler enkazdan bizleri buldu,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Hiç gülmedik şu gurbete geleli,
Görülmemiş gurbet icat olalı,
Yedi mezar birbirine ulalı,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Anamın babamın dayanmaz özü,
Ağlayı ağlayı kör olur gözü,
Dane, Abdurrahman, beş tane kuzu,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Kardeşlerim, bacılarım yas çeker,
Emirdağ'ın ahalişi yaş döker,
Mezarlarımızdan dumanlar çıkar,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Aldı uçak havalandı buradan,
Feryatlar yükseldi göğe sıladan,
Ağıtlar geliyor teyze, haladan,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Emirdağ'ı ilçem, Ekizce köyüm,
Dağlar yüreğini hem neslim, soyum,
Dursun namazıma emmimle dayım,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Bir milyon Frangım bankada kaldı,
Göçükten altınım Araplar çaldı,
Bunca emeklerim tarumar oldu,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Amcam oğlu Kemal gelmiş ağlıyor,
Yıldırımlar yürekleri dağlıyor,
Hocalar da kefenimiz bağlıyor,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Sene seksendördün nisan ayında,
Daha dün konuştuk akşam çayında,
Yangın çıksa biz kaçarız deyin de,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

Kâmil Sayın benden söyler ağıdı,
Eşim, dostum, yâranlarım çoğudu,
Koydular döşüme öldü kâğıdı,
Yandık gurbet elde unutman bizi.

YIKTIN VİRAN ETTİN ZEHRA’M BİZLERİ

Yedi mart iki bin yirmi bir günü,
Yıktın viran ettin Zehra’ m bizleri.
Avukat olmuşsun almıştın ünü,
Yıktın viran ettin Zehra’ m bizleri.

Ne oldu da şimdi yükledin göçü?
Gelin mi gidiyon canımın içi?

Sen olmadan gülmeyecek yüzümüz,
Kanlı yaşla doldu iki gözümüz,
Yandı yavrum yandı bu gün özümüz,
Yıktın viran ettin Zehra’ m bizleri.

Ne oldu da şimdi yükledin göçü?
Gelin mi gidiyon canımın içi?

Ablan giremiyor senin odana,
Nasıl dayanalım birtanem sana,
Dönebilse canım veririm sana,
Yıktın viran ettin Zehra’ m bizleri.

Ne oldu da şimdi yükledin göçü?
Gelin mi gidiyon canımın içi?

Nutku durdu baban büktü başını,
Biz de yedik şu feleğin taşını,
Kara toprak aldı yavrum nâşını,
Yıktın viran ettin Zehra'm bizleri.

Ne oldu da şimdi yükledin göçü?
Gelin mi gidiyon canımın içi?

Dayıların gurbet elde ağlıyor,
Teyzenle enişten yürek dağlıyor,
Bilip tanıyanlar kara bağlıyor,
Yıktın viran ettin Zehra'm bizleri.

Ne oldu da şimdi yükledin göçü?
Gelin mi gidiyon canımın içi?

Bu nasıl iş idi geldi başıma?
Felek zehir kattı tatlı aşıma,
Bir anda uğradım ben bu hışıma,
Yıktın viran ettin Zehra'm bizleri.

Ne oldu da şimdi yükledin göçü?
Gelin mi gidiyon canımın içi?

Zehir verin bal yerine yiyelim,
Yasımız var karaları giyelim,
Arkadaşlarına biz ne diyelim,
Yıktın viran ettin Zehra'm bizleri.

Ne oldu da şimdi yükledin göçü?
Gelin mi gidiyon canımın içi?

Yılgınlığın neydi gittin buradan?
Neden öne geçtin çıktın sıradan?
Mekânını cennet etsin Yaradan,
Yıktın viran ettin Zehra'm bizleri.

Ne oldu da şimdi yükledin göçü?
Gelin mi gidiyon canımın içi?

Kuzenlerin melul mahsun kaldılar,
Geçmişinle hayâllere daldılar,
Hayır hayır diye nara saldılar,
Yıktın viran ettin Zehra'm bizleri.

Ne oldu da şimdi yükledin göçü?
Gelin mi gidiyon canımın içi?

Ölesiye ben yasını çekerim,
Zehra'm deyi gözyaşımı dökerim,
Emir Hak'tan yavrum boyun bükerim,
Yıktın viran ettin Zehra'm bizleri.

Ne oldu da şimdi yükledin göçü?
Gelin mi gidiyon canımın içi?

Gelir deyi yollarına bakarım,
Yüreğimi hasretinle yakarım,
Dönebilseñ şu dağları yıkarım,
Yıktın viran ettin Zehra'm bizleri.

Ne oldu da şimdi yükledin göçü?
Gelin mi gidiyon canımın içi?

Döneyim yönümü esen yellere,
Sevgini vereyim açan güllere,
Aksın gözüm yaşı dönsün sellere,
Yıktın viran ettin Zehra'm bizleri.

Ne oldu da şimdi yükledin göçü?
Gelin mi gidiyon canımın içi?

ALİ MAHZUNİ

Mahzuni Şerif'in kuzusu geldi,
Sefa geldin canım Ali Mahzuni.
Lûtfedip bizlerin mihmanı oldu,
Sefa geldin canım Ali Mahzuni.

Baban Mahzuni'den çok feyiz aldık,
Bazı kederlendik bazıda güldük,
Gelişinle inan çok mutlu olduk,
Sefa geldin canım Ali Mahzuni.

Şâd olsun babanı andık bu gece,
Yetmişli yıllara indik bu gece,
Kayıbı bulmuşa döndük bu gece,
Sefa geldin canım Ali Mahzuni.

Özcan'ı, Yusuf'u unuttum sanma,
Dileğim budur ki ateşe yanma,
Mahzuni Şerif'in izinden dönme,
Sefa geldin canım Ali Mahzuni.

Dost Kâmil'im sevgim vardır sizlere,
Sizi görmek mutluluktur bizlere,
Vurun hele Mahzuni'ce sazlara,
Sefa geldin canım Ali Mahzuni.

KONSOLOSLUĞUMUZ ELLİ YAŞINDA

Bin dokuz yüz altmış altı yılında,
Emin Şefik Küçükkuş'un elinde,
İlk adımdı, halka hizmet yolunda,
Konsolosluğumuz elli yaşında.

O günden bu güne hizmetler verdi,
Türk düşmanlarına göğsünü gerdi,
Yılmadan milletin yanında durdu,
Konsolosluğumuz elli yaşında.

Ay yıldızlı bayrağımız önünde,
Başarı var yarınında, dününde,
Yanımdayız şimdi mutlu gününde,
Konsolosluğumuz elli yaşında.

Ali Barış Ulusoy'um burada,
Nice projeler koydu sırada,
Başkonsolosumuz ersin murada,
Konsolosluğumuz elli yaşında.

Dost Kâmil'im devletimiz var olsun,
Yaradan'ım Türkiye'ye yâr olsun,
Bünyesinde çalışanlar nur olsun,
Konsolosluğumuz elli yaşında.

LE CONSULAT A 50 ANS

En l'année 1986
Dans les mains de Emin Şefik Küçükkul
Le premier pas du service au citoyen
Le Consulat a 50 ans

Depuis tout ce temps, il a été à notre service
Il s'est montré fort face à l'ennemi
Sans crainte, il s'est mis aux côtés de son peuple
Le Consulat a 50 ans

Devant notre drapeau au croissant et étoile
Le succès à son futur et dans son passé
Nous, aujourd'hui à ses côtés en son jour heureux
Le Consulat a 50 ans

Notre Ali Barış Ulusoy est ici
Avec tous ses projets œuvrés
Espérant qu'il aboutira
Le Consulat a 50 ans

Moi Kamil je dis vive mon pays
Que le créateur soit l'amour de ma Turquie
Que la lumière soit sur ceux qui y travaillent
Le Consulat a 50 ans

ALİ BARIŞ ULUSOY'UM

Edep, erkân, yol sahibi,
İlim, irfan, dil sahibi,
Hakk'a yarar hal sahibi,
Ali Barış Ulusoy'um.

Âlemler sayar işi var,
Dosta, ekmeği, aşı var,
Yüzleri nurlu eşi var,
Ali Barış Ulusoy'um.

Emeği, hizmeti boldur,
Güvenip tutacak daldır,
Gönül bahçesinde güldür,
Ali Barış Ulusoy'um.

Dilerim ki yüzü gülsün,
Ne muradı varsa alsın,
Yuvasında mutlu olsun,
Ali Barış Ulusoy'um.

Kâmil'im tanıdım, bildim,
Tanımakla kerem buldum,
Bu gün ziyarete geldim,
Ali Barış Ulusoy'um.

HOCAM İRFAN ÜNVER NASRATTINOĞLU

İlime, irfana ışık tutuyor,
Sohbet, muhabbeti neşe katıyor,
Dostluğuyla, dünyalara yetiyor,
Hocam İrfan Ünver Nasrattinoğlu.

Kültüre hizmettir yegâne derdi,
Ülke ülke gezip hizmetler verdi,
Sevgisiyle nice gönüle girdi,
Hocam İrfan Ünver Nasrattinoğlu.

Dost Kâmil'im selam gönül bağından,
Afyonkarahisar Emirdağ'ından,
Bizim meşalemiz, ilim çağından,
Hocam İrfan Ünver Nasrattinoğlu.

SAYIN SUNAY YALIN HANIM'IN PROGRAMINA

Skylive tv'de Sunay hanıma,
Misafiriz canlar izleyin bizi.
Düşmeyelim diye gönül gamına,
Misafiriz dostlar izleyin bizi.

Amacımız, birşeyler verebilmek,
Dostun bahçesinden gül derebilmek,
Yoga'daki sufizme erebilmek,
Misafiriz dostlar izleyin bizi.

Dost Kâmil'im ilim, irfan alalım,
İkrar verdik, ahde sadık kalalım,
Bugün yine hep beraber olalım,
Misafiriz dostlar izleyin bizi.

SKYLİVE TV. GÜRSEL KUM'UN PROGRAMINA

SkyLive ekranlarına,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.
Bugün dostluk pazarına,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

Gelip katıldık davete,
Gürsel Kum ile sohbeta,
Tasavvuf-i muhabbete,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

İlmi ledün almak için,
Gerçekleri bilmek için,
Gönül dostu olmak için,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

Siz varsınız, biz de varız,
Biz dostlara hizmetkârız,
Cümlenize minnettarız,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

Dost Kâmil'im dosttur size,
Dostluklar hedeftir bize,
Selam, saygı hepinize,
Hoş geldiniz, hoş geldiniz.

ZEHRA HOCA'M BİR HABER VER NE OLUR?

Bir garibim ne emmim var ne dayı,
Ömür boyu çektim cevr u cefayı,
Bir kez olsun sürmemişim sefayı,
Zehra Hoca'm bir haber ver ne olur ?

Afyonlu'yum ama yaban bilmişler,
Sanatçılar listesinden silmişler,
Bir ok atıp yüreğimi delmişler,
Zehra Hoca'm bir haber ver ne olur ?

Elli yıl kültüre hizmetim vardır,
İnsanlığa hizmet canıma kârdır,
Hissemize düşen ah ile zardır,
Zehra Hoca'm bir haber ver ne olur ?

İlim, irfan mektebinde okuduk,
Şiir tezgâhında bilim dokuduk,
Bülbül ile gül dalında şakıdık,
Zehra Hoca'm bir haber ver ne olur ?

Seherlerde Yunus gibi çağırdık,
Karacoğlan gibi coştuk, bağırdık,
Derviş olduk dilsiz idik, sağırdık,
Zehra Hoca'm bir haber ver ne olur ?

Pir Sultanlar gibi gütük yolumuz,
Erden bade içtik, pirden dolumuz,
Bütün insanlığı sarar kolumuz,
Zehra Hoca'm bir haber ver ne olur ?

Dost Kâmil'im Hak aşığı olmuşum,
Çok şükür ki Hak aşkıyla dolmuşum,
Bu uğurda sararmışım, solmuşum,
Zehra Hoca'm bir haber ver ne olur ?

ŞAHSIMA YAZILAN YAZI VE ŞİİRLER

KÂMİL KİVREM

Benim Kâmil kırvem dağ gibidir Belçika'nın kralı,
Hasret kokan dert doludur gönül yaralı,
Ne fark eder sen veya ben, olsak da aralı,
Kalplerimiz birbirine bağlı, gönlümüz turalı.

Kıvrem sensiz geçen günlerime şiirler yazdım,
Tanrı'ya yalvardım, bizi ayıracak kaderi bozdum,
Bir masal, bir hayâl gibi geçen günlerimizi süzdüm,
Unutamam seni kıvrem pazara değil, mezara kadar.

Herşey boştur, dertler doldu be kıvrem,
Yaşlandık benzimiz soldu be kıvrem,
Çocuklarımıza miras bir isim kaldı be kıvrem,
Biz öldükten sonra, bizi ansınlar be kıvrem.

Kâmil Sayın kıvremiñ yüreğimde yeri var,
İnsanlığa parlar yüzlerinde nuru var,
Onun insanlık denilen bir düsturu var,
Benim kıvrem Belçika'nın kralıdır kralı.

İkram Güney

ADI KÂMİL

Bir âdem tanıdım lâkabı Kâmil,
Her hâli salim, her sözü hâlim.
Erenler gönlünde taht kurmuş malûm,
Bize dost edene kul olmuş daim.

Kimi kıymet bilir kimisi zalim,
Herkesine her daim nasihat halin,
Allah'a giden yol o'n için menzil,
Erenler yurdunda hoş ola daim.

Mustafa ALLUŞOĞLU

DOST KÂMİL

Dostluğumuz otuz yılı aşıyor,
Ahbaplığı layıkıyla taşıyor,
Yüreği var tasavvufta coşuyor,
Dost Kâmil'in yüreği de dost gardaş.

İlim, irfan meclisinde yetişmiş,
Sevdası, Hak dağlar gibi tutuşmuş,
Nerde dertli görse yardıma koşmuş,
Dost Kâmil'in yüreği de dost gardaş.

Sohbeti var dinleyene haz veren ,
Az bulunur böyle ahbap, dost, yaren,
Nasihati güldür tam yedi veren ,
Dost Kâmil'in yüreği de dost gardaş.

Hep şiar edinmiş gönül erliğin,
Peşindedir geçim ile dirliğin,
Gönlü ister vatan, miller birliğin ,
Dost Kâmil'in yüreği de dost gardaş.

Pirvani'yim feda etmiş serini,
Bulmak zordur böyle gönül erini,
Dolduran az olur onun yerini,
Dost Kâmil'in yüreği de dost gardaş.

PİRVANİ- Nuri Gözet

KAMİL SAYIN'A

Bağlamış gönlünü Hak sevdasına,
Kul Kâmil'in özü, sözü bir olmuş.
Sermiş sofrasını dost meydanına,
Sofrasında ağı, zehir bal olmuş.

İkrarına sadık yolundan dönmez,
Ateşi gönlünde Hak yakmış sönmez,
Yürekte acısı bir lahza dinmez,
Yana yana kalbi gönlü kül olmuş.

Zikredip duruyor Hakk'ı dilinde,
Kemberbest bağlamış piri belinde,
Aşk bağında bağbanının elinde,
Gonca gonca açılacak gül olmuş.

Ağzı dualıdır, döşü imanlı,
Hanesi daima olmuş mihmanlı,
Nice dağlar aşmış karlı, dumanlı,
Geze geze gurbet eller yol olmuş.

Kanlı kanlı yaşlar döker gözünden,
Bel bağlamış ayrılmamış özünden,
Kemal'ine ermiş Hakk'ın sözünden,
Hak Hak deyi Yunus olmuş, Pir olmuş.

Ahmet TOSUN

EMİRDAĞ

Merak ettim şöyle seni seyredem,
Geldim divanına durdum Emirdağ.
Sen dururken başka nere meyledem,
Özünü özüme sardım Emirdağ.

Dedim manzaranı çıkıp gezeyim,
Golanşam'a, Tez'e doğru uzayım,
Pınarbaşı'ndaki derin gözeyim,
Türkmen köyün nerde sordum Emirdağ.

Adaçal'a çıktım bir hava aldım,
Suvermez yolunda hülyaya daldım,
Yeniköy'e geçtim cumayı kıldım,
Pancarla hayâli kurdum Emirdağ.

Göğçeçi'yi gördüm yaylanın düzü,
Demirçili derler derenin özü,
Karacalar'dadır dostumun sazı,
Sazımsın akordum derdim Emirdağ.

Bademli'de kardelenler açarken,
Akören'den kuzuları seçerken,
Karabağ'a Davulga'dan geçerken,
Pörnek'e postumu serdim Emirdağ.

Emir Baba ukdem huzura varsam,
El açsam Mevla'ma duaya dursam,
Karışsam yılkiya maziyi sorsam,
Kapattım mazimi dürdüm Emirdağ.

Gazi yıkmadan gez gönül hayfını,
Yeter bağla da geç Gömü sayfını,
Hasan mekanında çayın keyfini,
Kamil Sayın ile sürdüm Emirdağ.

Gazi ÇAKMAK

BELÇİKA TÜRK EDEBİYATINDA BİR ŞAİR : KÂMİL SAYIN

AHMET URFALI

“Bir yiğit gurbete gitse” diye başlar türküler. Garipliğin kimsesizliği dokunaklı bir hüznle dolar gözlere. Yabancısin, elsin, elginsin şimdi gurbet ellerde Gurbetle gariplik ikiz kardeştir, yurdundan yuvasından ayrılınlar için. Biri gözyaşı akıtır gözünden, diğeri ağıt yakar.

Gurbet ve garipliğin acısını en çok şairler ve yazarlar çeker. Çünkü şair ve yazarlarda sılaya, vatana bağlılık en üst seviyededir. Onlar, vatan-millet duygularını kara sevda olarak hissederler. Kara sevda onları yeni duygulara, yeni duyulara sürükler.

Kâmil Sayın, gurbeti çocukluğundan beri yaşayan bir şair olarak memleketinden ayrılışın üzüntüsünü şiirlerinde dile getirmiştir. 1978’den itibaren memleket hasretine bir de vatan özlemi eklenmiştir. Belçika’ya yerleşen şair Sayın;

‘Ömrümüzün baharında
Büktü gurbet belimizi
Daha gençliğin çağında
Büktü gurbet belimizi

Anlayıp ta bilemeden
Şad olup ta gülemeden
Terimizi silemeden
Büktü gurbet belimizi

Hasretin zorunu çektik
Gözümüzden yaşlar döktük
Şimdi canımızdan bıktık
Büktü gurbet belimizi ‘’ diyerek gurbet acısını terennüm etmiştir.

“Gâh olur gurbet vatan; gâh vatan gurbetlenir.” Şair Vişnezade İzzeti, gurbeti vatan yapanların durumunu ifade ederken sanki Belçika’ya yerleşen edipleri tanımlamaktadır. Belçika, bugün için Türklerin yeni vatani, ikinci vatani konumundadır. 50 yıl önce başlayan Belçika’ya göç hareketi, çifte vatandaşlık hakkının verilmesiyle yeni bir boyut kazanmıştır.

Şair Kâmil Sayın’ın yüreği, her an Türkiye hasretiyle yanıp tutuşur. Ayaklarını Anadolu toprağından çekmez. İnancıyla, duygusuyla, özlemiyle Türk’ tür:

‘Biz milletimize kurban oluruz
Vatan için, bayrak için ölürüz
Bizi dost bileni kardeş biliriz
Çekinmeden döndüğümüz sırt bizim

Dost Kâmil’im arzum birlik gününde
Ay yıldızlı bayrağımın yönünde
Türk’ün utancı yok tarih önünde
Türk’üm diyen seksen milyon fert bizim ‘

Kâmil Sayın, 08. 01. 1955 tarihinde Emirdağ’da dünyaya gelmiş, henüz üç yaşında iken babası Musa Kâzım Beyin görevi nedeni ile Ankara’ya yerleşmiştir. İlk, orta ve lise eğitimini Ankara’da tamamlamıştır.

30. 08. 1973’te Döne Kubat Hanım ile evlenerek, Hatice, Musa Kâzım ve Zehra isimlerinde üç çocuğı dünyaya gelmiştir. 1978 yılında askerliğini tamamladıktan sonra ailesiyle birlikte Belçika’nın Brüksel şehrine yerleşmiş ve hâlen Brüksel’de ikamet etmektedir.

Kâmil Sayın, babasının yakın dostları olan Âşık Veysel Şatiroğlu ve Âşık Mahzuni Şerif’le yapılan ev sohbetlerinin etkisinde kalarak on bir yaşlarında şiir yazmaya başlamıştır.

1972-1973 Öğrenim yılında Sümerbank'ın Yerli Malı Haftası nedeni ile açmış olduğu yarışmada şiir dalında Türkiye birinciliğini kazanmış ve zamanın Cumhurbaşkanı Sayın Cevdet Sunay tarafından kabul edilerek kutlanmış ve birincilik diploması ile ödüllendirilmiştir.

Şairimiz 1988 yılında da yine bir şiir yarışmasında Avrupa birinciliğini kazanmıştır. T.C. Kültür Bakanlığı tarafından da Şair kimliğine layık görülen Kâmil Sayın şiirlerini, Gönül Penceresi, Tasavvufta Gerçek ve Gönül Bahçemdeki Yediverenler isimli üç ayrı kitapta toplamıştır. Kitapları, Belçika Devlet Bakanı Sayın Rober Delathouwer'ın girişimleri ile Belçika'daki kütüphanelere konulmuştur.

Hakkında Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde yüksek lisans tezi yapılmıştır. Türkiye ve Türki Cumhuriyetlerdeki üniversitelerde yeni açılacak olan Âşık Edebiyatı dersi kitaplarına girmeye de layık görülmüştür.

Kâmil Sayın, şiir yazmanın da bir tiryakilik olduğuna inanmakta ve yerel dergi ve gazetelerde şiirlerini yayımlamaya devam etmektedir. Kâmil Sayın'ın tasavvufa merakı çocuk yaşlarında başlamış ve hayatının her bölümünde tasavvufi çalışmalara sürdürmüştür. Şiir kitaplarının yanı sıra "Tasavvufi Bilgiler" isimli bir kitap derlemek sureti ile okuyucularının hizmetine sunmuştur. Şair Sayın, Show TV ve Kanal Avrupa Televizyonları ile Gold FM. Radyo programlarına konuk edilmiştir.

Şiirlerinde Dost Kâmil, Kul Kâmil mahlasını kullanan Sayın, sade Türkçe'nin güzelliğini baharın çiçekli dallarıyla süsler. Duru Türkçe'nin coşkun ırmaklarına şiirlerinden fişkırان pınar suları katar.

Erdirmek ister isen müşkülünü çözüme
Katlanıver arkadaş bir kerecik nazıma
Güzel Dostum ne olur kulak ver bu sözüme
Her şeylere ağlayan, yitirir gözden olur

Ahtine sadık ol da, verdiğin sözden cayma
Birlikten ayrılıp da, kalbe ikilik koyma
Mert ol namerde uyma, namerdin sesin duyma
Yiğitlerin ölümü bir acı sözden olur

Erenlerin yoluna, sırrına akıl ermez
Gönüldeki yarayı, bildiğin sargı sarmaz
Kestaneden, gürgenden saz olur avaz vermez
Âşıkların elinde, gerçek dut sazdan olur

Her yüzüne gülüni, sana dost olur sanma
İnanıp, güvenip de boşa ateşe yanma
Hava-i heveslere, boş sevgilere kanma
Anaların sevgisi, gönülde, özden olur

Dost diyene kanmaktan, yapayalnız kaldığım
Acı gelmesin sözüm, dinle kurban olduğum
Kul Kâmil'im bildiğim, manasını aldığım
Güzelde inat olmaz, olursa nazdan olur

Deryalara dalıp inciler toplayan şair kardeşimiz Kâmil Sayın'a şiir yolunda daha nice çiçekler açtırmasını diliyorum.

ŞAİR KÂMİL SAYIN SOHBETİ

AHMET URFALI

Kâmil Bey, şiire nasıl başladınız? Sizi şiir yazmaya, şiir söylemeye nasıl bir gönül taşkınlığı sebep olmuştur?

Babam Musa Kazım Sayın'ın dostları olan Rahmetli Âşık Veysel ŞATIROĞLU ve Rahmetli Âşık Mahzuni ŞERİF'in sazlı, sözlü ev sohbetlerinde her hafta sonu bulunuyor ve onları büyük bir özenti ile dinliyor, zaman zaman kendi kendime kafiyeli mısralar kuruyordum. Çocukluk dönemim gerçek anlamda bir şiir ortamında geçti. Sazın ve sözün ustalarından dinleyerek çok güzel edebi bilgiler edindim. Sanatlı söz söylemenin inceliklerini kavramaya çalıştım. Sözü güzel söyleyen müstesna insanlardan aldığım ilhamla dağarcığımı doldurmaya çalıştım. Bu benim için hevesten öte aşktı. Aşk, duyuşumu deyişe çevirdi. Şiir denemeleri yazmaya başladım. Denemelerim çoğaldıkça kanat vuruşlarım ahengi bulmaya, gönül dünyam göğe yükselmeye, ifade tarzım oturmaya meyletti.

Gerçek manada şiir yazmaya 11 yaşında iken rahmetli amcam Abdül Kadir Sayın'ın genç yaşta hastalık nedeniyle vefat etmesinin verdiği gönül taşkınlığı ile kâğıda dökülmüş ilk şiirimi yazmış oldum.

1972-1973 Öğrenim Yılında Sümerbank'ın Yerli Mallar Haftası nedeniyle açmış olduğu yarışmada şiir dalında Liseler arası Türkiye birinciliğini kazandım. Zamanın Cumhurbaşkanı Sayın Cevdet Sunay tarafından kabul edilerek kutlandım. Birincilik diploması ile ödüllendirildim.1988 yılında da yine bir şiir yarışmasında Avrupa birinciliğini kazandım.

Sonrasında beğeni, takdir ve teşvik sözleri şiire yoğunlaşmama vesile olmuştur.

Şiirlerinizde tasavvufa yakın anlam ve anlatım özellikleri bulunmaktadır. Tasavvufa yatkınlığınız nereden kaynaklanmaktadır?

Şiirlerimde tasavvufa yakın anlam ve anlatımların olması, rahmetli Babaannemden kaynaklanmaktadır. Babaannemden tasavvuf terbiyesi, adap, erkân ve ahlâkını yaşayarak öğrendim. Tasavvufun bilgiden öte bir hayat tarzı olduğunu kavradım. Türk mutasavvıflarını menkıbeleri, eserleri ve öğretileriyle anlamaya çalıştım. Ahmet Yesevi’den başlayarak Hacı Bektaş Veli, Mevlana, Yunus Emre ve daha nicelerini kendime davranış örneği aldım. Şiirlerimde ve hayatımda en belirgin özelliklerimden biri budur.

Tasavvuf; eşya, varlık, dünya, insan, hayat gibi pek çok kavramı gerçek mahiyetleriyle anlamamıza vesile olur. Tasavvuf öğretisiyle yazılmış eserler gönül dünyamızı zenginleştirir. Şiirlerimde tasavvufun etkisi ve tasavvufi söyleyişler bariz bir biçimde vurgulanmaktadır.

Şiirlerinizde Kul KÂMİL ve Dost KÂMİL mahlaslarını kullanmaktasınız. Kul ve dost kelimeleri edebiyatımızda sıkça kullanılan iki temel kavramdır. Bu kavramları kendinize mahlas olarak niçin seçtiniz?

Kendime; ‘ Kul Kâmil’ ve ‘Dost Kâmil’ mahlasını seçmemin sebebi, bütün hayatım boyunca çevremdeki tüm insanları kendime dost olarak gördüğümünden dolayı Dost Kâmil, Yaradan Mevla’ya kul olabilme arzusunun derinliğinden dolayı da Kul Kâmil mahlaslarını seçtim. Böylece Allah’a kul, insanlara dost olabilme sırrına kavuşmak için bu yolda yürümeyi ahdedtiğimi izhar etmiş oldum. Allah’a kul olanlar başkalarına asla köle olamazlar.

Kulluk, insanın Allah’tan başka hiçbir şeye boyun eğmemeyi ifade eder. İnsan, şahsiyetinin hürriyetini böyle bir iman anlayışıyla sağlayabilir.

Hız. Ali, gerçek dostluğu şöyle ifade eder: ‘‘Dost, dostunu üç halde korumadıkça tam dost olamaz: düşkünlüğünde, kendisi bulunmadığı vakit, ölümünden sonra.’’ Bizler, Allah’a kul, insanlara dost oluşumuzu her dem yeniden doğmuşçasına sorgulamalıyız. Dostluk sevgiyle yeşerir, vefa ile hasat edilir

Eserleriniz hakkında bilgi verir misiniz?

Eserlerimde işlediğim temaların, eğitici, öğretici ve ibret verici olmasına ve ahlâki değerleri korumasına elimden geldiğince dikkat ediyorum. Malumunuz olduğu gibi şairler dile getirdikleri birçok acıyı, kederi ve sevinci bire bir kendileri yaşamamışlar ama halkın bunları yaşadıklarını bildikleri için bunları şiirlerinde dile getirmişlerdir. Şiirlerimde, ağırlıklı olarak hece ölçüsünü kullanıyorum. Hece ölçüsü, şiirin ahengini derinleştirirken anlama da ayrı bir güzellik katmaktadır. Bunun yanı sıra estetik- bedii unsurlarla edebi sanatların şiiri güçlü kıldığına inanıyorum. Şiirin güzel sanatların içerisinde ayrıcalıklı bir yeri bulunduğunu biliyorum. Şiir, her güzelliği taçlandıran tılsımlı bir kimlik taşıır.

Şiirlerimi üç kitapta topladım. Bunlar; Gönül Penceresi, Tasavvufta Gerçek ve Gönül Bahçemdeki Yediverenler’dir. Ayrıca, Tasavvufi Bilgiler adlı bir de nesir kitabım bulunmaktadır.

Gurbeti kendine vatan yapmış bir şair olarak özellikle Belçika’daki Türk edebiyatının durumunu değerlendirir misiniz? 4. Neslin Türkçe duyarlılığı hakkında neler söylersiniz?

Şahsen gurbetçiliğın verdiği garipliği ‘Büktü Gurbet Belimizi’ başlıklı şiirimde şöyle dillendirmiştim:

Ömrümüzün baharında
Büktü gurbet belimizi
Daha gençliğin çağında
Büktü gurbet belimizi

Anlayıp da bilemeden
Şad olup da gülemeden
Terimizi silemeden
Büktü gurbet belimizi

Hasretin zorunu çektik
Gözümüzden yaşlar döktük
Şimdi canımızdan bıktık
Büktü gurbet belimizi

Derdimizi diyemedik
Yıllar geçti sayamadık
Eşe, dosta doyamadık
Büktü gurbet belimizi

Yâd ellerde heder olduk
İş, güç derken derdi bulduk
Birer birer gider olduk
Büktü gurbet belimizi

Hani gençliğimiz nerde
Uğramışız türlü derde
Hasret öleceğiz yurda
Büktü gurbet belimizi

Dost Kâmil'im sinem yandı
Yaz, baharım kışa döndü
Çoğumuza inme indi
Büktü gurbet belimizi

Belçika’da Türk edebiyatının durumu istediğimiz ölçüde değil. Maalesef birkaç yıl öncesine kadar neredeyse yok denecek bir seviyedeydik. Resmi makam olarak bir önceki Başkonsolos Ali Barış Ulusoy ve mevcut Başkonsolos Dilşad Kırbaşı Karaoğlu hanımefendinin girişimleri ile devam eden ‘Gönül Sazları, Gönül Sözleri’ programlarının yanı sıra Topakev Medya sahibi Şükrü Sağlam’ın düzenlediği ‘Sıra Geceleri ve Tasavvuf Akşamları’ ve Derya Alıç hanımefendinin düzenledikleri ‘Gelenekleriyle Emirdağ’ programları sayesinde toplumumuzun kültürümüze ve Türk edebiyatına ilgileri sağlanmaya başlamış durumdadır. Ancak biz bu etkinlikleri güzel bir birer başlangıç kabul etmekle birlikte yeterli görmemekteyiz.

Belçika’da 230 bin civarında Türk yaşamaktadır. Belçika Türk toplumunun sorunları gitgide artarak devam etmektedir. Bunların başında millet olmanın birinci şartı olan Türkçe konusu gelmektedir. Anadilimiz Türkçe’yi unutursak Türk kalmanın ne kadar zorlaşacağı meydandadır. Bizler Türkçe yazıp söyleyen insanlar olarak bunun kaygısındayız. Artık ‘gurbetçi’ tanımlaması Avrupa’daki Türkleri tam olarak ifade etmemektedir. Göçün 50.yılınını geride bıraktık. 4.Nesil için yeni düşünceler, yeni farkındalıklar bulmak ve uygulamak zorundayız. Onların vatan ve millet mensubiyetlerini kalıcı kılmak için hamasetten uzak etkinliklere yer vermek mecburiyetimiz bulunmaktadır. Belçika’daki 4.Nesil iyi organize edilebilirse güçlü bir Türk lobisi oluşturulabilir. Çifte vatandaşlığın sağladığı imkân ve fırsatları iyi değerlendirmek gerekiyor.

Bir ara Belçika’da yaşayan Türk sanatçıları olarak dernekleşme durumunuz vardı. Dernekleşme süreciniz şimdi hangi aşamadadır?

Belçika’da yaşayan Türk sanatçıları olarak dernekleşme görüşümüzü defalarca dile getirmemize rağmen bunu başarabilmiş değiliz. Mevcut hemşehri dernekleriyle, Türk Edebiyatı alanında bir şeyler yapılması yönündeki beklentilerin gerçekleşmesi mümkün değildir. Bu yoldan bir yerlere varılamayacağı gerçeğini anlatmakta zorlanıyoruz. Belçika’da yaşayan sanatçılar olarak kültür ve sanat çalışmalarının Türk toplumun-

da meydana getireceği sinerjinin farkındayız. Pek çok güzelliğe kùltür ve sanat etkinlikleriyle ulaşmak mümkündür. Ayrıca kùltürün evrensel olma özelliğinden de yararlanarak Belçika halkı ile de daha güçlü ilişkiler kurmak mümkündür. Bugün için Belçika’da Türk sanatçılar olarak her alanda ferdi başarılarımız bulunmaktadır. Ancak bir çatı altında birleşerek daha iyi organize olabilir, varlığımızı daha doğru ve daha etkili gösterebiliriz. Temenni ederim ki bu düşünceimiz bir gün gerçekleşebilir.

Belçika’da yaptığınız kültürel etkinlikler hakkında bilgi verirsiniz? Türkçe ve Türk kùltürünün tanıtımı konusunda neler yapıyorsunuz?

Belçika’da Türk sanatçılar olarak pek çok etkinlikler gerçekleştirmekteyiz. Radyo ve televizyon programları bunların başında gelmektedir. Edebiyatın, sanatın birleştirici gücü sayesinde toplumumuzun birbiriyle kaynaşması sağlanmaktadır. Şiir ve söyleşi etkinlikleriyle milli birlik ve beraberliğimiz daha da pekişmektedir. Türkçe’nin birleştirici, bütünleştirici, toparlayıcı gücüyle hareket ederek Avrupa’nın ortasında varlığımızı sürdürmeye çalışmaktayız. Biz bütün bu çalışmaları şahsi gayretlerimizle gerçekleştirmekteyiz. Belçika Türk toplumu da etkinlik ve çalışmalarımıza katılımlarıyla büyük destek vermektedir. Kùltür ve sanat alanında yetenekli gençlerimizle yakından ilgilenerek onlara rehberlik etmekteyiz.

Belçikalı yetkililerin Türk kökenli sanatçılara bakış açısı ne durumdadır?

Belçika yetkilileri sanata ve sanatçıya çok değer verirler. Etkinliklerimize en üst düzeyde katılım sağlarlar. Bu sorunuzu bir anımla cevaplandırmak isterim. Belçika’da Türkçe kitap fuarı düzenleyen bir arkadaşım benden de kitaplarımı sergilemek üzere istedi. Ben de arkadaşımın bu önerisini memnuniyetle kabul ettim. Kitaplarım fuarı gezen Belçika Devlet Bakanı Rober Delathouwer’ın dikkatini çekmiş. Bakan, Türk danışmanından beni ve kitaplarımın muhtevasını araştırmasını istemiş. Danışman bana ulaştığında Bakan Beyin benimle görüşmek istediğini

ilettili. Ben de; ‘‘Bakan Bey ne zaman uygunsu kendisini ziyaret edeceği- mi söyledim.’’ Bakan Bey, sanatçıya randevu vermenin yanlış olacağını beyan ederek, ‘‘şairimiz ne zaman uygun görürse makamımızı şereflen- dirir.’’ dediği tarafıma iletildi. Bu zarif tavırların ardından Bakan Beyle makamında grşk. Kitaplarımı satın alarak Belçika kütüphanelerine demirbaş kaydetmek arzusunda olduklarını söylediler. Bakan Beye bir şartım olduğunu ifade ettim; uygun görülecek ücretin Belçika’nın fakir okullarına hibe edilmesini arzuladoğımı belirtti. Bakan Bey; ‘‘Doğru bir insan tanımaktan dolayı duyulandığını ve arzumun yerine getirileceğini söyledi.

Belçika devlet adamlarının sanata ve sanatçıya bakış açıları budur. On- lar, hiçbir sanatçıyı ayırt etmeksizin aynı davranışı gösterirler.

KÂMİL SAYIN ZGEMİş

08. 01. 1955 tarihinde Emirdağ’da doğdu. Babası Musa Kâzım Beyin görevi nedeni ile Ankara’ya yerleştiler. İlk, orta ve lise eğitimini Anka- ra’da tamamladı. 30. 08. 1973 tarihinde Dne Kubat Hanım ile evlendi. Hatice, Musa Kâzım ve Zehra isimlerinde  çocukları vardır.

1978 yılında askerliğini tamamladıktan sonra ailesiyle birlikte Beli- ka’nın Brüksel şehrine yerleşmişti. Halen Brüksel’de ikamet etmektedir.

Kâmil Sayın, T.C. Kültür Bakanlığı tarafından da şair kimliğine layık grlmştr.

İlk kitapları Belçika Devlet Bakanı Sayın Rober Delathouver’in giri- şimleri ile Belçika’daki kütüphanelere koyulmuştur.

Ayrıca şiirleri hakkında Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde yüksek lisans tezi yapılmıştır. Katıldığı bir çok sempozyum da katılımcıların takdirlerini almıştır. Başarılarından dolayı üç ayrı plket ile ödüllendirilmiştir.

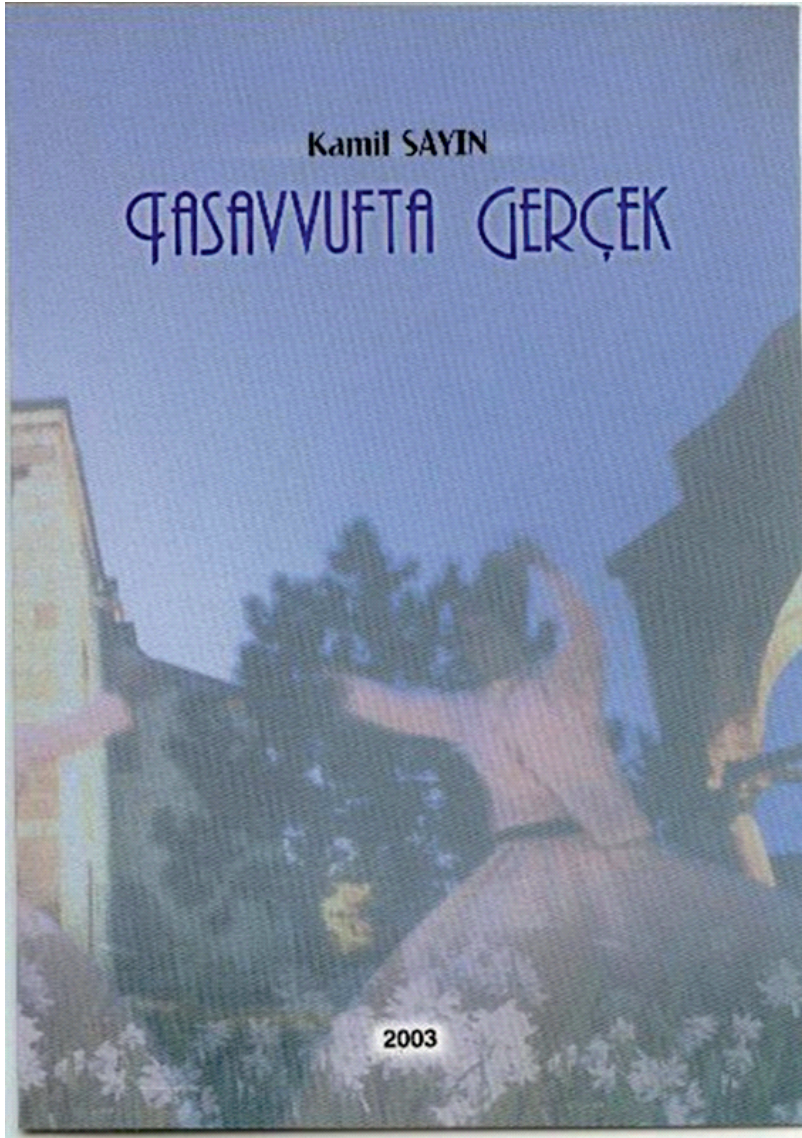
Gazi Üniversitesi Türk dili ve edebiyatı bölümü öğretim üyelerinden Prof. Dr. Fatma Ahsen Turan'ın 16 ciltlik çalışması olan 'Sazın ve Sözü'n Sultanları Yaşayan Halk Şairleri Antolojisi'nde ve Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattinoğlu tarafından yazılmış olan "Afyonkarahisarlı Halk Ozanları" kitabında büyük ölçüde yer almıştır.

Şiirleri birçok antoloji ve dergilerde yer alan Kâmil Sayın, Türkiye'de ve Türk Cumhuriyetlerindeki Üniversitelerde, Âşık Edebiyatı bölümü ders kitaplarında da yer almaya layık görülmüştür. Ayrıca Kazakistan ve Türkiye'nin ortak çalışması olan, dünyanın en büyük Türk Edebiyatı İsimler Sözlüğüne de girmiştir. Bu gelişmelerin yanı sıra, Afyonkarahisar İl Kültür Müdürlüğü, Kültür Bakanlığına gönderdiği belgelerle Kâmil Sayın'ı Unesco'nun 'Yaşayan İnsan Hazinesi' bünyesine girmeye aday göstermiştir.

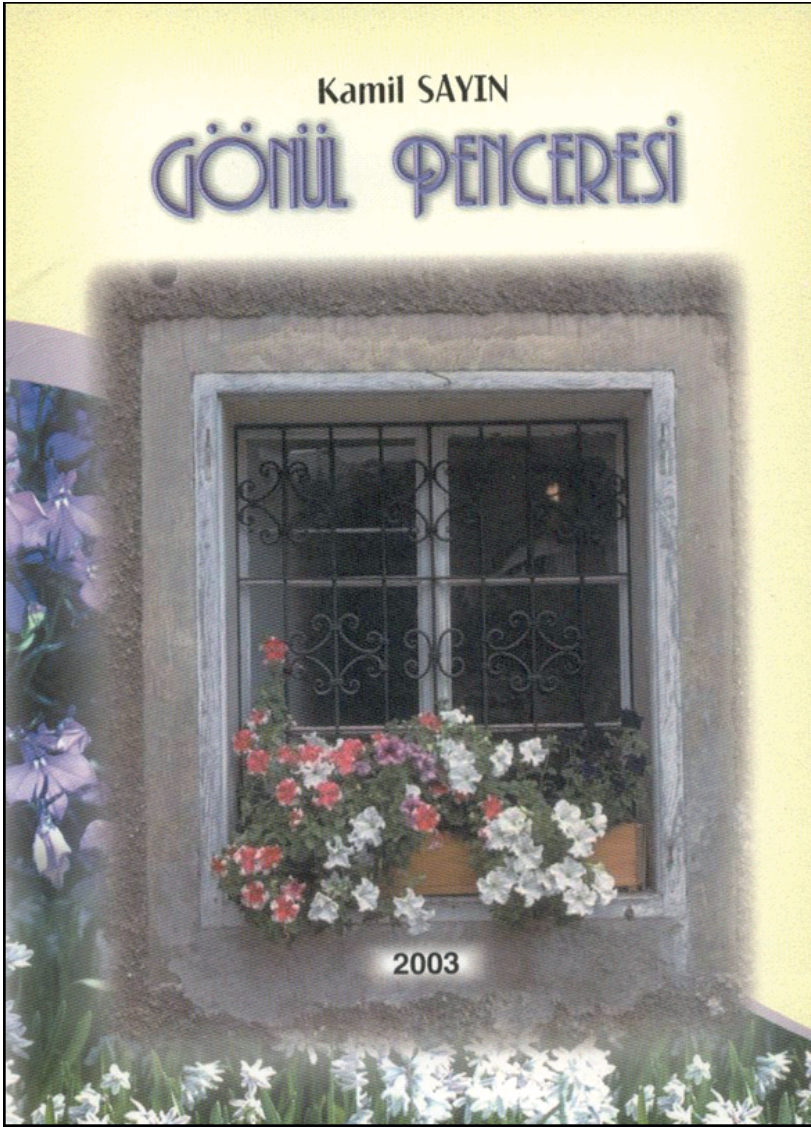
Kâmil Sayın, şiir yazmanın da bir tiryakilik olduğuna inanmakta ve bazı mahalli ve yerel dergi ve gazetelerde şiirlerini yazmaya devam etmektedir.

(Pazar Sohbeti, Eskişehir İstikbal Gazetesinde yayınlanmıştır.

KAMİL SAYIN'IN YAYINLANAN KİTAPLARI

KAMİL SAYIN'IN 2003 YILINDA YAYINLANAN 1. KİTABI
TASAVVUFTA GERÇEK

KAMİL SAYIN'IN 2003 YILINDA YAYINLANAN 2. KİTABI
GÖNÜL PENCERESİ

GÖNÜL BAHÇEMDEKİ YEDİ VERENLER

(Kâmil SAYIN'ın Hayatı, Sanatı ve Şiirleri)

Merve KARATAY

MERVE KARATAY TARAFINDAN KAMİL SAYIN HAKKINDA
2014 YILINDA YAPILAN YÜKSEK LİSANS TEZİ VE ŞİİRLERİNİN
BULUNDUĞU 3. KİTABI

GÖNÜL BAHÇEMDEKİ YEDİVERENLER

“GÖNÜL BEYTULLAH'TIR VAR TAVAF EYLE”
GİZLİ İLİMLER HAZİNESİ
ŞAİRİN 2017 YILINDA YAYINLANAN 4. KİTABI
TASAVVUFİ BİLGİLER

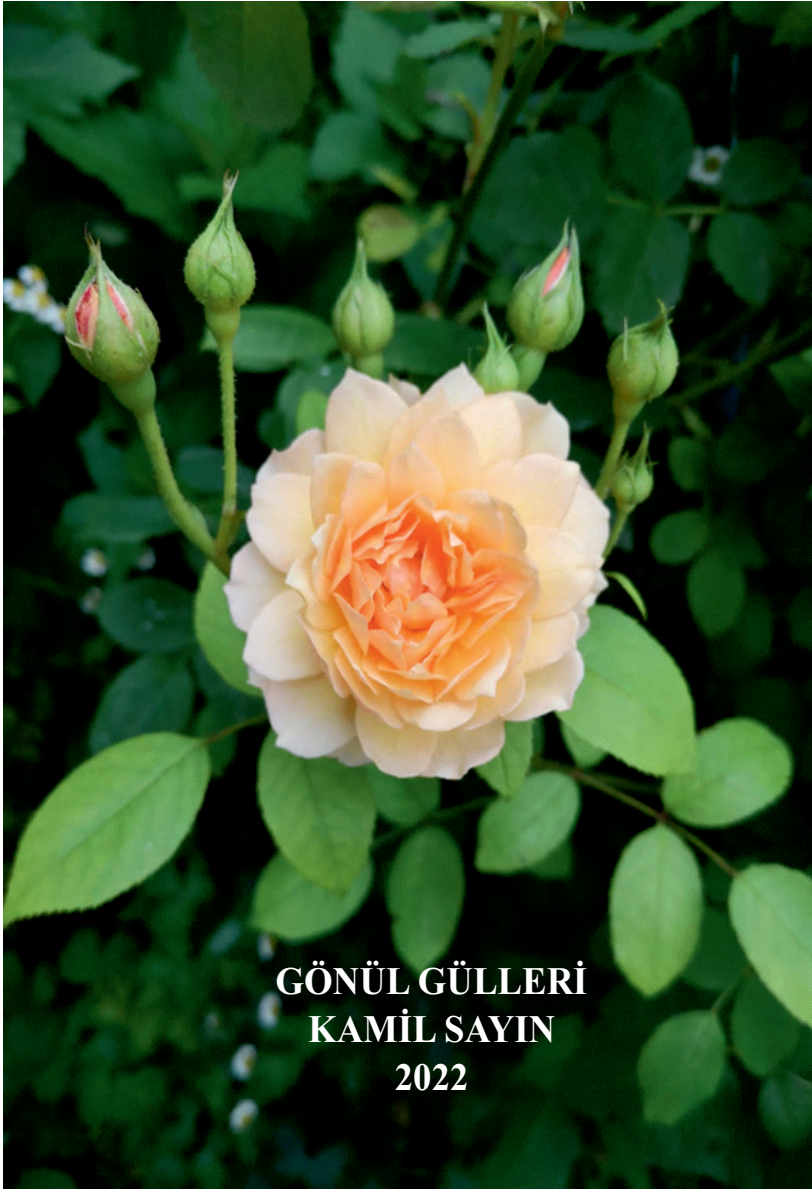

KAMİL SAYIN'IN 2023 YILINDA YAYINLANAN 5. KİTABI
GÖNÜLDEN GÖNÜLE

GÖNÜLDEN GÖNÜLE
KAMİL SAYIN
2023

ŞAİRİN 2023 YILINDA YAYINLANAN 6. KİTABI
GÖNÜL BAHÇESİ

GÖNÜL GÜLLERİ
KAMİL SAYIN
2022

ŞAİRİN 2022 YILINDA YAYINLANAN 7. KİTABI

KAMİL SAYIN'IN SANAT HAYATINDAN KESİTLER

CUMHURBAŞKANIMIZIN KABULÜ

Cumhurbaşkanımız, Sayın Cevdet SUNAY,
Kâmil SAYIN'a ödülünü verirken.

SAYIN CUMHURBAŞKANIMIZIN KABULÜ

**Yerli Malı haftasının şiir yarışmasını
Sanat Enstitü öğrencisi kazandı.**

Kâmil SAYIN

1972 yılı Yerli Malları Haftası nedeniyle Sümerbank'ın açtığı şiir yarışması Türkiye Birinciliğini Ankara I. Sanat Enstitüsü 3. sınıf öğrencisi Kâmil Sayın kazanmıştır. Kâmil Sayın Cumhurbaşkanı tarafından kabul edilerek kutlanmıştır.

*Cumhurbaşkanımız Sayın Cevdet SUNAY, ödülleri verdiği
lise öğrencileri arasında.*

**SAYIN CUMHURBAŞKANIMIZ
DERECEYE GİREN ÖĞRENCİLERLE**

BELÇİKA DEVLET BAKANI ROBERT DELATHOUWER'İN KUTLAMASI

Türkiye ve Avrupa şiir birincilikleri olan Şair Kamil SAYIN'a büyük ilgi gösteren Brüksel Hükümeti Devlet Bakanı Robert DELATHOUWER, Şairin “Gönül Penceresi” adlı kitabını Belçikadaki tüm kütüphanelere koymak için harekete geçti.

Brükselde 60 değişik dilin yaşadığına dikkat çeken Bakan “Yabancı bir tecrübe, anlamadık sözlere bakmak , oradan buradan gözlemelemek çok anlamlı.

Bu şiirler Türkiye'den gelen, ama bizimle olan bir Şair'in gönlünde değerlendirilmiş sözleri fazla anlamıyorum ama biliyorum ki, doğru duygularla izah edilmiş.Çünkü burada yaşayan binlerce insanın duygularını tercüme ediyor. Şair Kamil SAYIN'ın şiirleri birbirimize uzak olan Ülkelerimizi ve gönüllerimizi birleştirmede,yakınlaştırmada öncü rolü oynamaktadır.

Bizleri böylesine farklı duygularla yakınlaştıran SAYIN'a teşekkür ediyorum” dedi. Bakan DELATHOUWER, Şair Kamil SAYIN'ın kitaplarının Belçika Kütüphaneleri için satın alınacağını ve Fransızcaya çevrilmesine katkı yapacakları sözünü verdi.

Türkiye
Türklerindir

9 Mayıs 2003 Cuma

Kurucusu: Sedat Simavi 1896-1953

Hürriyet

Cumhurbaşkanımız, Sayın Cevdet SUNAY,
Kâmil SAYIN'a ödülünü verirken.

Sayın'ın 2. kitabı

Birçok şiir yarışmasında birincilikleri olan şair Kamil Sayın'ın "Tasavvufta Gerçek"ten sonra ikinci kitabı "Gönül Penceresi" de piyasaya çıktı. Belçika'da yaşayan Afyon- Emirdağlı Kamil Sayın (48) şiire küçük yaşlardan itibaren merak sardığını ve Aşık Veysel'in ve Aşık Mahzuni Şerif'in bazı ev sohbetlerinde bulunduğunu söyleyerek; "Şiir bende bir tutku. Kendi imkanlarım ile "Gönül Penceresi" adını verdiğim ikinci kitabımı çıkardım" dedi. Kamil Sayın, eski Cumhurbaşkanı'dan Cevdet Sunay'ın elinden ödül aldığı günü unutamadığını belirtiyor.

BRÜKSEL

HÜRRİYET GAZETESİ 08/07/2003 TARİHLİ
AVRUPA BASKISINDAN

Şair Sayın'ın kitabına büyük övgü

TÜRKİYE ve Avrupa şiir birincilikleri olan şair Kamil Sayın'a (soldaki) büyük ilgi gösteren Brüksel Hükümeti Devlet Bakanı Robert Delathouwer (sağda), şairin "Gönül Penceresi" adlı kitabını kütüphanelere koymak için harekete geçti.

Brüksel'de 60 değişik dilin yaşadığına dikkat çeken Bakan Robert Delathouwer, "Yabancı bir tecrübe, anlamadık sözlere bakmak, oradan ve buradan gözlemlemek çok anlamlı. Bu şiirler Türkiye'den gelen ama bizimle olan bir şairin gönül penceresinde değerlendirilmiş" dedi. Delathouwer kitabın Belçika kütüphaneleri için satın alınacağını ve şairin şiirlerinin Fransızca'ya çevrilmesine katkıda bulunma sözü verdi. ■ Yusuf ÇINAL

HÜRRİYET GAZETESİ 15/10/2003 TARİHLİ
AVRUPA BASKISINDAN

Türkiye
Türklerindir

15 Ekim 2003 Çarşamba

Kurucusu: Sedat Simavi 1896-1953

Hürriyet

Sayın'ın kitabı kütüphanede

EMİRDAĞLI ozan Kamil Sayın'ın (sol başta) ikinci şiir kitabı olan "Gönül Penceresinden" Brüksel'in Schaerbeek belediyesi kültür işlerinden sorumlu başkan yardımcısı Georges Verzin tarafından kütüphanelere kondu. Schaerbeek'teki dört kütüphaneye birden ilk defa bir Türk edebiyatının kitabının konduğunu söyleyen kültürden sorumlu belediye başkan yardımcısı Georges Verzin (soldan 2.), "Türkler'in yoğun olarak yaşadığı Schaerbeek belediyesi kütüphanelerine artık Türkçe kitapları

da koyma zorunluluğumuz var. 12 bini aşkın Türk kökenliye belediyemizden hizmet vermeyi amaçlıyoruz. Belediye Başkan Yardımcısı Sait Köse'in (sağ başta) girişimleri ilk defa Türk ozan Kamil Sayın'ın şiir kitabını satın alarak kütüphanelere dağıttık. Kütüphanelerden sorumlu Stephane Dessicy (sağdan 2.) ile birlikte yeni projeler de hazırlıyoruz. Kütüphanelere yeni Türkçe kitaplar alacağımız gibi kütüphanecilik diplomasına sahip Türk kökenlilere de iş vermeyi planlıyoruz" dedi.

■ Yusuf ÇINAL / BRÜKSEL

İNTERNET SANAL GAZETESİNİN 15/10/2003 TARİHLİ YAZISI

Nouvelle page 2

Page 1 of 1

“Gönül Penceresinden” şiir kitabı

EMİRDAĞLI ozan Kamil Sayın'ın (sol başta) 2.şiir kitabı olan "Gönül Penceresinden" adlı kitabı Brüksel'in Schaerbeek Belediyesi Kültür İşlerinden sorumlu Başkan Yardımcısı Georges Verzin tarafından kütüphanelere kondu.

Scharbeek' teki 4 kütüphaneye ilk defa bir Türk edebiyatçının kitabının konduğunu söyleyen Kültürden sorumlu Belediye Başkan Yardımcısı Georges Verzin (soldan 2.): "Türklerin yoğun olarak

yaşadığı Schaerbeek Belediyesi kütüphanelerine artık Türkçe kitapları da koyma zorunluluğumuz var. 12 binin aşkın Türk kökenlinin yaşadığı belediyemizde onlara da bir şekilde hizmet vermeyi düşünüyoruz. Belediye Başkan Yardımcısı Sait Köse'in (sağ başta) girişimleri ilk defa Türk ozan Kamil Sayın'ın (sağ başta) şiir kitabını satın alarak kütüphanelere dağıttık. Kütüphanelerden sorumlu Stéphane Dessicy (sağdan 2.) ile birlikte yeni projelerde hazırlıyoruz. Kütüphanelere yeni Türkçe kitaplar alacağımız gibi kütüphanecilik diplomasına sahip Türk kökenlilere de is vermeyi düşünüyoruz." diyerek ozan Kamil Sayın'ı şiir kitabından ötürü tebrik etti.

Brüksel'in 15 bin üyeli en büyük 4 kütüphanesine sahip Schaerbeek kütüphanelerine kitabı konan ozan Kamil Sayın'ın kendisine gösterilen ilgiye teşekkür ederek, AB'ye kültürel kimlikle girmenin önemini dile getirdi.

Bel-Turk.Com (15.10.2003)

Konuk Kalem

MUHREREM KUBAT

GÖNÜL PENCERESİ VE KAMİL SAYIN

"GÖNÜL PENCERESİ" Kamil Sayın'ın 2003 yılında yayımlanan ikinci şiir kitabının adı oluyor. Sözü edilen kitabın şiirlerine geçmeden önce şairin kimliği ile ilgili kısa bir bilgi vermek istiyorum.

Kamil SAYIN, 1955 yılında Afyon'un Emirdağ kazasında doğmuştur. 1973 yılında Ankara I. Sanat Enstitüsü'nü bitirmiştir. Halen Belçika'nın Brüksel şehrinde ikamet etmektedir.

Bu kısa bilgilerden sonra şairin şiir dünyası ile ilgili bir şeyleri siz okuyucularımızla paylaşmak istiyorum. Şöyle ki:

Şair, sözü edilen şiir kitabının "önsöz"ünde Anadolu insanının, Anadolu dağarcığımızdan gönüllere yönelen bu seslenişleri kalıcı hale getirip amacıyla hasıl olmasına gayret ettim.

Hayatının önemli bir sürecinde gönül dağarcığımdan kaynaklanan dizelerimi belirli bir topluma, bir kültüre değil, tüm insanlık âlemine hitaben hazırladım" demiş.

Gurbet ellerde duygularını şiirleştiren sevgili SAYIN, açık ve net olarak diyor ki, Anadolu çok zengin bir kültüre sahiptir. Ben bu zenginliği şiirleştirip tüm insanlarla paylaşmak istedim...

Ne güzel bir içtenlik değil mi? Keşke hepimiz duygularımızı böyle şiirleştirebilsek ve tüm insanlığı kucaklayabilsek.

Her zaman, her vesileyle edile getirmeye çalışıyorum. Anadolu insanı çok yeteneklidir. Tann bu yeteneği Anadolu insanına çok bahsetse gerek. Ama bu insanlar çoğu kez bu yeteneklerini sergileme olanağını bulamamaktadırlar. Gönül istiyor ki, bu yetenekler heder olmasın, zaman içinde kaybolup gitmesinler. Ama ne yazık ki böyle oluyor...

Sözü edilen eseri, Kamil SAYIN Brüksel de yayımlamış. Brüksel Devlet Bakanı Robert Delathouwer SAYIN'ın kitabı için: "Burada yaşayan binlerce insanın duygularını tercüme ediyor. Brüksel' de altmıştan fazla dil var. Her biri bence şiirdir. O nedenle şair Kamil SAYIN'ın şiirleri de birbirimize uzak olan ülkelerimizi ve gönüllerimizi birleştirmede, yakınlaşmada öncü rolü oynamaktadır.

Bizleri böylesine farklı duygularla yakın-

laştıran SAYIN'a teşekkür ediyorum " demiş. Ve kitabının Belçika'da bulunan kütüphanelere satın alınacağı sözünü vermiştir.

Bu cümleden olarak Belçika'da bulunan Schaerbeek, Evere ve Saint Josse Teen Noode Belediyeleri kitap alımını gerçekleştirmiştir. Türkiye'miz için, yurdumuz için bu denli bir olgu sevindirici olsa gerek.

İşte, Kamil SAYIN, bu denli bir başarıyı gösteren şairlerimizden birisidir. Aşık Veysel' in sohbetlerinden esinlenerek 11 yaşında şiir yazmaya başlayan şairin, 1973 yılında Sümerbank' in "Yerli Mali Haftası" nedeniyle açmış olduğu yarışmada Türkiye birinciliği vardır ve ödülü, zamanın Cumhurbaşkanı Cevdet SUNAY tarafından verilmiştir. Ayrıca, Günaydın Gazetesinin 1988 yılında açtığı yarışmada da "Türkiye'm" isimli şiiriyle birinci olmuştur.

Şairin şiirleri genelde tasavvufa yöneliktir. Bunun yanında gurbet, aşk, yurt sevgisi temalarını da işlemiştir. Dili sade ve yalındır, insanlığa hizmet bir görev bilir. Haksızlık olmasın ister.

Şairin kalemine, gönülüne, duygularına sağlık diyor, daha nicelerini bekliyor, şiir adına gözlerinden öpüyorum.

Şairin bu güzel duygularından birisi olan "Neme Gerek" şiiriyle sizleri baş başa bırakıyorum. .

NEME GEREK

*Engül olup suyu içilmiyorsa
Kokusu aleme saçılmiyorsa
Dostun bahçesinde açılmiyorsa
İstemem goncağı gül neme gerek*

*İnsanlık bezminden sapada ise
Herdem kusur isyan hatada ise
Hak ve adaletten ötede ise
Hale benzemeyen hal neme gerek*

*Doğruluk doğruya vermek serini
Samyeli ertmez gönül kannı
Garibe sor yalnızlığın zorunu
Halka uzanmayan el neme gerek*

*Tutmuş ol ki bir Mürşid'in elini
Yargıla nefsinin gözet halini
Er kişi götürür kendi salını
Menzile varmayan yol neme gerek*

*Kul Kamil'in Halka hizmet niyazi
Bu değil mi idi Hüda'nın sözü
Doğruya çağırıldı Yaradan bizi
Hakkı zikretmeyen dil neme gerek .*

Belçika'da Türk şairlerden kitaplar

Belçika'da yaşayan Türk şairin şiir kitapları ilgi çeken eserler arasında yer buluyor.

"Gönül Penceresi" adlı kitabın yazarı Kamil Sayın, 1955 yılında, Afyon'un Emirdağ kasabasında doğdu. Ankara Sanat Enstitüsü'nü bitirdikten sonra 1978'de Belçika'ya gelen şair, şiir hayatına, Aşık Veysel'in aile dostluğundan da etkilenerek, 11 yaşında başladığını belirtiyor. Çeşitli yarışmalarda ödüller almış olan Sayın, şiirlerinin büyük bir bölümünde tasavvufa ağırlık veriyor.

Şair, şiirlerinde insanlığı sevmenin ve insanlığa hizmet etmenin yüceliğini dile getiriyor.

Dolunay KIŞLALI -ULUÇ

Şair Sayın'dan ikinci şiir kitabı

B RÜKSEL- Belçika'daki Türk şairlerinden Kamil Sayın ikinci şiir kitabını tamamlamak üzere. Scharbeek'teki 4 kütüphaneyle ilk defa bir Türk edebiyatçının kitabı olan kendi şiir kitabının konmasından dolayı çok mutlu olduğunu söyleyen şair Kamil Sayın "Gönül Penceresi" adlı ilk şiir kitabının ardında ikinci şiir kitabının son hazırlık aşamasında olduğunu belirtti. Şair Kamil Sayın, gazetemizin haber merkezine yaptığı açıklamada, şiir hayatına Anadolu Aşıklarından aile dostu Aşık Veysel'in ev sohbet-

lerinden aldığı ilham ve hazla başladığını dile getirdi. Şair Kamil Sayın, 1973 öğrenim yılında Sümerbank'ın "Yerli Malı Haftası" nedeniyle açmış olduğu yarışmada, şiir dalında Türkiye birinciliğini kazandı.

■ Avrupa birincisi

1988 Yılında Günaydın gazetesinin açmış olduğu bir yarışmada da "Türkiyem" adlı şiiri ile Avrupa Birinciliğine kazanan Sayın, "Şiirlerimin önemli bir bölümü plak ve ka-

setlerde bazı yerel ve mahalli sanatçılar tarafından okunduğunu ve yorumlanması beni ziyadesiyle sevindirdi" dedi. Şiirlerinde büyük bölümünde tasavvufa ağırlık veren şairimiz, yaşamında olduğu gibi şiirlerinde de insanlığı sevmenin ve insanlığa hizmet etmenin, yüceliğini dile getirmenin hazzını yaşamaya çalışıyor. Sayın Darul Aceze'ye 350 tane şiir kitabına hibe ettiği gibi, çocuk esirgeme kurumu 16 yaş üzeri gençlere belirli sayıda şiir kitabına gönderdiğini söyledi.

> Halil Uygun

Belçika'da yaşayan şair Kamil Sayın, Brüksel Haber Merkezimizi ziyaret ederek arkadaşımız Halil Uygun'a şiir kitapları hakkında bilgi verdi.

TÜRKİYE GAZETESİ AVRUPA BASKISINDAN

Sair Sayın'dan ikinci şiir kitabı

BRÜKSEL- Belçika'daki Türk şairlerinden Kamil Sayın ikinci şiir kitabını tamamlamak üzere. Schaerbeek'teki 4 kütüphaneye ilk defa bir Türk edebiyatçının kitabının konduğunu ve şiir kitabının konmasından dolayı çok mutlu olduğunu söyleyen şair Kamil Sayın “Gönül Penceresi” adlı ilk şiir kitabının ardında ikinci şiir kitabının son hazırlık aşamasında olduğunu belirtti. 1955 Yılında Afyon'un Emirdağ kazasında doğdu. Şair Kamil Sayın 1959 yılından 1978 yılına kadar Ankara'da ikamet etti. 1972-1973 öğretim döneminde Ankara 1.Sanat Enstitüsünü bitirdi. Evli ve üç çocuk sahibi olan şair Kamil Sayın, 1978 yılından bu yana halen bulunduğu Belçika'da ikamet etmektedir. Şair Kamil Sayın, gazetemizin haber merkezine yaptığı açıklamada, şiir hayatına Anadolu Aşıklarından aile dostu rahmetli Aşık Veysel ve Aşık Mahzuni'nin ev sohbetlerinden aldığı ilham ve hazla başladığını dile getirmekte. Şair Kâmil Sayın, 1972/73 öğrenim yılında Sümerbank'ın “Yerli Malı Haftası” nedeniyle açmış olduğu yarışmada, şiir dalında Türkiye birinciliğini kazanmış. 1988 Yılında Günaydın gazetesinin açmış olduğu bir yarışmada da “Türkiyem” adlı şiiri ile Avrupa Birinciliğini kazanmış. Aşık Veysel'i ölümünden kısa bir süre önce hastanede ziyaret ederek okuduğu şiiri ile Aşık Veysel'e olan bağlılığı şu cümlelerle dile getirdi:

Veysel Baba

Tasavvufun esrarından söylesem
Senin her sözüne bir canım versem
Bazen bahşeylesen yüzünü görsem
Veysel Babam sana geçmişler olsun
 Vururdun sazına düzen verirdin
 Her dem cana gelip yeksan dururdun
 Kul gönlünde hakikati görürdün
 Veysel Babam sana geçmişler olsun
Hazan yeli sizin köyemi geldi
Eşip solduracak senimi buldu
Deli gönül yine ahu zar doldu
Veysel Babam sana geçmişler olsun
 Dost Kâmil'im sağlığına duacı
 Gül solarsa gitmez bülbül den acı
 Erenler Sultanı çalşın ilacı
 Veysel Babam sana geçmişler olsun

Kamil Sayın'dan ikinci şiir kitabı

BRÜKSEL - Belçika'daki şairlerimizden biri olan Kamil Sayın ikinci şiir kitabını tamamlamak üzere. Scharbeek'teki 4 kütüphaneye ilk defa bir Türk edebiyatçı olarak kendi şiir kitabının konulmasından dolayı çok mutlu olduğunu söyleyen şair Kamil Sayın "Gönül Penceresi" adlı ilk çalışmasının ardında ikinci şiir kitabının son hazırlık aşamasında olduğunu belirtti. Sayın 1955 yılında Afyon'un Emirdağ ilçesinde doğdu. 1959 yılından 1978 yılına

kadar Ankara'da ikamet eder Sayın, 1972-1973 öğretim döneminde Ankara İ.Sanat Enstitüsünü bitirdi. Evli ve üç çocuk sahibi olan Sayın, 1978 yılında Belçika'ya göç etti.

Şiir hayatına Anadolu aşıklarından aile dostu rahmetli Aşık Veysel'in ev sohbetlerinden aldığı ilham ve hazla başladığını dile getiren Sayın, "Zaman zaman evlerinde konuk olduğu rahmetli Aşık Veysel'in etkisiyle 11 yaşında şiir yazmaya başladığını, 73yılında Sümerbank'ın "Yerli Malı Haftası" nedeniyle açmış olduğu şiir yarışmada,

şiir dalında Türkiye birinciliğini kazandığını belirtti. 1988 yılında Günaydın gazetesinin açmış olduğu bir yarışmada da "Türkiyem" adlı şiirle Avrupa birincisi olan Sayın, şiirlerinin önemli bir bölümünün plak ve kasetlerde bazı sanatçılar tarafından okunduğunu söyledi. Şiirlerinde büyük bölümünde tasavvuta ağırlık veren Sayın, yaşamında olduğu gibi şiirlerinde de insanlığı sevmenin ve insanlığa hizmet etmenin, yüceliğini dile getirdi.

BELÇİKA'DA YILIN SANATÇILARI

ANADOLU KREDİ

"Güvenin eseri"
Belçika'nın her yandan temsilcileri aranmaktadır. İlgilenenlerin özgeçmişlerini faks numaralarımıza göndermeleri veya telefonla bilgi almaları rica olunur.
(Bakınız sayfa 8)

Belçikalı Bakan Jos Chabert'e Türk kilimi hediye edildi

Belçika'nın başkenti Brüksel'in "Türk Mahallesi" olarak adlandırılan Saint-Josse ve Schaerbeek semtlerini birbirine bağlayan "Chausse d'Haecht" adlı caddenin yenilenme çalışmalarları başladı.

BELÇİKALİ TÜRKLERİN GAZETESİ Ücretsizdir. ŞUBAT 2004 SAYI 1 www.bel-turk.com

(Kul Kâmil, Dost Kâmil) Kamil SAYIN Halk Ozanı

<http://www.bel-turk.com/Br-Kamil-S-2.jpg>

Kamil Sayın bir gönül adamı. Yazdığı şiirlerde hemen bu farkı hissedersiniz. Belçika'da böyle bir Ozanda mı vardı? dedirtecek türden şiirlere imza atan Kamil Sayın'ın da ilginç bir öyküsü var.

Afyon İli Emirdağ İlçesi halkından Kamil Sayın, gerçekten bir söz ustası. Türkçe'yi bu kadar düzgün kullanan ve Yunus'ların, Pir Sultan Abdal'ın hatta Köroğlu'nun, Kozanoğlu'nun, Dadaloğlu'nun izinde giden bu Ozan'ın şiirlerini okuyup anlamak gerek. Şiirleri bazen Türkülere, bazen de şarkılara olduğu kadar bazı bestekarlara ilham kaynağı olan Kamil Sayın'ın eserlerinin bir çoğu tasavvuf konuları içerir.

“Dünya fani hayat yalan
Malın mülkün olur talan
İnsanlıktır baki kalan
Giden azık alır sanma”

diye seslenen Ozan'ın son şiirlerini “Gönül Penceresi” adlı şiir kitabında topladığımı ve bu kitaplardan önemli bir miktarımı da Brüksel'de kütüphanelere dağıttığımı belirtelim.

Yılın sanatçıları arasına girmeyi çoktan hak eden Kamil Sayın'ı tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyoruz.

Yusuf ÇINAL Brüksel

<http://www.bel-turk.com/sanat.htm>

ÖZ VATAN DERGİSİNDE BİR KÖŞE YAZIM

Gönül Penceresinden

MERHABA

Sevgili üstad, yüce insan
YUNUS EMRE' mizin

" Gelin tanış olalım,

İşi kolay kıtalım,

Sevelim sevelelim,

Dünya kimseye kalmaz

Sözlerini hatırladıktan
sonra; İsterseniz gelin tanış
olalım. 1955 ocağında Af-
yon'un Emirdağ ilçesinde
doğmuşum. Henüz üç yaşım-
da iken babamın işi gereği
Ankara'ya yerleşmişiz. Çocukluğum ilk, orta derken 1972-
1973 öğretim yılında Ankara 1.sanat Enstitüsü'nü bitirdim.
Askerlik sonrası 1978 Martın'da halen ikamet ettiğim Brük-
sel'e yerleştim.

Anadolu'muzun büyük halk ozanlarından rahmetli Aşık
Veysel ŞATIROĞLU ile Aşık Mahsuni ŞERİF'in ve dayım
Aşık Yoksul DIVAN'ının ev sohbetlerinden etkilenererek 11 ya-
şımında şiir yazmaya başladım. 1972 yılında Sümerbank'ın yer-
li mali haftası nedeni ile açmış olduğu yarışmada Liseler arası
Türkiye Birinciliğini, 1988 Yılında Günaydın Gazetesinin aç-
mış olduğu yarışmada da Avrupa birinciliğini kazandım.

Kamil SAYIN

2000 yılında şiirlerimi kitap haline getirmeye karar ver-
dim. Çok sevdiğim can dostlarımda desteği ile "Tasavvufta
gerçek" ve "Gönül penceresi" isimlerinde iki ayrı kitap ile de-
ğerli halkımın hizmetlerine sundum.

İlk baskı 2000 kitabımın tamamını hediye olarak ulaştır-
bildiğim her kesime dağıttım. Belçika Devlet Bakanı Robert
DELAT HOUWSEYİN ve siyasi danışmanı Gülcan KÖK-
SAL hanımefendinin de destekleri ile bedellerinin okullarda
kullanılması şartı ile kitaplarını verdim. (Kütüphaneler)

Şu an "Gönül Penceresi" isimli kitabımın genişletilmiş ha-
li ile ikinci baskısının hazırlıklarını tamamlamak üzereyim. Bu
baskının ve bu kitabın tüm baskılarının tüm gelirlerinin Çocuk
Esirgeme Kurumu ve Eğitim Vakfı'na bağışlayacağım. Sanı-
yorum 2004 Mayısında tüm kitapçılarda satışa arz olunacak.

Ayrıca Brüksel Devlet Bakanı Pascal SMET' in girişimle-
ri ve maddi destekleri ile kitaplarımı Fransızca ve Flaman-
ca'larının basılması için gerekli işlemler başlamış durumda.

Sevgili okurlarım bütün bunları anlatmam gerekli mi idi
bilmem ama "İnsanlık adına ne yapsak azdır." diye düşünüyö-
rum. Bu tanışmanın ardından gelecek sayılarda sohbetlerimiz
başlamak dileği ile sevgili Yusuf ÇİNAL dostumun "SAN-
MA" isimli şiirinden seçmiş olduğu bir dörtlüğüm ile sizlere
şimdilik veda ediyorum,

Dünya fani hayat yalan,
Malın mülkün olur talan,
İnsanlıkır baki kalan,
Giden azık alır sanma.
Hepinize saygılar sunuyorum.

**KONSOLOSLUĞUMUZUN 50. KURULUŞ YILI
RESEPSİYONUNDA
SAYIN BÜYÜKELÇİ M. HAKAN OLCAY DAN PLAKET
ALIRKEN**

Türkiye Cumhuriyeti Brüksel Başkonsolosluğu'nun 50. Kuruluş yıldönümü verilen bir resepsiyon ile kutlandı.

Türkiye Cumhuriyeti Brüksel Başkonsolosu Ali Barış Ulusoy, eşi Esin Ulusoy, Muavin Konsolos Yavuz Aybaş ve eşi Zeynep Aybaş'ın tebrikleri kabulü ile başlayan kutlamaya büyük katılım oldu.

Başta Türkiye Cumhuriyeti Brüksel Büyükelçisi Mehmet Hakan Olcay, eşi Sefire Mehveç Olcay, AB nezdinde Büyükelçi İzzet Selim Yenil eşi Sefire Serap Yenel, NATO nezdinde Büyükelçi Fatih Ceylan eşi Sefire Hande Ceylan, Azerbaycan Büyükelçisi Fuad İskenderov, Federal milletvekili Brüksel Saint-Josse Belediye Başkanı Emir Kır, NATO nezdinde Türk Milli Askeri Heyeti Başkanı(TMR) orgeneral Ferit Güler, NATO Askeri Karar Temsilcisi (NMR) Tümgeneral Ethem Büyüksık, NATO Askeri Ortaklıklar Direktörü Hava Pilot Tümgeneral Ali Çetinkaya, Askeri Ataşe P. Kurmay Albay Hayrettin Yılmaz, Schaarbeek belediye başkan yardımcıları Sait Köse, Sadık Köksal, Saint-Josse Belediye Başkan Yardımcısı Nezahat Namılı ile çok sayıda davetlinin katıldığı toplantı, Muavin Konsolos Cansu Akgün'ün sunumu ile devam etti.

Kamil Sayın'ın okuduğu “Konsolosluğumuz elli yaşında” şiiirinden sonra kapanış konuşmasını Başkonsolos Ali Barış Ulusoy açıklamalarının ardından katılımcılara teşekkürlerini sundu.

Bin dokuz yüz altmış altı yılında
Emin Şefik Küçükku'un elinde
İlk adımdı, halka hizmet yolunda
Konsolosluğumuz elli yaşında

O günden bu güne hizmetler verdi
Türk düşmanlarına göğsünü gerdi
Yılmadan milletin yanında durdu
Konsolosluğumuz elli yaşında

Ay yıldızlı Bayrağımız önünde
Başarı var yarınında, dününde
Yanındayız şimdi mutlu gününde
Konsolosluğumuz elli yaşında

Ali Barış Ulusoy'um burada
Nice projeler koydu sırada
Başkonsolosumuz ersin murada
Konsolosluğumuz elli yaşında

Dost Kâmil'im Devletimiz var olsun
Yaradan'ım Türkiye'me Yar olsun
Bünyesinde çalışanlar nur olsun
Konsolosluğumuz elli yaşında

GÜNÜMÜZ HALK ŞAIRLERİNİN DİLİNDEN
ANKARA'NIN MANEVÎ MİMARİ

Hacı Bayram-ı Veli

Dr. Fatma Ahsen TURAN
Oğuzhan AYDIN

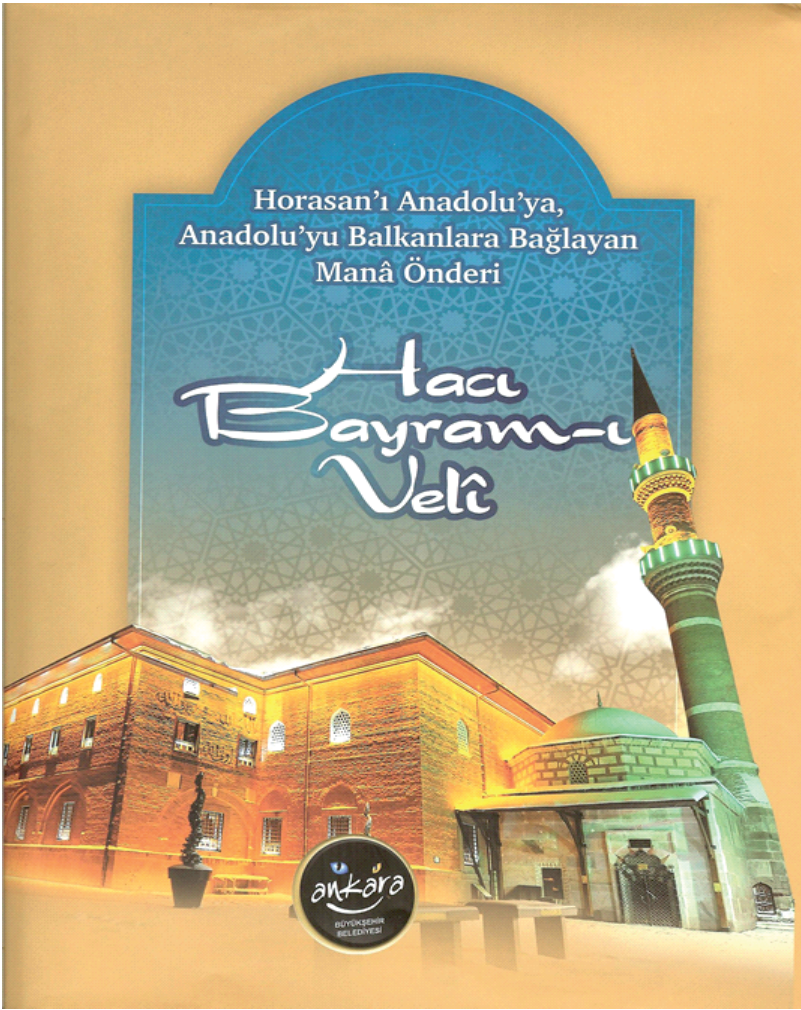

ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

TEKİRLETİLMİŞ
2. BASKI

HACI BAYRAM-I VELİ

*Nice Şeyhler ilim, irfan buldular
Eşrefoğlu, Akşemsettin oldular
Fatih ile İstanbul'u aldılar
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram*

HACI BAYRAM-I VELİ ANTOLOJİ

*Dost Kâmil'im yüce divana durdum
Ankara, Ulus'ta türbene vardım
Şiirler, Kitaplar eserin gördüm
Kurbanlar olduğum Pir Hacı Bayram*

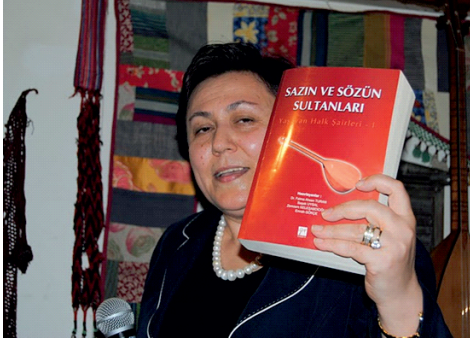
AFYONKARAHİSARLI HALK OZANLARI

İrfan Ünver NASRATTINOĞLU

AFYONKARAHİSARLI HALK OZANLARI

HALK ŞAİRLERİ GECESİ GENT/BELÇİKA

Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığı Genel Müdürü Mahmut Evkuran, Gazi Üniversitesinden Yar.Doç.Dr.Fatma Ahsen Turan ile eşi Gazi Üniversitesinden Tarih Prof.Refik Turan ın da Katıldığı Halk Şairleri Gecesi yerel saatle 19:30

da Gent Dampport Anka music center salonunda şair,halk ozanları ve vatandaşların katılımıyla gerçekleştirildi. Gecede Genel Müdür Mahmut Evkuran ile Yar.Doç.Dr.Fatma Ahsen Turan birer konuşma yaparak yurtdışında yaşayan halk şairlerinin seviyesini çok yüksek bularak onaları tebrik ettiler ve bundan sonra devlet olarak yanınızda ve destekçiniz olacağız şeklinde konuştular ayrıca Halk ozanı Fakı Edeer in gönüllü bir kültür elçisi olmasından duydukları memnuniyeti dile getirdiler.

Geceye şairlerden Fakı Edeer, Kamil Sayın, Osman Şahbaz, Metin Toplar, Beringen music club başkanı İsmail Erdoğan, siyasetçi Leyla Ertorun, Birgül Kapaklıkaya Eryörük,Recep Cırık, Dudu Kerman, Ahmet Alkan, Mustafa Avşar, Erdoğan Gülmez, gibi şairler katılıp kendilerini ve eserlerini tanıttılar.Bekir Gürbüz, Kürşat Zengin ,Taner Biçer, Mustafa Gürbüz den oluşan Grup Tını İcra ettiği yöresel ve evrensel eserler ile geceye katılanlardan büyük beğeni kazandı. Araştırmacı Yar.Doç.Dr.Fatma Ahsen Turan hazırlayacakları Sazın ve Sözün Sultanları isimli kitabın gelecek bölümlerinde yer alacak şair ve halk ozanlarının eserlerini dinlediler,eserleri ve şairleri ilerki günlerde değerlendirerek hazırlayacakları kitapta yer verecekler.

Geceyi Gazeteciler; Serpil Aygün, Erdiñç Utku, Güven Yüceer, Şükrü Sağlam takip ettiler....

AYIN PORTRESİ

Kamil SAYIN 1955 Yılında Afyonkarahisar ın Emirdağ ilçesinde doğdu.1959 yılından 1978 yılına kadar Ankara da ikamet etti.1972-1973 öğretim döneminde Ankara 1.Sanat Enstitüsünü bitirdi.Evli ve üç çocuk sahibidir.1978 yılından bu yana halen bulunduğu Belçika da ikamet etmektedir.

Şiire olan tutkusu,Anadolu aşıklarından **Âşık Veysel ŞATIROĞLU** ve **Âşık Mahsuni ŞERİF** in ev sohbetlerinden aldığı ilham ve hazla oluşmuş ve zaman zaman evlerinde tanık olduğu ,aile dostları olan bu iki değerli Halk

Ozanının ve dayısı **Âşık Yoksul DİVANİ'** nin etkisi ile 11 yaşında kendisi de şiir yazmaya başlamış ve 1972/73 öğrenim yılında Sümerbank ın Yerli Malı Haftası nedeniyle açmış olduğu yarışmada,şiir dalında Türkiye birinciliği kazanmıştır.ayrıca,Günaydın gazetesinin 1988 yılında açmış olduğu bir yarışmada da Türkiyem adlı şiiri ile Avrupa Birinciliği kazanmıştır.

Ayrıca Belçika 2003 Yılın sanatçıları arasına seçilmiştir. Şiirlerinin bir bölümü plak ve kasetlerde bazı yerel ve mahalli sanatçılar tarafından okunmuş yorumlanmıştır.iki ayrı antoloji ve birçok dergide de şaire ve şiirlerine büyük ölçüde yer verilmiştir. Kitapları Belçika Devlet Bakanının girişimleri ile alınarak Belçika da ki bütün ilk ve orta dereceli okulların kütüphanelerine konulmuştur.Hürriyet,Türkiye ve Posta Gazetelerinin Avrupa yayınlarda defalarca haber unsuru olarak yer almıştır.

Gazi Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk dili ve Edebiyatı bölümü öğretim üyesi **Prof. Dr.Fatma Ahsen TURAN** tarafından hazırlanan **Sazın ve Sözü'n Sultanları;Yaşayan Halk Şairleri Antolojisi** nde de büyük ölçüde yer almıştır. Şiirlerinin büyük bölümünde tasavvufa ağırlık veren şairimiz,yaşamında olduğu gibi şiirlerinde de İnsanları sevmenin ve İnsanlığa hizmet etmenin.yüceliğini dile getirmenin hazzını yaşamaya çalışmıştır.

SAZIN VE SÖZÜN SULTANLARI

Yaşayan Halk Şairleri - III

EDİTÖRLER :

Dr. Fatma Ahsen TURAN

Başak UYSAL

Mehtap DEMİREL

Seda ACI

SAZIN VE SÖZÜN SULTANLARINDA
OLMAK BÜYÜK MUTLULUKTU

SAZIN VE SÖZÜN SULTANLARI

Belçika'da Yaşayan Halk Şairleri

Dr. Fatma Ahsen TURAN
Ezgi BOLÇAY

BELÇİKADA YAŞAYAN SAZIN VE SÖZÜN SULTANLARI

Şiirler kalplerdeki duyguların dudaklardaki terennümleridir...

HOŞ SEFA GELDİNİZ

Kamil Sayın

Güzel Yurdum Türkiye'nden bizlere
Hoş sefa geldiniz canım cananlar
Doym olmaz saza, söze, sizlere
Hoş sefa geldiniz canım cananlar
Genel müdürümüz Mahmut Evkuran
Bu gün bizim için burada duran
Bu gelenek için tüm emek veren
Hoş sefa geldiniz canım cananlar
Şadoldu gönümüz açtı gülümüz
Yoksul Divanı'nın yolu yolumuz
Dostun meclisinde şakir dilimiz
Hoş sefa geldiniz canım cananlar
Bizleri derleyen Ahsen hocamız
Fedal, İsyani, Maksut Koca'mız
İpek Bayrak, Sabri Yokuş yücemiz
Hoş sefa geldiniz canım cananlar
Timur beyim hiç vermedi ip ucu
Refik Turan hocam Ali Yakıcı
Dost gönüller birbirini çekici
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Kenzi Güzel Çulhaoğlu hoş geldi
Sarraf olan altın kıymetin bildi
Dostlar derilince yüzümüz güldü
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Aşk Emircan'ın sözleri vardı
Şaban Gök'ün bizde izleri vardı
Canların alkışlı gözleri vardı
Hoş sefa geldiniz canım cananlar
Dost Kamil'im şükür görüştürene
Selam olsun sorup soruşturana
Kucak açtık Eş'e, Dost'a, Yaran'a
Hoş sefa geldiniz canım cananlar

Kamil SAYIN

Bu şiirimi Gazi Üniversitesi Türk dili ve edebiyatı
öğretim üyesi Sayın Yar.Doç.Dr.Fatma Ahsen Turan
Hanımefendinin projesi olan "Sazın ve Sözü'n
Sultanları Belçikada yaşayan Halk Şairleri" çalışması
nın devamı olarak Türkiye Kültür ve Turizm
Bakanlığı Araştırma ve Eğitim Genel Müdürlüğü ile
Belçika Türk dernekler birliğinin ortaklaşa
düzenlediği "Aşıklar geleneği ve Aşıklar gecesinde
irticalen 30/10/2010 tarihinde okudum.

Şair
Mustafa ADANÇ

Ozan Atadeli
Haydar KAYA

Âşık Arabi Demir
Arap DEMİR

Âşık Borani
Halil ÇİMEN

Âşık Yusuf
Yusuf KARAKAŞ

Ozan Balkaymak
Halil KAYMAK

Ozan Basiri
H.Basiri KILIÇ

Ozan Bekir Sami
B.Sami BOZKURT

Ozan Burhani
Burhan YILDIZ

Ozan Dergahi
S.Ali AKBIYIK

Ozan Durmuş
Durmuş ASLAN

Ozan Döğün
Teberik DÜZGÜN

**OZANLAR BİRLİĞİ
KÜLTÜR DERNEĞİ**

Şiir Antolojisi

Ozan Emanetli
Servet YILDIRIM
(Genel Başkan)

Ozan Bindebir
Yüksel KILIÇ
(Başkan Yardımcısı)

Ozan Kul Kemal
Kemal İŞİK
(Organizasyon Sekreteri)

Zülf MORTAŞ
(Genel Sekreter)

Ozan Günözü
Mahmut GÜNÖZÜ
(Mali Sekreter)

Kültür Serisi - 2

**2
0
0
6**

Ozan Benli
Hüseyin KARADAĞ

Ozan Demirbaş
Mehmet DEMİRBAĞ

Ozan Dorukoğlu
Hüseyin GÜNDOĞAR

Ozan Döğünür
Bayram DÜŞÜNÖR

Ozan Elifoe
Elif KILIÇ

Ozan Emektar
M.Ali EMEKTAR

Ozan Ezeli
H. YALINCAKLI

Ozan Feyza
Feyzullah SEÇKİN

Ozan Garip Hidir
Hidir ÇULHA

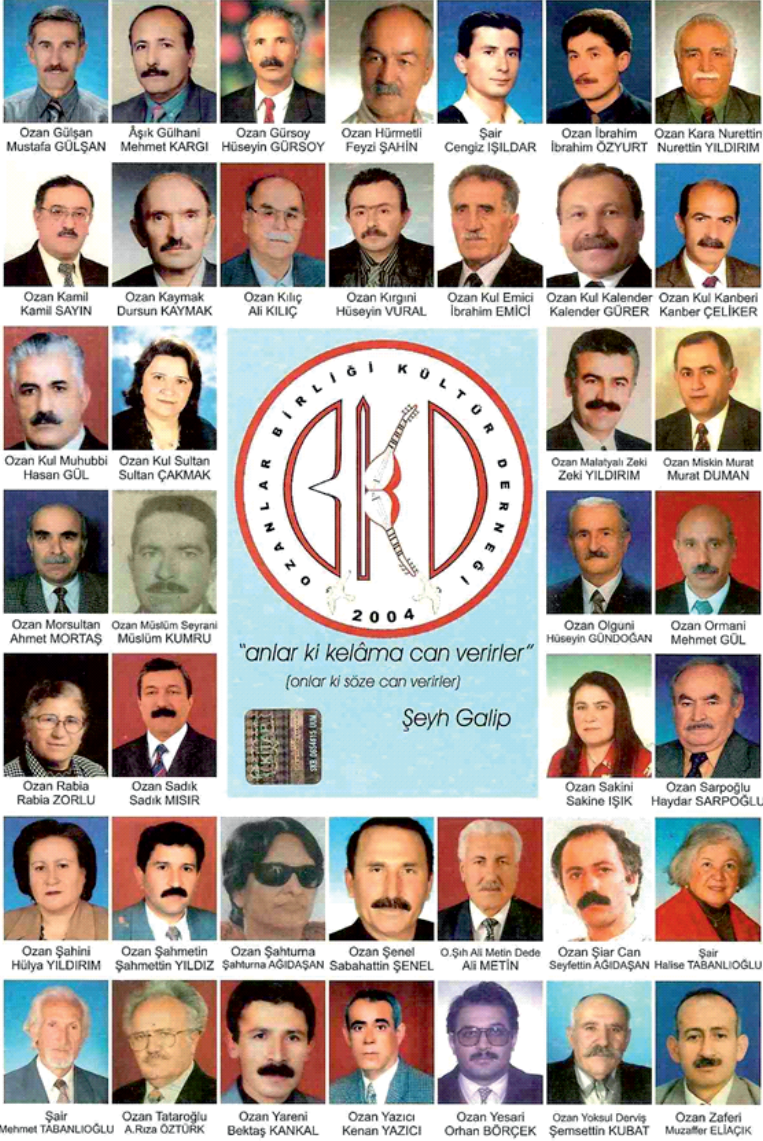

Ozan Gülçınar
Ayten ÇINAR

Ozan Güloğlu
İsmail GÜLOĞLU

OZANLAR BİRLİĞİ ŞİİR ANTOLOJİSİ

BU DEĞERLİ ÇALIŞMALARDA YER ALMAK
BÜYÜK MUTLULUKTU

BU DEĞERLİ ÇALIŞMALARDA YER ALMAK BÜYÜK MUTLULUKTU

İZ BIRAKAN EMİRDAĞ'LILAR ARASINDA OLMAK GÜZEL BİR ŞEY

*Uluslar arası Ankara-Kazan ve çevresi halk kültürü sempozyumunda
Ünlü Şair Abbas Abdulla HACALOĞLU / Kamil SAYIN ve Bakü Asya Üniversitesi
Rektörü Prof. Dr. Celil NAĞİYEV*

2. ULUSLAR ARASI KAZAN SEMPOZYUMU

GOLD FM ESEN KALIN'IN PROGRAMINDAYIZ
05. 05. 2015

Gold efem'i dinlemeye
Hoş geldiniz hoş geldiniz
Sözden mana anlamaya
Hoş geldiniz hoş geldiniz

Esen bey lutfetti bize
Şiirle başladık söze
Dost Kâmil den saygı size
Hoş geldiniz hoş geldiniz

GOLD FM EMİNE TOKAİL'İN PROĞRAMINDA *DÖRT
ŞAİR BİRLİKTEYİZ*

*KAMİL SAYIN, HAKİKİ KABAKCI, NURİ GÖZET VE ABDİL
GÖKTEKİN*

07. 04. 2016

Emine Tokail ile
Gold radyo yine sizlerle
Aşıklar geldiler dile
Gold radyo yine sizlerle

Aşık Pirvani burada
Şair Kabakçı sırada
Dinleyip erin murada
Gold radyo yine sizlerle

Abdil Göktekin'im yazar
Desen, desen şiir dizer
Kâmil'im değmesin nazar
Gold radyo yine sizlerle

Dost Kâmil'im huzur bulduk
Cümlenize selam saldıık
Bu gün size mihman olduk
Gold radyo yine sizlerle

*BÜYÜK ŞAİRİMİZ SAYIN CEMAL SAFİ BEYİ
ANKARA DAKİ EVİNDE ZİYARETİM DEN BİR HATIRA*

CEMAL SAFİ HOCAM;

“Ben de bir zamanlar sevildim amma
Seninki düpedüz vurgun sayılır” ve

“pencereden bakmıyor, yollara çıkmıyorsun
Seni görmem imkansız ruyalarım olmasa”

Ve Orhan Gencebay tarafından TRT repertuarlarına kazandırılan
100 ü aşkın şarkının söz yazarı büyüğümüzdür.

KANAL AVRUPA EKRANLARINDAYIZ
08. 10. 2016 13.00 / 15.00

Kanal Avrupa'nın ekranlarından
Sevgi, saygı, selam olsun sizlere
Yeşil Emirdağ'ın Ozanlarından
Sevgi, saygı, selam olsun sizlere

Bir sohbet sunalım gönül deminden
Gurbet elin siteminden, gamından
Hüseyin Dönmez'in programından
Sevgi, saygı, selam olsun sizlere

Dikkat edin Kabakçı'nın taşına
Abdil Göktekin'in bak nakışına
Bakmayın akarsa gözüm yaşına
Sevgi, saygı, selam olsun sizlere

Dost Kâmil'im iki kelam edelim
Gurbeti bitirip Yurda gidelim
Menzile ulaşan yolu güdelim
Sevgi, saygı, selam olsun sizlere

Abdil Göktekin ve Hakiki Kabakçı ile katıldığımız Hüseyin
Dönmez ile Belçika Gündeminde Belçika'da yaşayan Emirdağ'lı
Şairler programı

EMİRDAG'LILAR KÜLTÜR EĞİTİM VAKFINA TEŞEKKÜRLER

KAMİL SAYIN İLE DOST MECLİSİ

HER ÇARŞAMBA 22.00
SKYLİVE EKРАНLARINDA SİZLERLE
Gelen yoğun teklif üzerine SKYLİVE Medya gurubunda,
Kamil Sayın ile Dost Meclisi
programının editörü olarak 06. 03. 2019 tarihinde göreve başladım.

BELÇİKA BAŞBAKANI SAYIN CHARLES MİCHEL'İN KUTLAMASI

Belçika Başbakanı Sayın Charles Michel tarafından tebrik edilmek de varmış ;
Ancak bu sefer şiirlerim ve kitaplarımdan dolayı değildi.

Bu akşam Belçika'nın Tournai kentinin ünlü meydanı Graqund-Place da engellilerin olimpiyatlarının başlama meşalesi ateşlendi. Dolayısıyla Special Olympics Genel Müdürü olan kızım Zehra'nın Genel Müdürlüğünün çalışmaları ve başarılarından dolayı Sayın Başbakan Charles Michel beni tebrik ederek onurlandırdı.

Bir Baba için Çocuklarının başarılarını görmek ve bu başarılarından dolayı Ülkenin Başbakanı tarafından kutlanmak gerçekten mutluluk verici bir olaydır.

Bütün Babaların bu mutlulukları yaşamaları dileklerimle bu anımı da sonlandırıyorum.

Şair Kamil Sayın sohbeti:

“Tasavvuf bilgiden öte hayat tarzıdır”

İSTİKBAL GAZETESİNE MİSAFİR OLDUM

15 TEMMUZ 2018 Sayı 113.

DÖRDÜNCÜ KEZ GOLD FM. RADYODAYIZ

SUNUCUMUZ FİKRET AYDEMİR, ŞAİR BİRGÜL
KAPAKLIKAYA, ŞAİR ABDİL

GÖKTEKİN, ŞAİR NERKİZ ŞAHİN İLE 26. 02. 2018

Söyleşi ağırlıklı bir program oldu. Programı yöneten, sayın Esen Kalın beyefendiye, sunucumuz sayın Fikret Aydemir beyefendiye ve katılımcı şair arkadaşlarıma teşekkürlerimi ve saygılarımı iletiyorum.

Bu güzel anım da unutulmazlarım arasına girmiş oldu.

(Program You Tube'dan dinlenebilir)

KUBAT

13. EMİRDAĞ GURBETÇİLER FESTİVALİ

EMRE
KAYA

AYDILGE

SERKAN
DUMANO

ASLI SELEN

Musti
Ceylan

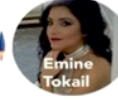
Faki
Edeer

Hakiki
Kabakçi

Kamil
Sayın

Emine
Tokail

Erol
Top

12-16 AĞUSTOS 2018 EMİRDAĞ İLÇE OTOGARI

12 AĞUSTOS PAZAR

- 20.30 : SAYGI DURUŞU VE İSTİKLAL MARŞI
- 20.40 : AÇILIŞ KONUŞMASI
- 21.00 : PLAKET TAKDİMİ
- 21.30 : ŞAİR HAKİKİ KABAKÇI
- 22.15 : KUBAT KONSERİ

13 AĞUSTOS PAZARTESİ

- 20.30 : ÇEŞİTLİ YARIŞMA ETKİNLİKLERİ
- 21.00 : EMİNE TOKAIL KONSERİ
- 22.15 : ASLI SELEN SÖNMEZ KONSERİ

15 AĞUSTOS ÇARŞAMBA

- 21.00 : ŞAİR KAMIL SAYIN'IN PROGRAMI
- 21.30 : EROL TOP KONSERİ
- 22.30 : SERKAN DUMANO KONSERİ

14 AĞUSTOS SALI

- 21.00 : MUSTİ CEYLAN KONSERİ
- 22.15 : AYDILGE KONSERİ

16 AĞUSTOS PERŞEMBE

- 20.30 : OZAN FAKİ EDEER KONSERİ
- 21.45 : KAPANIŞ-TEŞEKKÜR KONUŞMASI
- 22.00 : EMRE KAYA KONSERİ
- 23.30 : HAVAI FİŞEK GÖSTERİSİ

13. EMİRDAĞ GURBETÇİ FESTİVALİ

EMİRDAĞ ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ

Ulvi Yürük

EMİRDAĞ ŞİİRLERİ ANTOLOJİSİ

Bu güzel çalışmada üç ayrı Emirdağ şiirimle yer almak güzeldi.

ATV. AVRUPA EKRANLARINDA 10. 09. 2018 ANKARA
Cüneyt Bey,

“Ankara Hilton Otelinde, Emirdağ'lı Şair, Yazar ve Tasavvuf Üstadı, Kamil Sayın ile buluştuk. Üniversitelerin peşinde koştuğu bu Alim insanla öyle sohbetler ettik ki..... ” diyerek facebook'ta lutufkar b i r p a y l a ş ı m d a bulunmuşlar.

Emirdağ'lı hemşehrim büyük gazeteci ve araştırmacı Cüneyt Gargılı beyefendi Emirdağ'lı ünlülerle gerçekleştirmeyi düşündükleri, ATV. Avrupa kanalında yayınlanacak bir program serisinin ilk çekimlerinde bana da yer vermek istediler ve ben de memnuniyetle kabul ederek Ankara Hilton otelinde çekime geldim.

ATV . Ekranlarına
Hoş geldiniz, hoş geldiniz
Ekran da Emirdağ'ına
Hoş geldiniz, hoş geldiniz

Bülbül girer dost bağına
Ovasına, bağlarına
Bu gün gönül otağına
Hoş geldiniz, hoş geldiniz

Dost Kâmil'im dosttur Size
Dostluklar hedeftir bize
Selam, saygı hepinize
Hoş geldiniz, hoş geldiniz

ÜSTAT CEMAL SAFİ BENİ ANLATMIŞ

10. 09. 2018 Tarihinde Ankara Hilton Otelinde, ATV. Avrupa televizyon kanalında gösterilmek üzere yapılan, Ünlü Emirdağ'lılar seri çekimleri için davet edildim.

Çekime ufak bir ara verildiğinde, Programcı ve aynı zamanda kameramanlığı da yapan Lütfi Öztaylan beyefendi yanıma gelerek “Hocam ben sizin kitabınızı Üstat Cemal Safinin evinde ki çekimimiz sırasında gördüm. Cemal Safi Hoca sizin hediyenizi almış olduğu plaketlerin olduğu vitrininin en üst bölmesine koymuş.

Evinde ve Afyon Kocatepe Üniversitesinde ki çekimlerimizde sizden bol, bol bahsederek sizi methetti. Şimdi burada kitabınızı ve Cemal Safi ile olan resminizi görünce hatırladım. Ne mutlu size Cemal Safi gibi bir üstadın takdirini ve sevgisini kazanmışsınız” dedi.

Bunu duymak beni çok mutlu etti. Cemal Safi Üstadın benim kitabım ve şiirlerim hakkında böyle güzel şeyleri özellikle Kocatepe Üniversitesinde, Afyon Emirdağ'lı sizin hemşehriniz olan Kamil Sayın'ı tanıdım onu size anlatayım” diyerek benden bahsetmesi beni fazlasıyla onurlandırmıştı.

**BEL-DOST TOPLANTISINDAN
DERNEKLEŞME VE
<YAŞAM EVİ PROJESİ> MESAJI ÇIKTI**

www.belcikaaydinhaber.com

BEL – DOST KONFERANSINDAN

BEL-DOST'DAN ANLAMLI BİR KONFERANS 'SAĞLIKLI YAŞLANMAK'

www.belcikaaydinhaber.com

BEL-DOST 2. KONFERANSI

BELÇİKA TÜRK TOPLUMUNDA İZ BIRAKANLAR SERİMİZİN KONUĞU

**T.C. KÜLTÜR
BAKANLIĞI
Nezdinde ŞAİR
Kamil SAYIN**

Düzenleyen:
Celil GÜNDOĞDU

www.belcikaaydinhaber.com

Bugün ki Belçika türk toplumunda 'iz açanlar' konuğumuz Türkiye Cumhuriyeti Kültür Bakanlığı nezdinde tanınmış olan ve hakkında kitaplar yazılmış halk şairi "Kamil Sayın"dır.

Şair Kamil Sayın, kendi yazdığı şiir kitapları ve kültür bakanlığınca yayınlanan şairler antolojisi eserinde biyografisi ve çalışmalarının anlatıldığı değerli birisidir.

Ehl-i beyt muhibi olan, Emirdağ ve yöresinde yaşamının bir bölümünü geçiren sayın, efendi kişiliği, şair ruhu, sevecen ve müşfik yapısıyla 'Belçika Türk toplumunda' saygın bir yeri vardır.

Değerli şair aynı zamanda bir halk ozanı olarak da zaman zaman etkinliklerde sahne alarak şiirler ve türküler okumakta.

Bugün doğum günü'nü kutlayan değerli şairimize bir sürpriz yaparak, kendisini doğum gününde onurlandırmak istedik.

İnsan sevgisiyle dolu şairimize bundan sonraki yaşamında da başarılar diliyoruz. İyi ki var. İyi ki gençlerimize örnek teşkil ediyor. Saygılarımızla.

TURKISH LADY'NIN TEMALI KAHVALTI KONUSU

ŞAIR KAMİL SAYIN İDİ

Turkish Lady Derneği'nin Kasım ayı temalı kahvaltısının konuğu, T.C. Kültür Bakanlığınca tanınan Şairlerinden Kamil Sayın idi.

Belçika'da başarılı çalışma ve etkinliklerde bulunan «Turkish Lady Derneği» geleneksel hale getirdiği ve her ay «Temalı kahvaltı» programlarını düzenli bir şekilde yapmakta.

Dernek Genel Koordinatörü Derya Aliç'in himayesinde düzenlenen temalı kahvaltılarda sanatçı, şair veya konusunun uzmanı sosyal danışmanlar ile üyelerini bir kahvaltıda buluşturuyor.

Koordinatör Derya Aliç çalışmalarını şu şekilde özetledi.

« Turkish lady olarak 2019-2020 eğitim ve faaliyet sezonumuzu açtık. Dernek olarak bir çok etkinlik ve eğitsel, sportif ve kültürel çalışmalar yapmaktayız.

Konferans, seminer, sosyal ve kültürel geziler yanında aylık «Temalı kahvaltılar» düzenlemekteyiz. Amacımız sosyal, kültürel bakımdan hem üyelerimizi bilgilendirmek, hem de birbirleriyle tanışarak, kaynaşmalarını sağlamaktır.

Temalı kahvaltımızın bu ayki konuğu T.C. Kültür Bakanlığınca tanınan ve Belçika Türk Toplumunun değerli şahsiyetlerinden olan, Şair Kamil Sayın idi.

Kendisi hoş sohbeti ve güzel şiirleri ile kahvaltımıza renk kattı. Misafir üyelerimiz kendisine çalışmaları ve şiirleri hakkında sorular yöneltti. Soruları cevaplayan Şairimiz, «Doğru bir insan olmak, iyi bir koleje gitmekten daha önemlidir» diyerek, şiirlerinden bir demet sundu.»

Katılımlarından dolayı hem Şairimiz sayın Kamil Sayın'a hem de, dernek üyelerimize çok teşekkür ediyoruz» dedi.

CÜNEYT GARGILI BEY'İN 125 KİŞİYİ KAPSAYAN
DÜNYA DAKİ ÜNLÜ EMİRDAĞ'LILAR OLARAK
“BİZ KAÇ KİŞİYİZ”
İSİMLİ BU GÜZEL ÇALIŞMASINDA
YER ALMAK GÜZELDİ

**KAMİL SAYIN'A VERİLEN
TEŞEKKÜR VE TAKDİR BELGELERİ**

DEVLET BAKANI BAŞBAKAN YARD.
SN. ABDULLAH GÜL'ÜN MEKTUBU

*Dışışleri Bakanı
ve
Başbakan Yardımcısı*

Ankara, 20 Mayıs 2003

Sayın Kamil SAYIN,
Clos de L'Oasis 55
1140 Evere-BELGIQUE

Göndermek nezaketini gösterdiğiniz "Gönül Penceresi" adlı eseriniz için
teşekkür ederim.

Saygılarımla,

Abdullah GÜL

BRÜKSEL DEVLET BAKANİ
SN. ROBERT DELATHOUWER'İN MEKTUBU

DICHTER BIJ ONS

Het is een vreemde ervaring: kijken naar vreemde woorden, Turkse woorden, van ginder en van bij ons. Gedichten, die een raam openen op het hart van een Turkse man van ginder, en van bij ons. Woorden die ik niet begrijp, maar waarvan ik begrijp dat ze belangrijk zijn, omdat ze de gevoelens vertolken van vele tienduizenden van ginder, die nu bij ons zijn. Brussel spreekt meer dan zestig talen, en elk van die talen dragen bij tot de poëzie van Brussel. Ik dank Kamil Sayin voor zijn bundel "Gönül Penceresi", voor zijn gedichten die verre landen, en toch burens van het toekomstig Europa, dichter bij elkaar brengen....

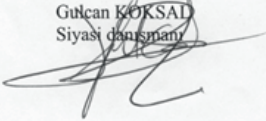
Robert Delathouwer
Brüksel Devlet Bakani

YAKINIMIZDAKI SAIR

Yabancı bir tecrübe, anlamadık sözlere bakmak, ama Türkçe sözler ordan ve burdan gözlemek çok anlamlı.
Bu Siirler Türkiyeden gelen ama bizimle olan bir sairin Gönül Penceresinde değerlendirilmiş.
Sözleri fazla anlamıyorum ama biliyorum ki doğru duygularla iza edilmiş, çünkü burda yasayan binlerce insanın duygularını tercüme ediyor.
Brüksel'in 60 dan fazla dilli var, ve her bir tanesi bir siirdir Brükselde.
Ve sayın Kamil Sayın siir kitabı "Gönül Penceresi" için kutlarım.
Birbirine uzak olan iki ülkeyi, ve Avrupa birliğinde komşu olacak iki ülkeyi siirleriyle yakınlastırdığı için teşekkür ederim.

Robert DELATHOUWER
Brüksel Devlet Bakani

Gülcan KOKSAL
Siyasi danışman

TC. TURİZM VE KÜLTÜR BAKANININ KUTLAMASI

T.C.
KÜLTÜR VE TURİZM BAKANI
ÖZEL

824/246

10 TEMMUZ 2003

Sayın Kamil SAYIN

Göndermiş olduğunuz "Gönül Penceresi" konulu şiir kitabınız ve göstermiş olduğunuz yakın ilgiye teşekkür eder, sağlık ve mutluluklar dilerim.

Erkan MUMCU
Bakan

SN. BRÜKSEL BAŞKONSOLOSU
AHMET NECATİ BİGALİ'DAN

Şair Kamil SAYIN Hakkında

Brüksel de yaşayan Emirdağlı Şair Kamil Sayın'ın 2003 yılında yayınladığı “Gönül Penceresi” adlı şiir kitabındaki dizeleri okudum. Şiirler, Anadolu'muzun o temiz, yüreği İnsan sevgisi ile dolu yiğit İnsanlarımızın gönül sesini yansıtıyor. Şiir, bilindiği gibi, söz sanatı ve kelimelerle sonsuzluğa, bilinmeyene açılan soylu bir kapıdır.

Bütün güzel sanatlarda olduğu gibi, şiir de İlahi olanı arar. Şair onu bulduğunda üstün bir söz sanatıyla hissettiği güzellik ve yücelikleri diğer İnsanlara aktarır. İşte Kamil Sayın'ın şiirlerinde ben bu tadı buldum. Kendisini tebrik ediyorum, daha nice başarılı çalışmalarına imza atmasını diliyorum.

Ahmet Necati BİGALİ

T.C. Brüksel Başkonsolosu
4. Aalık. 2003

SAYIN İBRAHİM ETHEM DOĞAN'DAN

Adres: Boite = 4
36 Rue Desmoultes
75015 PARIS / FRANCE

Paris, 24.05.2003

EFES KOLUR

5 / 126

Çok Aziz Dostum Kamil Bey,

13.05.03 tarihli, gönderdiğiniz "Gönül Penceresi" adlı eseriniz ve inektabunuzu bu ayın 21 de aldım. Şiirlerinizi derleyip kitap haline getirmenize, böylece insanımızın faydasına sunmanıza çok memnun oldum. Ömrünüze bereket, dilinize gönlünüze sağlık, çok güzel yazmış ve çok güzel ifade etmişsiniz içinde "Sehli mümtazi" benzeri birkaç dörtlükler var ki, bir benzerini ifade etmek gerçekten zor... Sizleri kutluyorum. Sizler ve aile fertlerinizin sağlık ve saflığınız için dua ediyim. Kazım Bey'in Zehra Hanım'ın dinlerinden spor başarılar dilerim. Sizlere aile fertlerinizle çalışmalarını sunarım. Aile dostunuz İbrahim Ethem Doğan

E LETTRE

Monsieur Kamil SAYIN
Clos de L'Oasis 55
1140-EVERE-BELGIQ

25615 27 600

SAYIN MUHARREM KUBAT'DAN

15/Aralık/2003, Eskişehir.

Sevgili Kâmil,

"Gönül Penceresi" isimli şiir kitabını baştan sona dek zevkle okudum. Buram buram birlik köken, insanların birliğe, iyiliğe davet eden temaları işlemen beni çok sevindirdi. İnşallah bundan sonra çok daha güzellerini yazar ve okuyucularına sunarsın. Senden bu denli çalışmalar beklediğimi iletir, gözlerinden öperim. Sevgilerimle...

Muharrem KUBAT
Kurtuluş Mahallesi Ziyapaşa Caddesi
No. 51/A (Kubat Kültür Evi)
Tel.: 0.222 240 68 18 - ESKİŞEHİR

SAYIN MURAT DAOUDOV'DAN

Bruxelles, le 2 juin 2003

*Murat Daoudov
Conseiller CBOE
Rue de Wautier, 20
1020 Bruxelles*

*Ozan Kamil SAYIN
Clos de l'Oasis, 55
1140 Evere*

Saygıdeğer Kamil bey,

Nazik hediyeğiniz beni çok mutlu etti. Şiirin benim için edebiyatın en güzel dalı olduğundan, hediyeğinizin bir şiir kitabı olması ayrı bir özellik kattı. Gurbette yaşayan bir kişinin öz dili ve kültürüne şiir gibi bir sanatla katkıda bulunması hakikaten takdire şayan bir olaydır.

Sizinle yakinen tanışma fırsatını bekler, sanatınızda daha nice üstün başarılar diler, saygılarımı iletirim.

Daoudov

*Murat Daoudov
Conseiller CBOE
Conseil des Bruxellois d'origine étrangère*

SAYIN MUSTAFA ALLUŞOĞLU'NDAN

Mustafa ALLUŞOĞLU

Ataşe

T.C.Brüksel Başkonsolosluğu
4,Rue Montayer 1000 Bruxelles

20.12.2003

Kıymetli Kamil Amca ;

İnsanlığa harika ve ƙalıcı bir eseri armağan eden, duyguların bđylesine mükemmel ifadesi ile Rabbi'ne ve O'nun yarattıklarına sevdalı bir Ozan'ı, őürleri ile olduğu gibi her konuda kendisini İnsanlığa ve insanların hizmetine amade etmeyi ibadet adleden Gönül Adamı, Hak Dostu bir insanı, yani sen Kamil Amca'mızı tanımaktan bir insan olarak sonsuz haz ve bir Türk olarak kıvanç duymaktayız.

Muvaffakiyetlerinizin daim olması dileğiyse.

Saygılarımla

SAYIN TÜLAY DOĞAN'DAN

Gerek sairlerin çok yer bulunduğu görülmüştür;
Duygularını bulacak işten okutara dijelere döken bir
sairin kitabını okumaktan çok büyük bir mutluluk duyduğumu
ifade eder, başarılarının daim olmasını dilerim.

Tülay Doğan

29.6.2003

SAYIN M. NECATİ DOĞAN AİLESİ'NDEN

Kamil Bey'e

" İnsanlık tarihi boyunca milyarlarca insan gelip geçmiştir bu alemden. Kamil SAYIN'ın(bizim Kamil Abimiz) bu milyarların arasından bir eser bırakarak gidenlerden olacağı kuskusuzdur. Hem de yalnızca Anadolu'nun bağrından kopan bir şair olarak değil, aynı zamanda karşılık beklemezsiniz ve ayırım yapmaksızın kendisini insanlığın hizmetine adayan bir insan-ı kâmil olarak. Kendisini ve eşi değerli Döne Hanım'ı, çocukları ile birlikte daha nice hayırlı iste göreceğimizden eminiz.

M.Necati-E.Tuba DOĞAN

BRÜKSEL DEVLET BAKANİ SAYIN EMİR KIR'DAN

GOVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE
Cabinet du Secrétaire d'Etat Emir Kir

Propreté publique
Urbanisme

Monsieur Kamil Sayın

CONTACT T 02 535 24 11
F 02 511 08 99
vka@kir.winet.be

NOR REF. EK0920120531_J
VOE REF.

EDUCATION
ANNEXES
BRUXELLES

Kamil Sayın Bey yakından tanımaktayım ve çalışmalarını takip etmekteyim. Kendileri zengin Anadolu Kültürünü, göç vasıtasıyla Belçika'ya yerleşen insanlarımız, güzel dizeleri ile burada yaşatmaktadır. Belçika Türk Toplumuna tarafından çok sevilen ve takdir edilen bir kişidir. Çünkü 50. yılına geldüğümüz bu günlerde, gelecek kuşakların kendi kültürlerini en iyi şekilde tanımalarına katkı sağlayarak, Türkiye'nin adeta burada kültür elçiliğini yapmaktadır. Ayrıca almış olduğunuz Anadolu terbiyesi, cesurcağılığı, hitabeti, insanlara olan sevgi ve saygısı ile size yansır, Kamil Bey'e çalışmalarında üstün başarılar diliyorum; gönülden kutuyorum.

Emir KIR
Devlet Bakanı
Brüksel Bölge Hükümeti

Botanic Building - Boulevard Saen-Lamare 10
1210 Bruxelles

T 02 535 24 11
F 02 511 08 99

www.bruxel.be
info@bruxel.be

KAMİL SAYIN

Dost Kâmil, Kul Kâmil mahlaslarını kullanan şair, yazar Kamil Sayın, 08. 01. 1955 tarihinde Afyonkarahisar'ın Emirdağ ilçesinde Dünyaya gelmiş, henüz üç yaşında iken Babası Musa Kazım Beyin görevi nedeni ile Ankara'ya yerleşmiştir. İlk, orta ve lise eğitimini Ankara'da tamamlamış, 30. 08. 1973 tarihinde Sevgili Eşi Döne Kubat Hanım ile evlenmiştir. Hatice, Musa Kazım ve Zehra isimlerinde üç çocuğu vardır. 1978 yılında askerliğini tamamladıktan sonra ailesi ile birlikte Belçika'nın Brüksel şehrine yerleşmiş ve hâlen Brüksel'de ikamet etmektedir.

Kamil Sayın babasının yakın dostları olan Âşık Veysel Şatıroğlu ve Âşık Mahzuni Şerifli ev sohbetlerinin etkisinde kalır ve bu iki ulu ozanın çırağı olarak 11 li yaşlarında şiir yazmaya başlar. 1972-1973 öğrenim yılında Sümer Bankın Yerli Malı haftası nedeni ile açmış olduğu yarışmada şiir dalında Liseler arası, Türkiye birinciliğini kazanmış ve zamanın Cumhurbaşkanı Sayın Cevdet Sunay tarafından kabul edilerek kutlanmış ve birincilik diploması ile ödüllendirilmiştir.

Kamil Sayın 1988 yılında yine bir şiir yarışmasında Avrupa birinciliğini kazanmıştır. T.C. Kültür Bakanlığı tarafından halk şairi kimliğine layık görülmüştür. Hayatı ve şiirleri hakkında Ankara Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde yüksek lisans tezi yapılmıştır. Ayrıca Eskişehir Anadolu Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünde de hakkında ikinci bir yüksek lisans tezi başlatılmıştır.

Pek çok sempozyuma katılmıştır. Başarılarından dolayı üç ayrı plaket ile ödüllendirilmiştir. Sayın Profesör Dr. Fatma Ahsen Turan'ın 12 ciltlik çalışması olan, Sazın ve Sözün Sultanları Yaşayan Halk Şairleri Antolojisi ve Sayın Prof. Dr. İrfan Ünver Nasrattinoğlu tarafından yazılmış olan “Afyonkarahisarlı Halk Ozanları kitabında ve Ahmet Yesevi Üniversitesi ve Kültür Bakanlığı tarafından çıkarılan TEİS Türk Edebiyatçıları İsimler Sözlüğünde de yer almıştır. Şiirleri bir çok antoloji ve dergilerde yer alan Kamil Sayın, Türkiye'de Âşık Edebiyatı dersinde de geleneğin Avrupa'daki temsilcilerinden biri olması sebebiyle ders konusu olarak işlenmektedir.

Afyonkarahisar İl Kültür Müdürlüğü tarafından Kültür Bakanlığına gönderilen bilgi ve belgelerle, Âşık Kamil Sayın'ı Unesco'nun Yaşayan İnsan Hazinesi bünyesine girmeye aday gösterilmiştir.

Kamil Sayın, Kanal Avrupa ve SKYLİVE Televizyonları ile GOLD FM. Radyo programlarına defalarca konuk edilmiş, ATV Avrupa Televizyon kanalında düzenlenen Dünyadaki Ünlü Emirdağ'lılar programına da konuk edilmiştir.

06. 03. 2019 itibarı ile SKYLİVE TV. de her hafta “Kamil Sayın ile Dost Meclisi” programının Moderatör'lüğünü yapmaktadır. (hazırlayıp sunmaktadır.)

Kamil Sayın, şiirlerini bazı mahalli ve yerel dergi ve gazetelerde yayımlamaya devam etmektedir. Kamil Sayın'ın tasavvufa merakı çocuk yaşlarında başlamıştır. Şiirlerini, Gönül Penceresi, Tasavvuf ta Gerçek, Gönül Bahçemdeki Yediverenler, Gönülden Gönüle, Gönül Bahçesinden ve Gönül Gülleri isimli şiir kitaplarında toplamış ve yayımlamıştır. Ayrıca “Gizli İlimler Hazinesi – Tasavvuf-i Bilgiler” isimli bir kitap derlemek sureti ile okuyucularının hizmetine sunmuştur.

İlk kitapları Belçika Devlet Bakanı Sayın Rober Delathouwer'ın girişimleri ile satın alınarak Belçika'da ki kütüphanelere koyulmuştur. Gelirleri Kamil Sayın tarafından Belediye okullarına hibe edilmiştir.

T.C.
ATATÜRK KÜLTÜR, DİL VE TARİH YÜKSEK KURUMU
Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı
Bilimsel Çalışmalar Müdürlüğü

Sayı :E-27735948-730.02.02-3111
Konu :Haberleşme Üyeligi

25.11.2022

Sayın Âşık Kamil SAYIN

Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı, 664 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile teşkilât yapısı ve görevleri yeniden belirlenen Türk kültür ve medeniyeti üzerine bilimsel araştırmalar yapan; bu alanda yapılan çalışmalara katkı ve destek sağlayan, yürüttüğü yayın, tanıtım ve teşvik ve faaliyetleriyle görev alanına ilişkin farklı disiplinlere mensup yetkin bilim insanlarını bir araya getiren bir kurumdur. Kurumumuz bir kültür akademisi niteliğinde olup Türk kültürü üzerinde araştırma, yayın, tanıtım, teşvik ve ödüllendirme faaliyetlerini sürdürmekte, devletin ve toplumun öncelikleriyle yakından ilgilenmektedir.

Bu bağlamda Kurumumuz görev alanlarına giren konularda yapmış olduğunuz çalışmalar dolayısıyla 664 sayılı KHK'nın 14'üncü ve Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Asli, Şeref ve Haberleşme Üyeleri Yönetmeliğinin 8'inci maddesi ile Yüksek Kurum Yönetim Kurulunun 16.06.2022 tarihli ve 839/37 sayılı kararı doğrultusunda Kurumumuzun Haberleşme Üyesi olarak seçilmiş bulunmaktasınız.

Haberleşme üyesi seçilmenizden dolayı sizi tebrik eder ve başarılarınızın devamını dilerim. Saygılarımla.

Dr. Zeki ERASLAN
Başkan

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Doğrulama Kodu: EACD8737-ECT1-4CE7-8890-D2ADE1C698E9

Doğrulama Adresi: <https://www.turkiye.gov.tr/ayk-ebys>

KEP Adresi : akmb.bilgi@hs01.kep.tr

Bilgi için:Mine
KARADUMAN
Yüksek Kurum Uzmanı

KAMİL SAYIN
ADINA ESKİŞEHİR'DE DÜZENLENEN
VEFA ETKİNLİĞİNDEN
KESİTLER

DEVLET SANATÇISI
ŞAİR - YAZAR - TV PROGRAM YAPIMCISI
GÖNÜLLÜ KÜLTÜR ELÇİSİ

Kamil Sayın

VEFA ETKİNLİĞİ

Düzenlediğimiz programa katılımınızı bekleriz.

Tarih : 5 Kasım 2022 / Cumartesi
Saat : 10:30
Yer : Öğretmenevi Bahçe - Kamelya

DEVLET SANATÇISI
ŞAIR - YAZAR - TV PROGRAM YAPIMCISI
GÖNÜLLÜ KÜLTÜR ELÇİSİ

Kamil Sayın

Türk Kültür, Sanat ve Edebiyat Alanlarına
Sağladığınız Katkılardan Dolayı
Teşekkür Eder,
Sağlık ve Esenlik Dileriz.

GÖNÜL SOHBETLERİ

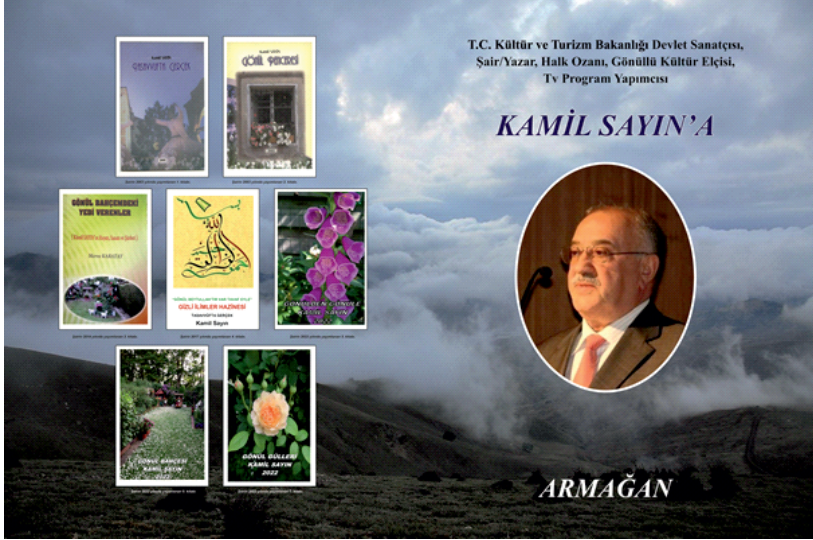
*Kamil
Sayın*

Eskişehir.net sosyal medya hesaplarından
ve Youtube'dan izleyebilirsiniz.

4.11.2022 Cuma
Türkiye Saati ile : 16:00
Belçika Saati ile : 15:00

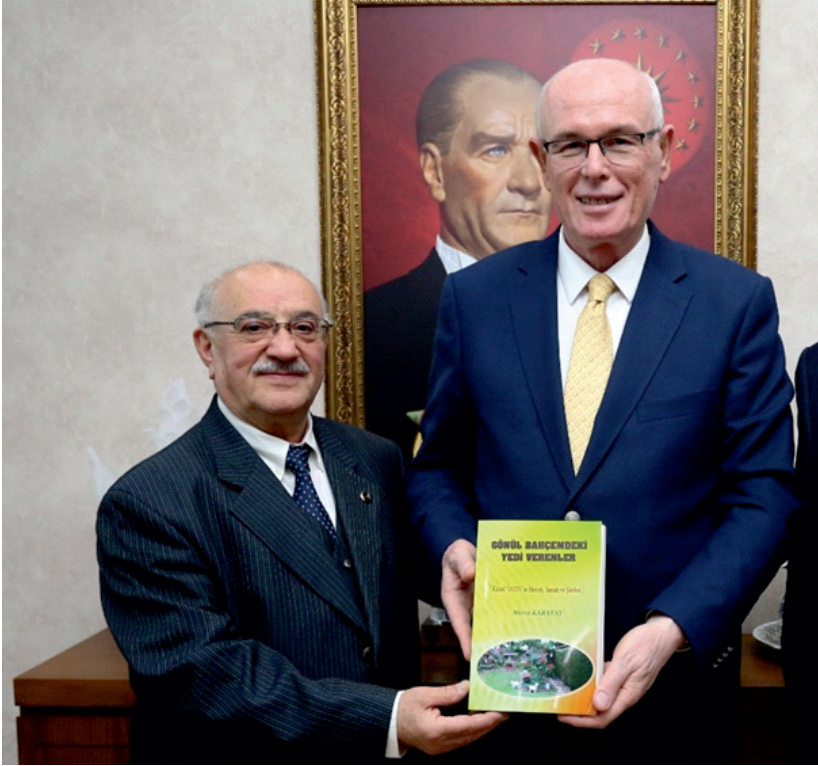

Vefa Günü Etkinliği “Armağan” Kitabı

Eskişehir Valisi Erol Ayyıldız Ziyareti

Eskişehir Odunpazarı Belediye Başkanı Kazım Kurt Ziyareti

DEVLET SANATÇISI
ŞAIR-YAZAR-TI PROGRAMYAPIMCISI
GÖNÜLLÜ KÜLTÜRELÇİSİ

Kamil Sayın
VEFAETKİNLİĞİ

"Düzenlediğimiz programa katılımınız beklenir."

Tarih : 5 Kasım 2022 / Cuma
Saat : 19:30
Yer : Öğretmenevi Binası - Kızıltepe

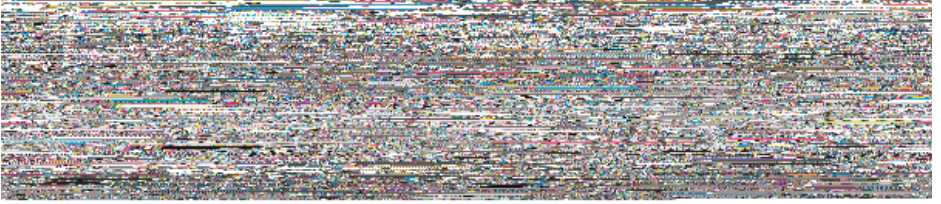

**BELÇİKA'DAN YAYIN YAPAN
SKY LIVE TV PROGRAMI**

AVRUPA'DAKİ TÜRKLERİN KANALI..

SAYIN GÜRSEL KUM BEY'İN
YAŞAMDAN ESİNTİLER PROGRAMINA KOUK OLDUM

SAYIN SUNAY YALÇIN HANIMIN
HAYAT GÜZELDİR PROGRAMINA KONUK OLDUM

İLK KONUĞUM SAYIN GÜRSEL KUM

DÖRDÜCÜ KONUĞUM SAYIN NURİ GÖZET (ŞAİR)

BEŞİNCİ KONUĞUM
SAYIN HÜMEYRA AKDAĞ (DERNEKÇİ)
VE SAYIN İSMAİL ERDOĞDU (SAZ ÜSTADI)

ALTINCI KONUĞUM SAYIN NİHAL ACAR (YAZAR)
VE NERKİZ ŞAHİN (ŞAİR, YAZAR, RESSAM)

YEDİNCİ KONUĞUM SAYIN BİRGÜL KAPAKLIKAYA (ŞAİR)

SEKİZİNCİ KONUĞUM SAYIN MUSTAFA KOCABAŞ
(ŞAİR HAKİKİ KABAKÇI)

TAKDİR VE TEŞEKKÜR;

Değerli okurlarım üç ciltten oluşan Divan'ımın hazırlanması ve basımı safhasında başından sonuna kadar imla kurallarının düzeltilmesi ve denetimi çalışmalarını kültürümüze hizmet adına hiçbir fedakarlıktan kaçınmayan Sayın Ahmet URFALI Hocama ve Kitaplarımın sayfa düzeni ve basım öncesi yaptığı özverili çalışmalarından dolayı öykü yazarı ve yayıncı sayın Rukiye ÖZDEMİR hanımefendiye sonsuz teşekkürlerimi ve şükranlarımı sunuyorum.

Kamil Sayın